

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

DIPLOMSKO DELO

GREGOR OBLAK

Ljubljana, 2016

UNIVERZA V LJUBLJANI

FAKULTETA ZA ŠPORT

Specialna športna vzgoja
Elementarna športna vzgoja

RAZVOJ KOŠARKE V KRANJU OD 1976 DO 2016

DIPLOMSKO DELO

MENTOR:

doc. dr. Tomaž Pavlin

RECEZENT:

prof. dr. Frane Erčulj

KONZULTANT:

izr. prof. dr. Goran Vučković

Avtor dela:

GREGOR OBLAK

Ljubljana, 2016

ZAHVALA

Najprej se želim zahvaliti mentorju prof. dr. Tomažu Pavlinu za vse napotke, strokovno pomoč in potrpežljivost, ki mi jo je nudil tekom pisanja diplomske naloge.

Zahvaljujem se vsem, ki so kakor koli pomagali oziroma prispevali, k nastanku te diplome.

Zahvaljujem se mami in bratu za spodbudo in finančno podporo tekom študentskih let.

Zahvaljujem se vsem prijateljem, kolegom in sodelavcem, ker so ves čas verjeli vame in me tako ali drugače spodbujali.

Posebej se zahvaljujem Iztoku Globevniku, ki me je podpiral in mi omogočal večkratne izhode iz službe za opravljanje študentskih dolžnosti.

Največja zahvala gre moji ženi Špeli, ki že dolgih 12 let verjame vame in me vsakodnevno dela boljšega, ter sinu Gabrielu, ki je moj največji učitelj in motivator. Brez vaju mi ne bi uspelo.

Ključne besede: košarka, zgodovina, Triglav, Kranj, sezona

RAZVOJ KOŠARKE V KRANJU OD 1976 DO 2016

Gregor Oblak

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, 2016

Specialna športna vzgoja, Elementarna športna vzgoja

Število strani: 79; **število preglednic:** 3; **število virov:** 142; **število prilog:** 21; **število slik:** 8

IZVLEČEK

Diplomska naloga je monografskega tipa in temelji na zbiranju, pregledovanju in urejanju dostopnih virov. Njen glavni namen pa je zbrati in kronološko zapisati vse največje uspehe, ki so se zgodili v šestinšestdesetih letih.

V uvodnem delu naloge je opisan razvoj košarke v svetu, Evropi, nekdanji Jugoslaviji, Sloveniji in začetki košarke v Kranju vse do leta 1976. Razprava se v uvodu nadaljuje s kronološkim popisom vsega košarkarskega dogajanja od leta 1976 naprej. Tako so po sezonah predstavljeni vsi pomembnejši uspehi in trenerji, ki so te uspehe dosegli. V drugem delu razprave je mogoče zaslediti vse pomembnejše igralce in igralke, ki so trenirali v kranjski košarkarski šoli in postali prepoznavni širši javnosti. Ob zaključku so seveda predstavljeni vsi infrastrukturni premiki v regiji, ki so odločilno vplivali na razvoj košarke in njene rezultate. Z mnenjem Draga Corna sedanjega predsednika kluba Triglav pa smo skušali ugotoviti, kje so glavne razlike med nekoč in danes in zakaj moški članski del ne spada več med najboljše ekipe v Sloveniji.

Preveliko število športnih panog, preveliko število klubov, premalo denarja in prehitri odhodi nadarjenih košarkarjev so zagotovo razlogi, da članska ekipa ni več konkurenčna najboljšim v Sloveniji. Kljub vsemu se v Kranju zelo dobro dela z mladimi košarkarji in košarkaricami, kar nenazadnje dokazujejo vse osvojene medalje ter vsi igralci in igralke v reprezentančnih dresih.

Key words: basketball, history, Triglav, Kranj, season

BASKETBALL DEVELOPMENT IN KRANJ FROM 1976 TO 2016

University of Ljubljana, Faculty of Sport, 2016

Special sports education, Elementary sports education

Number of pages: 79; **number of tables:** 3; **numbers of sources:** 142; **number of appendices:** 21; **number of pictures:** 8;

ABSTRACT

This is monographic dissertation, which is based on compiling and organizing data. Its main purpose is to gather and chronologically record all major achievements of the last 66 years.

The first part of this dissertation is dedicated to development of basketball in the world, Europe, former Yugoslavia, Slovenia and Kranj up to the year 1976. It continues with chronological view of basketball events from year 1976 to the present day. Season after season are presented all the major achievements and coaches who have achieved them. The second part of dissertation is a presentation of all important players who started their basketball careers in Kranj and became famous. The last part is a description of basketball infrastructure in region that has influenced the development of basketball. When trying to find out the main differences between past and nowadays, and why male team members is not one of the best teams in Slovenia anymore, we asked Drago Corn (current chairman of Triglav basketball club) for his opinion.

The variety of sports, too many basketball clubs, insufficient budgets and talented players, that are leaving too soon are some of the reasons that male team members cannot compete with the best teams in Slovenia. Despite all these imperfections, basketball in Kranj is still producing quality players that play in Slovenian national basketball team.

KAZALO

1 UVOD	11
2 METODE DE LA	13
3 RAZPRAVA	14
3.1.1 Razvoj košarke v svetu.....	14
3.1.2 Razvoj košarke v Evropi	15
3.1.3 Razvoj košarke v Sloveniji in Jugoslaviji	16
3.1.4 Razvoj košarke v samostojni Sloveniji	19
3.2. Razvoj košarke v Kranju	20
3.2.1 Kranjska košarka od leta 1976 do leta 1979	21
3.2.1.1 Sezona 1976/77	21
3.1.2 Sezona 1977/78	22
3.1.3 Sezona 1978/79 in 1979/80	22
3.2.2 Kranjska košarka v 80. letih.....	23
3.2.1 Sezona 1980/81	23
3.2.2 Sezona 1981/82	23
3.2.3 Sezona 1982/83 in 1983/84	24
3.2.4 Sezona 1984/85	25
3.2.5 Sezona 1985/86 in 1986/87	25
3.2.6 Sezona 1987/88	26
3.2.7 Sezona 1988/89	26
3.2.8 Sezona 1989/90	27
3.3 Kranjska košarka v 90. letih.....	28
3.3.1 Sezona 1990/91	28
3.3.2 Sezona 1991/92	29
3.3.3 Sezona 1992/93	29
3.3.4 Sezona 1993/94	30
3.3.5 Sezona 1994/95	30
3.3.6 Sezona 1995/96	31
3.3.7 Sezona 1996/97 in 1997/98	31
3.3.8 Sezona 1998/99 in 1999/00	32
3.4 Kranjska košarka od leta 2000 do danes	33
3.4.1 Sezona 2000/01 in 2001/02	33
3.4.2 Sezona 2002/03 in 2003/04	34
3.4.3 Sezona 2004/05 in 2005/06	35
3.4.4 Sezona 2006/07 in 2007/08	36
3.4.5 Sezona 2008/09 in 2009/10	36
3.4.6 Sezona 2010/11 in 2011/12	38
3.4.7 Sezona 2012/13 in 2013/14	39
3.4.8 Sezona 2014/15 in 2015/16	40
3.5 Najbolj znani kranjski košarkarji	41
3.5.1 Znani igralci, ki so igrali v Triglavu, a niso Kranjčani	41
3.5.2 Znani igralci, Kranjčani.....	43
3.5.3 Kranjčani v Slovenski reprezentanci.....	46
3.6 Najbolj znane kranjske košarkarice.....	46
3.6.1 Košarkarice Kranja v slovenskih reprezentancah	46
3.6.2 Košarkarice reprezentanc, ki niso iz Kranja.....	47
3.7 Razvoj kranjske športne infrastrukture	48
3.7.1 Športna infrastruktura v občini Kranj.....	48

3.7.2 Največja pridobitev za kranjsko košarko	49
3.8 Zgodovina košarkarskih klubov v Mestni občini Kranj	50
3.8.1 Kronološki pregled nastanka ostalih klubov	51
3.8.1.1 Košarkarski klub Šenčur	51
3.8.1.2 Košarkarski klub Naklo	52
3.8.1.3 Košarkarski klub Kokra Lipje	52
3.8.1.4 Košarkarski klub Stražišče	54
3.8.1.5 Košarkarski klub Simon Jenko	54
3.9 Kranjska košarka od leta 1949 do danes	55
3.9.1 Največji uspehi kranjske košarke	55
3.9.2 Razlogi, zakaj člani Triglava niso več tako uspešni, kot so bili nekoč	56
4 SKLEP	59
5 VIRI	61
6 PRILOGE	65

Kazalo tabel

Tabela 1. 2.ZKL - zahod v sezoni 1976/77.....	21
Tabela 2. športni objekti zaprti id odprti namenjeni košarki v občini Kranj.....	48
Tabela 3. SKL – rdeča skupina v sezoni 1992/93.....	53

Kazalo slik

Slika 1. Ekipa Save 1979 republiške kadetske prvakinja.	22
Slika 2. Košarka za najmlajše leta 1981.....	24
Slika 3. Republiški prvaki, člani Triglava 1990.	28
Slika 4. Kadetska ekipa Triglava leta 1987.	44
Slika 5. Pionirska ekipa Triglava 1991.	45
Slika 6. Gradnja športne dvorane.....	50
Slika 7. Ekipa Šenčurja 2009.....	51
Slika 8. Kokra Lipje.....	53

1 UVOD

Košarka je od svojega nastanka pa vse do danes zelo hitro osvojila svet in postala ena najpopularnejših iger z žogo in prav tako eden najpopularnejših športov na svetu. Košarka je za nogometom drugi najpopularnejši šport in najpopularnejši dvoranski šport, ki ga po ocenah mednarodne košarkarske zveze igra 450 milijonov ljudi. Igra je priljubljena tako pri igralcih kot tudi igralkah različnih starosti in narodnosti. Igra ima tudi svoje prilagoditve, tako da jo lahko igrajo tudi ljudje s posebnimi potrebami (Kolenc, 2013).

Košarka v Kranju je izredno priljubljena in množična. V tem prostoru je prisotna že neverjetnih 66 let. V vseh teh letih ima Košarkarski klub Triglav vodilno vlogo, zato beseda v veliki meri teče ravno okrog tega uspešnega kluba, ki je v tem obdobju doživel ogromno vzponov in padcev. Za največji uspeh kluba in s tem tudi kranjske košarke se tako šteje osvojitve članskega republiškega naslova v sezoni 1989/90. Temu naslovu ne smemo pozabiti prišteti še vrsto medalj, ki so jih osvojile mlajše selekcije. Na klubske žalosti članska moška košarka že leta ni več na nivoju, na katerem je bila nekoč, prav tako tudi moške mlajše selekcije vse redkeje sežejo po najvišjih mestih. Na srečo kranjske košarke ženski košarkarski klub od svoje osamosvojitve leta 2009 vedno drži stik z najboljšimi klubi v Sloveniji, in to v vseh kategorijah.

Sam sem s košarko povezan že več kot enaindvajset let. Košarka me je popeljala v nek nov svet, mi dala nov pogled na življenje in me celostno zaznamovala. Prav košarka je kriva, da sem se odločil za študij na Fakulteti za šport, študij me je spodbudil, da sem se podal v trenerske vode. Skozi trenerske oči sem med drugim spoznal, kako potrebna je košarka današnji mladini, še več, kako željna in motivirana je mladina za pridobivanje novega znanja. Potrebujejo samo dobrega trenerja, vodjo in prijatelja pa se razblinijo vsi miti o neaktivnih mladostnikih in računalniških zasvojenih.

Od leta 2005 do februarja 2014 sem bil trener različnih selekcij. Pridobil sem ogromno poznanstev in še več prijateljev. Spoznal sem tudi, da tako imeniten klub kot je kranjski Triglav svoje bogate zgodovine nima nikjer shranjene. Izdane nimajo nobene knjige oziroma vsaj beležke z vsemi uspešnimi igralci, trenerji in njihovimi odličnimi rezultati. Poleg tega nima več veliko odmevnih rezultatov in še manj uspešnih košarkarjev, ki bi bili prepoznavni v slovenskem prostoru. Zato sem se odločil, da bom vsaj malo omilil ta problem in s svojo diplomsko nalogo vsaj nekaj tistega, kar je košarka dala meni, vrnil njej.

Košarka v Kranju ima torej zelo dolgo in bogato zgodovino, saj košarkarski klub Triglav Kranj obstaja že od leta 1950. Poleg vodilnega Triglava se je od daljnega leta 1950 do danes zvrstilo še kar nekaj preostalih klubov, ki so pomagali, nekateri še danes pomagajo, ustvarjati kranjsko košarkarsko zgodovino. Na žalost ni bilo nikogar, ki bi vse to zabeležil in kronološko uredil. Tako o Triglavu, ki je že od samega začetka vodilni klub v regiji, ne obstajajo prav nobeni zapisi, kaj šele vsi zabeleženi rezultati. Prav tako ne obstaja zapis vseh ostalih rezultatov, ki jih je dosegla kranjska košarka. Zaradi tega bodo potrebni natančen pregled celotnega arhiva Gorenjskega Glasu in številni razgovori z nekdanjimi člani kluba, da se

omenjeni problem razišče in končno zapiše. Kajti v vseh teh letih se je nabralo ogromno čudovitih dosežkov, lovorik in igralcev, ki so šli skozi kranjsko košarkarsko šolo in se kasneje uveljavili bodisi v Sloveniji ali celo širše. Prav tako je Kranj lahko ponosen na ogromno svojih trenerjev, ki delujejo po Sloveniji in na tujem. Enako je s sodniki. Skratka Kranj je od nekdanj igral in še vedno igra pomembno vlogo v slovenski košarki.

Namen diplomskega dela je bil tako v prvi vrsti zbrati in zabeležiti vse pomembne dogodke, rezultate, lovorike, igralce in trenerje, ki so zaznamovali kranjsko košarko na enem mestu. Obenem smo se želeli dotakniti vseh večjih infrastrukturnih premikov, ki so zagotovo vplivali na sam razvoj in popularnost košarke. Poleg vodilnega Triglava želimo na kratko opisati zgodovino preostalih klubov, ki so pripomogli k popularnosti in množičnosti tega čudovitega in zagotovo najuspešnejšega ekipnega kluba v regiji.

Več kot dva meseca smo zbirali in urejali vso dokumentacijo. Pregledan je bil ves arhiv Gorenjskega glasu od leta 1950. Pregledanih je bilo več kot 60 škatel gradiva Košarkarske zveze Slovenije, opravljenih je bilo tudi preko 15 pogovorov z nekdanjimi in sedanjimi akterji. Vsemu temu so bile dodane še moje dolgoletne izkušnje in s skupno močjo je nastalo to diplomsko delo, ki obenem ponuja tudi nekaj rešitev za večjo tekmovalno uspešnost.

2 METODE DELA

Diplomsko delo je monografskega značaja. Uporabljena je bila deskriptivna metoda dela. Delo je temeljilo predvsem na zbiranju podatkov iz različnih virov, njihovi študiji ter selekcioniranju in urejanju. Glavnina podatkov je bila pridobljena iz časopisnega arhiva Gorenjskega Glasu, arhiva Košarkarske zveze Slovenije, ki svoj arhiv hrani v Arhivu Republike Slovenije, ter preko številnih pogovorov s preteklimi in sedanjimi akterji kranjske košarke. V vse to je bilo vključeno tudi moje znanje in pretekle izkušnje, saj sem od leta 2005 do leta 2014 deloval kot trener različnih osnovnošolskih in klubskih selekcij ter bil leta 2012 tudi član strokovnega kadra na poletnem košarkarskem kampu Košarkarske zveze Slovenije v Postojni.

3 RAZPRAVA

3.1.1 Razvoj košarke v svetu

Različni avtorji navajajo različne začetke košarke oziroma njene predhodnice. Tako navajajo, da začetki košarke segajo vse do Aztekov, ki naj bi žogo, narejeno iz kavčuka, odbijali z različnimi deli telesa skozi na dva metra visoko in pokončno na steno postavljen obroč. Igra naj bi se po navedbi Žibrata (1996) imenovala »Olamalicli«. Prav tako naj bi bilo na bakrorezu iz leta 1603 videti indijanska plemena, ki igrajo nekaj podobnega košarki. Podobno igro, prav tako v 16. stoletju, kjer so metali žogo skozi obroč, postavljen na stebru, so našli tudi pri domorodcih na Floridi (Žibrat, 1996).

V 19. stoletju so Francozi igrali igro, imenovano »Cholange«, kjer so na kar 300 metrov dolgem pravokotnem igrišču metali žogo, težko od 3 do 4 kilograme, v obroč, ki naj bi bil pokrit s papirjem. Najbližje današnji košarki naj bi bila igra, imenovana »Korbball«, ki so jo igrali v Nemčiji že okoli leta 1850. Pri Nemcih je bilo pravokotno igrišče razdeljeno na dva dela, na vsakem delu je bil steber s košem. Igro so najprej igrali po dvoranah, kasneje se je preselila tudi na prosto. Med vojnami se je igra razširila še na preostale države. Igrali so jo tudi v slovenskih šolah, v katerih je takrat vladal avstroogrski sistem (Žibrat, 1996).

Leto 1891 velja za leto nastanka današnje košarke. Iznašel jo je dr. James Naismith, profesor za telesno vzgojo, ki je dobil nalogo od direktorja šole YMCA dr. Lutherja Halseyja Gulika, da naj razvije novo igro za potrebe šolske telesne vzgoje. James Naismith je tako po številnih poizkusih in po petnajstih dneh dela oblikoval igro in jo osnoval na trinajstih osnovnih pravilih:

1. Žogo si lahko igralci podajajo z eno ali obema rokama v katerikoli smeri.
2. Ob podajanju lahko žogo udarjajo z eno ali obema rokama, nikakor pa ne s pestjo.
3. Z žogo igralci ne smejo teči. Lahko jo podajo v trenutku, ko jo posedujejo, razen takrat, ko jo sprejmejo v hitrosti, s katero se isti trenutek premikajo.
4. Žogo lahko držijo z eno ali obema rokama. Ostali deli telesa se za sprejemanje in zadrževanje žoge ne smejo uporabljati.
5. Igralec nasprotnika ne sme porivati z nobenim delom telesa. Če to stori, je kaznovan. V primeru, da ga želi namerno poškodovati, se takega igralci izključijo.
6. Če žogo kdo izmed igralcev udari s pestjo, se uporabi pravilo 3, 4 ali 5.
7. Če katera od ekip napravi tri zaporedne prekrške, se nasprotni ekipi prišteje en koš.

8. Koš je dosežen tedaj, ko žoga, usmerjena proti košu, zleti skozi mrežico in se je obrambni igralci pri tem niso dotaknili ali spremenili smeri leta. Če žoga ostane na obroču, nasprotnik pa koš premakne, je koš priznan.
9. Ko pade žoga izven igrišča, se je mora najprej dotakniti prvi sodnik («umpire») na tistem delu igrišča. V primeru nesporazuma žogo v igrišče pošlje sodnik. Žoga mora biti vrnjena v igrišče v roku petih sekund, drugače se vroči nasprotni ekipi. Če se napadalna akcija izvaja predolgo časa, jo sodnik lahko kaznuje s prostima metoma za nasprotnike.
10. Glavni sodnik je zadolžen za odločanje o vseh sodelujočih na tekmi in za signalizacijo drugemu sodniku, kdaj je prišlo do treh zaporednih prekrškov. V tem primeru lahko tako, kot je navedeno v pravilu številka pet, igralca tudi diskvalificira.
11. Drugi sodnik («referee») je odgovoren za aktivnosti z žogo. Odloča, kdaj je v igri ter kdaj nekomu pripada. Pazi na igralni čas in ocenjuje, kdaj koš velja in kdaj ne. Vedeti mora točen rezultat na tekmi. Poleg tega ima še ostale zadolžitve, vezane na sodnike.
12. Tekma traja 2 x 15 minut, z vmesnim 5-minutnim odmorom.
13. Zmaga ekipa, ki je dosegla več košev. Če sta ekipi izenačeni, se kapetana dogovorita za podaljške, ki se igrajo do prvega koša (Žibrat, 1996).

Nova pravila igre so dne 15. 2. 1892 objavili v časniku Triangle z naslovom »Neka nova igra«. Študentje so predlagali, da bi se igra imenovala po njenem izumitelju »Naismith ball«, a je dr. James to odklonil in kasneje igro poimenoval »basketball«, saj je bilo to najpreprostejše, ker so žogo metali v »basket«, košaro za obiranje breskev. Prvo uradno tekmo je igra dočakala 20. 1. 1892, na kateri je prvi koš dosegel R. Chase (Žibrat, 1996).

Igra je še istega leta prišla tudi na druge kolidže in kasneje tudi v Mehiko. Leta 1895 je igra dobila tudi današnjo podobo, saj so v tem letu končno določili, da je naenkrat lahko le po 5 igralcev vsakega moštva na igrišču. Koš je štel 3 točke, proste mete je vedno izvajal isti igralec, seveda tisti, ki je bil v tem najuspešnejši in to ne glede na to, ali je bil prekršek storjen nad njim ali ne. Prvo uradno prvenstvo je bilo že v sezoni 1897/98, pred tem so koš iz igre po novem ovrednotili na zdajšnji 2 točki (Žibrat, 1996).

3.1.2 Razvoj košarke v Evropi

YMCA je imel svoje podružnice v sedemdesetih državah po svetu in tako je košarka hitro prišla tudi na staro celino. Prvo žogo je v Evropo, natančneje v Francijo, prinesel B. Rideout, in sicer že leta 1893, in istega leta je bila 27. 12. v gimnaziji YMCA odigrana prva košarkarska tekma v Evropi (Žibrat, 1996). Kmalu za tem so tudi ostale države pričele s predstavitvijo košarke kot športa. Leta 1895 je to storila Anglija, 1896 Nemčija, 1897 Češka republika, 1904 Turčija, 1906 Rusija, 1907 Italija, 1908 Poljska.

Švedska jo je predstavila leta 1908, Madžarska 1912, Portugalska 1913 in Bolgarija 1916 (Simovič, Pavlovič, Grgič in Pantelič, 2010).

Leto 1909 velja za leto, ko je bila odigrana prva mednarodna tekma, in sicer med ekipama YMCA in klubom Marjak. 10 let kasneje je bil organiziran tudi prvi uradni košarkarski turnir, ki je potekal v Parizu na vojaški olimpijadi. Nastopile so ekipe Amerike, Italije in Francije, zmago so slavili Američani. V tem času smo dočakali tudi prvo tekmo med evropskima država, na kateri so slavili Italijani z izidom 15 : 11. (Žibrat, 1996).

Košarka se je v tem obdobju zelo hitro širila, saj so jo promovirali tudi študentje, ki so se vračali iz šolanja v Ameriki, vsak je pravila predstavil po svoje in tako je bila potreba po organiziranosti vse večja (Žibrat, 1996).

Leon Bouffard, takratni inšpektor telesne vzgoje za kanton Ženeva, je organiziral Ženevsko ligo po prvotnih pravilih. Liga je kasneje prerasla v Švicarsko košarkarsko zvezo. Na tekmi med Italijo in Švico 11. 5. 1930 so se funkcionarji obeh držav dogovorili za enotna pravila in dve leti za tem, 18. 6. 1932, je prišlo do zgodovinskega sestanka. Predstavniki Argentine, Grčije, Italije, Latvije, Romunije, Švice, Portugalske, Češkoslovaške, Madžarske in Ukrajine so ustanovili FIBA («Federation International Basketball Amateur») in Leon Bouffard je postal njen prvi predsednik (Žibrat, 1996).

FIBA je bila ustanovljena leta 1932, in sicer dve leti po tem, ko je bila košarka sprejeta v mednarodno olimpijsko organizacijo (Wikipedija, 2016). Leta 1936 je bila košarka tako na programu Olimpijskih iger v Berlinu. Sodelovalo je 21 držav, prvi olimpijski prvaki so postali Američani pred Kanado in Mehiko (Pavlovič, 2000).

3.1.3 Razvoj košarke v Sloveniji in Jugoslaviji

Košarka se je v nekdanji Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev oz. poznejši Jugoslaviji pojavila že kmalu po prvi svetovni vojni. Na Slovenskem naj bi jo predstavil sokolski vaditelj Ciril Hočevar. Ciril je učiteljeval v osnovni šoli v Studencih v Mariboru, istočasno pa tudi v sokolskem društvu. Prav učencem osnovne šole in članom sokolskega društva je leta 1919 predstavil igro košarka.

Ciril Hočevar se je nato premestil v Mursko Soboto, kjer je postal načelnik Sokolskega društva. S Sokoli so igrali tudi košarko in 28.–29. junija leta 1922 je bila na regionalnem sokolskem tekmovanju odigrana prva tekma med Sokolskim društvom Maribor in vrstniki iz Murske Sobote (Simovič idr., 2010). Zmagali naj bi Mariborčani z izidom 28 : 13, več podatkov o tej tekmi ni. Zanimanje za košarko je v slovenskem prostoru usahnilo s prihodom odbojke leta 1925 (Pavlovič, 2000), ponovno jo zasledimo med drugo svetovno vojno, ko je bila leta 1944 na igrišču Hermesa (Sp. Šiška) v Ljubljani odigrana tudi javna tekma (Pavlin, 1995).

Oktobra leta 1923 so košarko začeli igrati tudi v Beogradu. Poučeval jih je ameriški profesor William Wailand. V šolskem letu 1923/24 so imeli učenci šole v Beogradu tudi prvo šolsko košarkarsko tekmovanje, na katerem je nastopalo osem ekip

oziroma razredov (Simovič idr., 2010). Leta 1924 so v Beogradu natisnili tudi prva košarkarska pravila (Pavlovič, 2000).

Od tega trenutka dalje so tudi ostala mesta začela sprejemati košarkarsko igro. Tako so v Novem Sadu prvo tekmo odigrali 15. 5. 1924, v Tuzli maja leta 1927. 20. 1. 1929 so prvo tekmo videli tudi v Zagrebu. Nasproti sta si stali ekipi Akademski SK in Građanski (Simovič idr., 2010).

Zanimanje za košarko se je v tridesetih letih 20. stoletja okrepilo tudi z novim valom študentov, ki so se vračali s Češke, kjer so igrali »žoganje v koš« (prevod iz češkega jezika), in so jo leta 1932 preimenovali v zdajšnjo košarko. Leta 1936 je bil Savez sokola Kraljevine Jugoslavije vključen v mednarodno organizacijo FIBA (Pavlovič, 2000).

28. 6. 1937 je bil v Skopju v sokolskem okviru organiziran prvi košarkarski turnir. Udeležile so se ga tri sokolske ekipe. Ekipa Zagreba II, ekipa Štipa in Beograda X. O zmagovalcu turnirja obstajata dve različni verziji. Zagotovo vemo, da sta se odigrali le dve tekmi, saj tekma med Beogradom X in Štipom ni bila odigrana (Šimovič idr., 2010).

Prvi turnir Sokola Kraljevine Jugoslavije za naslov prvaka (kar bi lahko šteli tudi kot turnir za državnega prvaka) se je odvijal med 28. in 29. septembrom leta 1940 v Borovem. Udeležilo se ga je sedem različnih sokolskih združenj. Prihajali so iz Beograda, Karlovca, Osijeka, Petrovgrada, Sarajeva, Sušaka in Zagreba. Nastopilo je 170 igralcev in igralk, ki so bili razvrščeni v 15 različnih kategorij. Nastopalo je 6 moških članskih in 5 moških mladinskih ekip ter 2 ženski članski in 2 mladinski ekipe.

Tekme so se odvijale na treh košarkarskih igriščih, ki so bila označena s kredo na nogometnem stadionu Bata. V članski moški konkurenci je zmagala ekipa Zagreba, ki je v finalu s 45 : 12 premagala ekipo Sušaka. V moški mladinski konkurenci so prav tako zmagali igralci Zagreba. V finalu so s 16 : 6 premagali ekipo iz Beograda. V ženski članski konkurenci so zmagale igralko Beograda, medtem ko so v mladinski konkurenci povedle igralko Zagreba. Eno najbolj zanimivih dejstev je, da se je izpit za košarkarske sodnike odvijal po končanem turnirju, in sicer 30. septembra 1940. Udeležilo se ga je deset sodnikov, dva izmed njih testa nista opravila. Njihova imena so na žalost neznana (Simovič idr., 2010).

V slovenskem prostoru se je košarka razširila po drugi svetovni vojni. Avgusta 1945 je časnik Polet objavljal članek o košarki, kjer so opisali žogo, koš in obroč. Prav tako je bil leta 1945 organiziran tudi prvi turnir in prvi enotedenski tečaj košarke za učitelje telesne vzgoje (Žibrat, 1996).

Slovenski študentje beograjskega Državnega inštituta za fizkulturo so bili glavni pobudniki za razvoj košarke na slovenskih tleh. Košarko so tako začeli poučevati v šestih slovenskih mestih, in sicer Miloš Kosec v Ljubljani, Adi Klojčnik v Murski Soboti, Božidar Marinič v Lendavi, Alfonz Ledinek v Mariboru, Slavko Kokot v Celju ter Janko Prinčič v Postojni. Od vseh mest se je košarka najbolj razširila v Ljubljani, saj so imeli leta 1946 že dva športna kluba s košarkarsko sekcijo, medtem ko so v Mariboru, Murski Soboti, Celju in Postojni imeli po en tak športni klub (Žibrat, 1996).

Leta 1946 je slovenska košarka dočakala tudi prvo gostovanje, in sicer je športni klub Svoboda iz Ljubljane odšel na gostovanje na Reko k tamkajšnjemu klubu Torpedo. Tekmo so izgubili z rezultatom 92 : 12 predvsem zato, ker je ljubljanska ekipa v tistem času igrala košarko tako, da sta bila dva igralca vedno v napadu, trije pa stalno v obrambi. Več kot očitno so takrat spoznali, da je bolje, da igrajo tako kot reški košarkarji, kjer je bilo vseh pet igralcev aktivnih tako v obrambi kot v napadu. Ekipa Svobode je od tega trenutka dalje trenirala le še intenzivnejše, kar se je odrazilo na povratnem srečanju, ki so ga še vedno izgubili, vendar tokrat z izidom 12 : 36 (Žibrat, 1996).

Avgusta istega leta se je košarka v Sloveniji vpeljala tudi v osnovne šole in kmalu za tem je bilo organizirano prvo tekmovanje, kjer so prednjačili igralci in igralke kluba Svoboda. Že septembra 1946 so igralci in igralke kluba Svoboda nastopili tudi na jugoslovanskem prvenstvu, kjer so igralci osvojili sedmo, igralke pa zadnje četrto mesto (Žibrat, 1996).

Naslednja prelomnica v slovenski košarki se je zgodila leta 1948, ko so Ljubljančani igrali kvalifikacijske tekme, ki so jim odprle vrata v državno prvenstvo in zvezno ligo Jugoslavije. Septembra 1948 so že igrali na državnem prvenstvu. Slovenija je imela leta 1948 in 1949 dva predstavnika v zvezni ligi. Zanimanje za košarko je naraščalo, kar se je odražalo v številu igralcev in klubov oziroma sekcij. Leta 1946 je imela Slovenija 6 košarkarskih sekcij in 70 registriranih igralcev, leta 1950 pa že 19 sekcij in 600 igralcev (Pavlovič, 2000).

Košarka v Sloveniji se je širila bliskovito in tako je kmalu presegla okvirje mestnih odborov, zato je bila 15. 1. 1950 ustanovna skupščina Košarkarske zveze Slovenije. Ustanovitelji so bili Tine Benedičič, Stane Fugina, Adi Klojčnik, Tugomir Vozelj, Marko Deu, Peter Breznik, Danilo Erbežnik, Dušan Kit, Vojmil Šerbec in Miran Počkar. Prvi predsednik je postal Tine Benedičič (Pavlovič, 2000).

O samem napredku priča tudi podatek, da smo imeli Slovenci na prvem svetovnem prvenstvu leta 1950 v Argentini tudi svojega predstavnika, in sicer je bil to Miro Amon iz ljubljanskega Železničarja. Od tega trenutka dalje je bila slovenska košarka v strmem vzponu in odlični rezultati so si sledili en za drugim. Tako je bila ljubljanska ekipa AŠK (prej Enotnost) leta 1953 2. na državnem prvenstvu Jugoslavije takoj za Crveno zvezdo. Slovenci nismo dolgo čakali naslednjega velikega uspeha, saj je ekipa Olimpije (prej AŠK) leta 1957 postala jugoslovanski državni prvak, poleg tega je bila ekipa Ljubljana (prej Železničar) četrta. Olimpija je svoj uspeh ponovila in ugnala vso konkurenco še petkrat. Prvič že leta 1959, ko je Slovenija postala bogatejša še za pokalno lovoriko, ki so jo osvojili igralci ŽKK Ljubljana, in nato še leta 1961, 1962, 1966 in 1970. Slovenski klubi so nastopali tudi v evropskih pokalih in tudi tam dosegli izjemen uspeh. V sezoni 1966/67 je bila Olimpija četrta na finalnem turnirju (Žibrat, 1996).

Slovenska košarka je bila dodobra uveljavljena in zasidrana med jugoslovanskimi klubi. V ospredju je bila vsekakor moška košarka, ne smemo pa pozabiti tudi na žensko. Ženska klubska košarka sicer ni dala državnega prvaka, je pa ekipa Ježice leta 1989 osvojila pokalno lovoriko. K temu uspehu ne smemo pozabiti dodati štirih tretjih mest v letih 1953 (Železničar), 1959, 1965 in 1968 (Olimpija) ter nekaj četrth in petih mest, kar je tudi izredno dober rezultat (Žibrat, 1996).

Uspešna klubska košarka se je odražala tudi v jugoslovanski reprezentanci, saj je kar nekaj Slovencev in Slovenk branilo barve naše skupne države. Od leta 1945 do leta 1991 je jugoslovanske barve zastopalo 34 Slovencev in 17 Slovenk. Miro Amon je bil prvi med moškimi, Sonja Mrak pa med ženskami. Največ nastopov za Jugoslavijo sta zbrala Vinko Jelovac, ki ima tako hrvaški kot slovenski potni list, in sicer 240 nastopov (Pavčnik, 2013), in Polona Dornik s 194 nastopi. Jugoslovansko košarko je zagotovo najbolj zaznamoval Ivo Daneu, čigar uspehov in zaslug ni potrebno posebej predstavljati. Dovolj zgovoren je namreč podatek, da ga je FIBA leta 2007 sprejela v svoj hram slavnih (Šefić, 2016).

3.1.4 Razvoj košarke v samostojni Sloveniji

Slovenski uspehi po osamosvojitvi niso poniknili, saj je v tem času slovenska klubska košarka dosegla še odmevnejše rezultate kot v preteklosti. Tako je ljubljanska Olimpija leta 1994 osvojila naslov pokalnega prvaka Evrope. Najzaslužnejši za to lovoriko je bil zagotovo Kranjčan Roman Horvat, ki je na tej tekmi dosegel 36 točk (Žibrat, 1996). Drugi največji uspeh v slovenski košarki se je zgodil leta 1997, ko je Olimpija v Rimu osvojila izvrstno tretje mesto v evroligi. Tudi pri tem uspehu je imel eno vidnejših vlog Kranjčan Marko Milič s 17 točkami, Roman Horvat jih je prispeval 5. Tekme v Rimu so zagotovo pripomogle k naslednjemu mejniku v slovenski košarki, saj je po njih prvi Slovenec zaigral v ameriški profesionalni ligi NBA. 20-letnemu Kranjčanu Marku Miliču je to uspelo leta 1997, ko ga je izbrala Philadelphia 76-ers (Pavlovič, 2013). Po tem letu je naslednji velik uspeh slovenske košarke sledil leta 2003, ko je bila novomeška Krka druga v pokalu ULEB. V finalu jo je premagala španska Valencia. Zadnji slovenski klubski uspeh je ravno tako uspel Krki, ko je leta 2011 osvojila pokal EuroChallenge. V finalu so z rezultatom 83 : 77 premagali Lokomotivo Kuban. Pri obeh rezultatih Krke pa smo imeli Kranjčani svojega predstavnika, in sicer Dragišo Drobnjaka (KRKA, 2016).

Uspehe so nizale tudi reprezentančne selekcije. Leta 1998 so bili mladi do 20 let drugi na evropskem prvenstvu v Italiji. Za našo reprezentanco sta takrat igrala tudi Kranjčana Gregor Hafner in Dragiša Drobnjak. Mladi do 20 let so leta 2000 na Ohridu naredili še korak več in si pokorili vso Evropo ter stopili na najvišjo stopničko. Sani Bečirovič je bil takrat izbran za najkoristnejšega igralca turnirja (Pavlovič, 2000). Leta 2004 je prav tako reprezentanca do 20 let še enkrat postala evropski prvak. Za Slovenijo je nastopal tudi Kranjčan Mensud Julevič in v Kranju rojen Domen Lorbek, ki je prve korake v članski konkurenci naredil v Triglavu iz Kranja (Kuči, 2015). Reprezentanca do 20 let je zadnji uspeh dosegla leta 2006, ko so bili tretji na evropskem prvenstvu v Turčiji. Za naše je igral tudi Emir Predžič, ki je po rodni Zenici svojo uspešno košarkarsko pot v Sloveniji začel ravno pri kranjskem Triglavu, kamor ga je pripeljal Jurij Stavrov (Đurovič, 2014). Velik uspeh je dosegla tudi reprezentanca do 18. leta starosti, in sicer leta 2002, ko so bili na evropskem prvenstvu drugi. Za izbrano vrsto sta igrala zgoraj omenjena Mensud Julevič in Domen Lorbek (KZS, 2016).

3.2. Razvoj košarke v Kranju

Prvi so košarko v Kranju začeli igrati dijaki Tekstilnega tehnikuma pod vodstvom profesorjev Mira Pintarja in Štefana Ošina. To je bilo leta 1949. Istega leta je bila odigrana tudi prva tekma, ki je za košarko navdušila tudi gimnazijce, ki so se vse pogosteje začeli dobivati na igrišču na Primskovem. Kmalu so sledile tudi prve tekme med tekstilci in gimnazijci. Sprva so prevladovali tekstilci, a so gimnazijci kmalu postali uspešnejši in gonilna sila košarke. Jesensko deževje je gimnazijce pregnalo v telovadnico, kjer so postavili leseno konstrukcijo in kupili dva obroča. Do sedaj suhoparne ure telovadbe je popestrila košarka in s tem je navdušenje nad njo naraslo. Leta 1950 je bila v Kranju pod okriljem TVD (Telesno vzgojno društvo) Partizan ustanovljena prva košarkarska sekcija, kar je bil začetek organiziranega delovanja. Materialni pogoji so bili na začetku zelo skromni, prav tako je manjkalo tudi izkušenih ljudi, ki bi vodili organizirano delo. Na tekmo so se vozili s kolesi ali kamioni in bili cel dan z doma. Kljub temu ni manjkalo zagona in prizadevanja vztrajnih ljudi tako, da je košarka kmalu postala najbolj priljubljen in množičen šport v regiji. Kranjski Triglav (tako se imenuje od leta 1954, do takrat TVD Partizan) je dodobra izkoristil odlične reprezentančne rezultate in v svoje vrste zabil ogromno mladih. Množičnost se je hitro odražala tudi v kvaliteti in igralci Triglava so v določenih kategorijah spadali med najboljše v republiki (25-letnica košarke v Kranju, 1976).

Ni bilo treba dolgo čakati na prvi vidnejši rezultat, saj so člani Triglava leta 1955 zasedli odlično četrto mesto v republiški ligi. Istega leta so ustanovili tudi prvo pionirsko košarkarsko šolo, ki jo je vodil Dušan Rebolj. Z rezultati pridejo so prišle tudi nagrade in tako so leta 1957 dobili prvo pravo asfaltno košarkarsko igrišče. A na Savskem logu, kjer je bilo zgrajeno, so kasneje postavili razstavišče in leta 1960 je Triglav dobil svoje mesto v športnem parku. Istega leta je članom uspel preboj v slovensko-hrvaško ligo, kjer so nastopale vse najboljše ekipe razen zveznih ligašev. Liga je leta 1962 razpadla in Triglav se je vrnil v republiško ligo. Med leti 1963 in 1968 so morali člani Triglava zaradi slabše kvalitete igralcev nastopati v drugi republiški ligi. Nov val igralcev je poskrbel, da so bili leta 1969 spet med najboljšimi v prvi republiški ligi, saj so si z drugim mestom priborili tudi kvalifikacije za drugo zvezno ligo, a so bili žal neuspešni. Nova priložnost za drugo zvezno ligo se je ponudila že naslednje leto, a so bili Triglavani znova neuspešni. Prav tako jim ni uspelo leta 1973. Znova so bili drugi leta 1975, a zaradi spremenjenega režima tekmovanja kvalifikacij ni bilo (25-letnica košarke v Kranju, 1976).

Leta 1959 so z nastopanjem v republiški ligi pričele tudi članice. Hitro so napredovale in leta 1965 že osvojile svoj prvi republiški naslov. Istega leta so svoj uspeh še nadgradile in se v Banja Luki kvalificirale v prvo zvezno ligo. V njej pa zaradi pomanjkanja sredstev niso nastopile. Ključne igralko so tako prestopile k Olimpiji, igralko, ki so ostale v klubu, niso bile več konkurenčne drugim ekipam. Kljub temu so v republiški ligi vztrajale do ključnega leta 1969, ko so iz nje izpadle. Zaradi pomanjkanja zaledja mladih igralk je ženska košarka v Kranju takrat za nekaj časa ugasnila. Prižgala se je ponovno leta 1968, ko so pod vodstvom Tomota Hribernika ustanovili Košarkarski klub Sava Stražišče. Sprva je klub imel le moško ekipo, ki je bila tudi druga ekipa Triglava. Ženska košarka je nato v istem klubu spet zaživela leta

1972. Članice so nato leta 1975 dosegle tretje mesto, mladinke pa peto (25-letnica košarke v Kranju, 1976). Ker v Kranju ni bilo prostora za dve moški ekipi, so na košarkarski komisiji leta 1976 pod vodstvom Braneta Dežmana sklenili, da bo odslej moška košarka v Triglavu, ženska pa v Savi (Humer, 1984).

3.2 1 Kranjska košarka od leta 1976 do leta 1979

3.2.1.1 Sezona 1976/77

Po treh neuspešnih poskusih naskakovanja druge zvezne lige je Kranjčanom končno uspelo. Leta 1976 so v tretji tekmi za naslov slovenskega košarkarskega prvaka po podaljških premagali ekipo iz Celja z rezultatom 92 : 86 ter se tako zgodovinsko uvrstili v drugo zvezno ligo Jugoslavije. Ekipo sta vodila Marjan Rus in Iztok Klavora. Najuspešnejši strelci na odločilni tekmi so bili Hribernik s 15 točkami, Lipovac s 14 točkami in Košir s 13 točkami (Splchal, 1976).

Triglavani so tako jeseni leta 1976 začeli z nastopi v drugi zvezni ligi Jugoslavije. Domače tekme so igrali na Osnovni šoli Franceta Prešerna. Kmalu so spoznali, da je nivo igre v zvezni ligi precej višji. Svojo prvo zmago so tako dočakali šele v šestem krogu, ko so doma s 84 : 83 premagali Oriolik iz Hrvaške (Humer, 1976).

Z višjim rangom tekmovanja so se pojavile tudi prve resne težave. Klub je pred začetkom tekmovanja dobil dodatna finančna sredstva, vendar vsi niso izpolnili svojih obljub in pred drugim delom tekmovanja je bila klubska blagajna prazna (glej Prilogo 1). Tako so se na vsa naslednja tekmovanja odpravljali s cenenimi prevozi. Velikokrat niso vedeli, kako bodo sploh šli na pot. Vsa ta nervoza se je zagotovo poznala tudi pri njihovi igri, zato trener Rus izpada iz lige ni ocenil kot neuspeh. Nestabilnost kluba in vsakotredenske dileme s prevozom so botrovali, da je Triglav ligo zaključil z enajstimi igralci od šestnajst prijavljenih na začetku lige. Veseli pa dejstvo, da je Triglav uspešno nastopal tudi v mlajših selekcijah ter ženski članski konkurenci (Humer, 1979).

Tabela 1

Lestvica 2. ZKL – zahod v sezoni 1976/77 (R. Hlebec, osebna komunikacija, 10. 5. 2016)

1. Dalvin, Split	22	17	5	1990:1831	34
2. Ilirija, Ljubljana	22	16	6	2191:1890	32
3. ŽKK, Maribor	22	13	9	2098:1939	26
4. Oriolik, Slavonski Brod	22	13	9	2047:1981	26
5. Jug, Dubrovnik	22	13	9	1879:1815	26
6. Puljanka, Pula	22	13	9	2059:2097	26
7. Slovan, Ljubljana	22	11	11	2086:2059	22
8. Celje, Celje	22	10	12	1833:1919	20
9. Šibenik, Šibenik	22	9	13	1906:1952	18
10. Željezničar, Karlovac	22	9	13	2039:2131	18
11. Triglav, Kranj	22	5	17	1724:1937	10
12. Medveščak, ZG (-1)	22	2	20	1578:1864	3

Tabela 1 prikazuje končno lestvico druge zvezne lige, kjer je kranjski Triglav zasedel predzadnje mesto in je iz lige izpadel. Na dvaindvajsetih tekmah so Kranjčani dosegli le pet zmag in kar sedemnajst porazov.

3.1.2 Sezona 1977/78

Sezono 1977/78 so kranjski košarkarji začeli s kvalifikacijsko tekmo za vstop v drugo zvezno ligo. Zaradi združitve ekip Slovan in Ilirija je Slovenija dobila še eno prosto mesto v drugi ligi. Za prosto mesto sta se v kvalifikacijski tekmi potegovala Triglav in ekipa Dolenjska. Triglav je izgubil z rezultatom 74 : 76 ter tako obstal v republiški ligi. Nekaj starejših igralcev je zaradi tega prenehalo z igranjem, a glavnina je ostala in cilj je bil spet uvrstitev v zvezno ligo. Obenem so Triglavani z oktobrom dobili novega poklicnega trenerja. Delo s člani je tako prevzel Ljubljčan Peter Brumen (Humer, 1977b).

Člani so sezono zaključili na četrtem mestu. Sezona se je končala uspešno, saj sta si pionirski selekciji Kranja s prvim mestom na turnirju zagotovili pravico nastopa na slovenskem tekmovanju kot predstavnika gorenjske sekcije (Čadež, 1978).

3.1.3 Sezona 1978/79 in 1979/80

V sezoni 1978/79 so Triglavani nastopali v slovenski košarkarski super ligi, kamor so se kvalificirali iz zadnje predtekmovalne skupine. Imeli so eno najmlajših moštev v ligi, saj je bila povprečna starost igralcev le 19,5 let. Trener Peter Brumen je tako za cilj postavil uvrstitev med peto in osmo mesto. Tekme so še vedno igrali v dvorani Osnovne šole Franceta Prešerna, karte za ogled tekme so bile po 10 dinarjev (Šubic, 1979).

Člansko moštvo je na koncu zasedlo 7. mesto s šestimi zmagami in kar dvanajstimi porazi. Kljub temu so imeli v klubu ogromno razlogov za dobro voljo, saj so kranjske kadetkinje postale republiške prvakinja ter se tako uvrstile na državno prvenstvo, kjer so zasedle odlično sedmo mesto (Čadež, 1979).

Slika 1. Ekipa Save 1979 – republiške kadetske prvakinja (Perdan, 1979a).

Slika 1 prikazuje žensko ekipo Sava Kranj, kjer so članice postale republiške kadetske prvakinje in sedme na državnem prvenstvu. Stojijo od leve proti desni: Majda Kuzma, Polona Oblak, Nataša Drimjakovič, Majda Sršek, Milena Matko, trenerka Mira Černivec, čepijo z leve proti desni Nejra Mlinar, Mateja Friškovec, Jana Bartol, Dora Verzak, Alma Sušnik, Mojca Mušič in Ksenija Ponikvar (Humer, 1979).

V sezoni 1979/80 so se kranjski košarkarji preselili v novo dvorano na Planini.

3.2.2 Kranjska košarka v 80. letih

3.2.1 Sezona 1980/81

Novo desetletje je kaj kmalu prineslo nov velik uspeh kranjske košarke. Članice so drugo leto zapored nastopale v slovenski republiški ligi. Sezono so tako zaključile brez izgubljenega srečanja in se po letu 1965 znova uvrstile v zvezno ligo, a tokrat so v njej nameravale zaigrati. Zasluge za tako velik napredek je imel njihov trener Andrej Urlep, saj je na treninge vnesel nekaj novosti, ki so več kot očitno delovale. Za cilj v sezoni 1981/82 si je zadal obstanek v ligi (Humer, 1981a).

Člani so zaradi služenja obveznega vojaškega roka ostali brez devetih igralcev in so si tako za cilj zadali obstanek v ligi. Na redni skupščini so izvolili tudi novega predsednika KK Triglav, ki je tako postal dolgoletni košarkarski delavec Janez Palovšnik in je zamenjal Bojana Urlepa (Čadež, 1981).

3.2.2 Sezona 1981/82

V sezoni 1981/82 je bilo ogromno lepih rezultatov. Tako člani kot članice so obdržali mesto v svojih ligah. Odlična uspeha sta osvojili obe mladinski vrsti. Na zaključnem republiškem prvenstvu, ki ga je gostila dvorana na Planini, so nastopile ekipe Maribora, Libela Celje, Ilirija in Triglav. Triglavani so osvojili prvo mesto in tako Kranju prinesli prvi večji uspeh v moški košarki. Prav tako odlične so bile košarkarice Save, ki so na zaključnem republiškem turnirju osvojile odlično drugo mesto. Tekme so se odvijale v športni dvorani Osnovne šole Franceta Prešerna Kranj (Humer, 1981b).

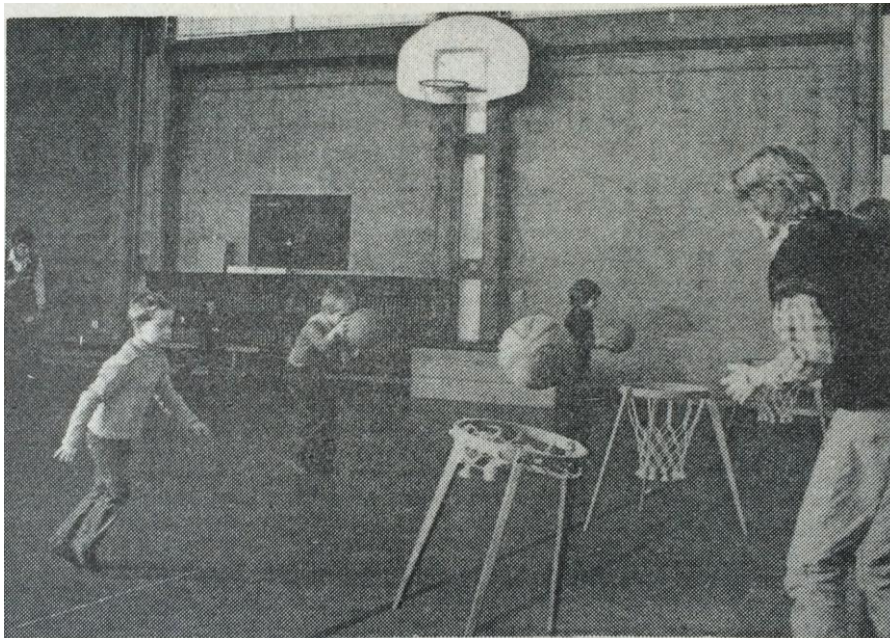
Še večji uspeh so dosegle kadetinje kranjske Save, ki so prav tako v športni dvorani na Planini osvojile izjemno tretje mesto v državi. Na štiridnevem turnirju so tako nastopale ekipe Crvene Zvezde, Senta, Zvijezde iz bosanskega Petrovega sela, Marles Maribor, Jugoplastika, Sloga iz Kraljeva, Beograd, Bosna iz Sarajeva ter kranjska Sava. Kadetinje so tako v prvem delu izgubile samo proti Crveni zvezdi, s tem so zasedle drugo mesto v skupini, kar jim je prineslo tekmo za tretje mesto. V tekmi za tretje mesto so bile presenetljivo boljše od Jugoplastike iz Splita z rezultatom 76 : 73 ter se veselile največjega uspeha v zgodovini kranjske košarke (Humer, 1982a).

Ena najbolj turbulentnih sezon do sedaj je prinesla veliko dobrih rezultatov in še več korenitih sprememb za kranjsko košarko. Tako je Kranjčane po petih letih zapustil profesionalni trener Peter Brumen, ki je odšel k ljubljanski Ježici, za nameček je s

seboj zvalil še enega najvišjega in najbolj talentiranega igralca Darka Omahna. Enako šokantno se je zgodilo s kranjsko Savo, saj so jo zapustili trener Andrej Urlep, s seboj je vzel še reprezentantko Baligač in odlično Verlakovo. Tudi slednji so odšli k ljubljanski Ježici. Vrzel, ki je nastala z odhodom obeh košarkarskih strokovnjakov, so poskušali nadomestiti bivši trenerji Dežman, Klavora, Erlah, Rus, Lojk in tudi predsednik Palovšnik (Humer, 1982b). Na predsedniško mesto pa je tako prišel Viktor Benčan (R. Hlebec, osebna komunikacija 10. 5. 2016).

Sezona 1981/82 je bila posebna še v dveh pogledih. Društvo gorenjskih paraplegikov je organiziralo košarkarsko srečanje, na katerem je nastopila tudi ekipa kranjskega Triglava (glej Prilogo 2).

V Krajevni skupnosti Vodovodni stolp so pripravili zanimivo srečanje za najmlajše, ki so se pomerili v zanimivih spretnostnih igrah. Ena izmed iger je bila tudi metanje žoge na koš, ki je pomagala pri popularizaciji tega športa (Humer, 1981c).

Slika 2. Košarka za najmlajše leta 1981 (Žlebir, 1981).

Na Sliki 2 vidimo, na kakšen način so leta 1981 prirejali elementarne športne igre, zlasti, kako so košarko približali najmlajšim ter tako odlično skrbeli za popularnost tega športa.

3.2.3 Sezona 1982/83 in 1983/84

Sezona 1982/83 zaradi preteklih kadrovskih sprememb ni obetala nič dobrega. Moško člansko moštvo je z devetimi zmagami in prav toliko porazi obstalo v republiški ligi. Osvojili so peto mesto. Žensko člansko moštvo je pod vodstvom Iztoka Klavore in brez dveh ključnih igralok pričakovano spet izpadlo iz druge zvezne lige (Humer, 1984).

Sezona 1983/84 je poskrbela za povratak Olge Baligač ter Doroteje Verlak. Člansko moštvo je prevzel Brane Lojk. Edini cilj je bil tako povratak v drugo zvezno ligo. Igralke in trener so cilj suvereno dosegli, saj so edini poraz doživeli v zadnjem krogu. Tako so igralke vnovič postale republiške prvakinje (glej sliko Priloga 3) in s tem članice zvezne lige (Humer, 1984).

3.2.4 Sezona 1984/85

Vodilni klub v regiji je še vedno ostal kranjska Sava, saj se moški članski ekipi ni uspelo uvrstiti višje in tako so še vedno nastopali v republiški ligi, kjer so se uvrščali nekje na sredino lestvice.

Ženska ekipa Save je po lanski vrnitvi v zvezno ligo kronala še eno uspešno sezono. Kranjčanke so v skupini zahod dosegle izjemno tretje mesto med desetimi ekipami. Uvrstile so se le za ekipama Revija Elemes iz Šibenika ter mariborskim Marlesom. Uvrstitev bi bila lahko še boljša, če se ne bi tri kola pred koncem poškodovala odlična Olga Baligač, Doroteja Verlak je po prvem delu za eno leto prekinila z nastopanjem. Klubu se je več kot očitno poznalo preteklo zanemarjanje dela z mladimi, saj so morali za novo sezono igralke iskati zunaj gorenjske, kajti mlade pod okriljem Iztoka Klavore še niso dorasle tekmovanju na najvišjem nivoju (Zaplotnik, 1985).

Vsem težavam navkljub je kranjska košarka v tej sezoni dosegla še en imeniten uspeh. Pionirska reprezentanca Gorenjske je pod vodstvom Martina Gorenca postala republiški prvak (glej Prilogo 4). Za ekipo so nastopali tudi Kranjčani, in sicer: Drago Kastigar, Roman Andoljšek, Grega Černe, Zlatko Jolič, Andrej Orel in Grega Jeras (Humer, 1985).

3.2.5 Sezona 1985/86 in 1986/87

V omenjenih sezonah se je člansko moštvo Triglava uvrstilo na sredino lestvice republiške lige. V sezoni 1985/86 so osvojili deveto mesto ter sedmo mesto v sezoni 1986/87 (R. Hlebec, osebna komunikacija, 10. 5. 2016). Prav tako so bile članice v prvi sezoni na sredini lestvice druge zvezne lige in tretje v skupini zahod v sezoni 1986/87. Sava se je nekaj časa borila tudi za republiški naslov, a na koncu so se morale zadovoljiti s tretjim mestom (Humer, 1987b).

Pionirska reprezentanca Gorenjske je še drugo leto zapored osvojila republiški naslov. Uspeh so dopolnile tudi pionirske reprezentantke Gorenjske, ki so osvojile drugo mesto. Ekipi sta vodila Martin Gorenc in Anton Erlah. Oba sta dobila tudi nove funkcije v kranjski košarki. Martin je postal poklicni trener Triglava, Erlah pa pri Savi Commerce (Humer, 1986b).

Nov velik uspeh je leta 1987 uspel tudi kadetom kranjskega Triglava, ki so najprej postali republiški prvaki, kasneje še tretji na državnem prvenstvu v Čakovcu (glej Prilogo 5). Kadetinje Save so bile prav tako republiške prvakinje in četrte (glej Prilogo 6.) na državnem prvenstvu v Beogradu (Humer, 1987a).

3.2.6 Sezona 1987/88

Prenovljena članska liga je po novem štela dvanajst moštev, med katerimi je ekipa Martina Gorenca računala na sredino lestvice. Ekipo sta zaradi služenja v JLA začasno zapustila Jurij Stavrov in Roman Kolar. Okrepila pa sta jo Dušan Mitič iz Škofje Loke ter Marjan Tušek iz Radovljice. Ob koncu sezone je ekipa osvojila zastavljen cilj in zasedla šesto mesto (Humer, 1987e).

Trener članic Anton Erlah je odšel na petnajstdnevni trenerski tabor v Belorusijo. Tam se je naučil ogromno novih trikov in načinov treniranja. Med drugim je spoznal tudi dva zanimiva pristopa. Za treniranje boljšega občutka za žogo so v Belorusiji uporabljali mastne naoljene žoge, da so jih igralke veliko težje obvladovale. Skok so trenirale z baloni. Z vsem pridobljenim znanjem je bil prepričan, da bo lahko ženski ekipi v prihodnje še bolje pomagal do odličnih rezultatov (Humer, 1987d).

Ob začetku naslednje sezone so članice Save Commerc nastopile tudi v finalu področnega ženskega jugoslovanskega košarkarskega pokala, kjer so morale premoč priznati ljubljanski Ježici, ki je bila prvoligaška ekipa. Kljub visokemu porazu 50 : 110 so bile Kranjčanke izredno zadovoljne in so z veseljem pričakovale začetek sezone v drugoligaški družini. Drugo mesto je bil še en lep uspeh kranjske košarke (Humer, 1987e). V sezono so tako odlično štartale in na koncu osvojile odlično tretje mesto, kar jih je v novi sezoni uvrstilo v novoustanovljeno prvo B-zvezno ligo (glej Prilogo 7). Ekipo je vodil Anton Erlah, njegov pomočnik je bil Franci Podlipnik (Humer, 1988a).

3.2.7 Sezona 1988/89

Težko pričakovana nova sezona ni prinesla nič lepega za ekipo Save. Članska ekipa, ki je prvič nastopala v 1. B-zvezni jugoslovanski ligi, je kaj kmalu spoznala, da bo obstanek v ligi težji, kot so si mislili. Kranjčanke so svojo prvo zmago tako dočakale šele v šestem krogu, ko so bile boljše od ekipe Gradina iz Pule (Humer, 1988b). Na koncu je Sava zasedla predzadnje mesto v ligi in izpad iz nje. Trener Erlah je za izpad dejal, da je bila neizkušenost glavni razlog. Kljub temu je bil zadovoljen, saj so skozi celotno sezono uspeli prikazati veliko bolj agresivno in dinamično igro. Poleg vsega so v člansko moštvo vključili že kar nekaj mladink, kar je bilo tudi zelo spodbudno za prihodnost (Humer, 1989b).

Veliko bolj vesele novice za kranjsko košarko so znova prinašale mlajše selekcije, ki so tudi tokrat odlično nastopale na republiških prvenstvih Slovenije. Mladinci Triglava so bili tako na republiškem prvenstvu, ki ga je ponovno gostila dvorana na Planini, odlični drugi (glej Prilogo 8). Zaostali so le za Smelt Olimpijo, ki so bili prvaki. Mladinci so najprej premagali ekipo iz Maribora, izgubili pa s Celjani in Olimpijo, a so imeli zaradi visoke zmage nad Mariborom v seštevku treh ekip najboljši položaj in so zaslužno osvojili drugo mesto. Roman Horvat in Drago Kastigar sta bila izbrana v najboljšo peterko turnirja, Roman je bil za nameček še najboljši skakalec turnirja (Humer, 1989a).

Lep uspeh so dosegle tudi mladinke Save, ki so bile najprej druge na republiškem državnem prvenstvu. V finalu so morale premoč priznati ljubljanski Ježici, ki je bila

boljša z rezultatom 65 : 59. Kasneje so bile v eni izmed štirih polfinalnih skupin državnega prvenstva prav tako odlične druge. Žal se niso uspele uvrstiti v finale, a uvrstitev med pet do osem v državi je bil ravno tako izjemen uspeh (Humer, 1989c).

Da so v Kranju odlično delali tudi po šolskih selekcijah, so v sezoni 1988/89 odlično pokazale igralka in igralci osnovnih šol. Najprej je osnovnošolska ekipa OŠ Simona Jenka postala gorenjski osnovnošolski prvak. Nato so še igralka in igralci Osnovne šole Bratstvo in enotnost nastopili na finalu državnega osnovnošolskega prvenstva. Igralci so bili drugi na Šumijevem pokalu, igralka so stopile še višje in zmagale na omenjenem pokalu ter tako postale republiške prvakinje osnovnih šol (Košnjek, 1989a).

3.2.8 Sezona 1989/90

Ženska članska ekipa je v regionalni ligi tudi v tem letu računala na najvišja mesta. Pod vodstvom Antona Erlaha so v pripravljalnem obdobju zabeležili štiri poraze na petnajstih tekmah, pa še to jih je trikrat premagala ekipa Marles iz Maribora, tako da so se upravičeno nadejali visokih mest (Humer, 1989d).

Po prvem delu so zasedle odlično tretje mesto in se tako uvrstile v končnico državnega prvenstva. Nekaj športne sreče jim je zmanjkalo in kaj kmalu bi zaigrale tudi v finalu. Tja sta se uvrstili ekipa Ilirije, ki si je kasneje pridobila naslov republiškega prvaka, in ekipa Odeje Marmor. Kranjčanke so zasedle tretje mesto in tako so z mlado ekipo naslednje leto spet napadale republiški naslov (Humer, 1990b).

Članska ekipa Triglava je šla v novo sezono z novim trenerjem. Vodenje članske ekipe je prevzel tridesetletni Predrag Milovič, njegov pomočnik je postal Lojze Milosavljevič. Cilj ekipe je bil tako uvrstitev med prve štiri oziroma tako imenovani »play off«. Po prvem delu ni kazalo tako, saj so Triglavani zasedali šele sedmo mesto. Drugi del sezone so začeli še odločneje in kmalu so ujeli vrh z najboljšim ekipami (Stanovnik, 1990b). V končnico so startali s četrtega mesta in se za vstop v finale pomerili z ekipo Celja, ki je bila vodilna na lestvici. Na tretji odločilni tekmi so zmagali z rezultatom 106 : 108 in se z rezultatom 2 : 1 uvrstili v finale, kjer jih je čakala ekipa Slovana (Stanovnik, 1990a). Prvo tekmo so Kranjčani dobili v gosteh z rezultatom 95 : 99 ter bili tako le še korak oddaljeni od republiškega naslova. Na povratni tekmi v Kranju so ob pomoči številnih navijačev prav tako zmagali z rezultatom 106 : 101 in tako postali republiški prvaki Slovenije (Stanovnik, 1990c). Izjemen rezultat še danes velja za največjega v zgodovini kranjskega Triglava.

Slika 3. Republiški prvaki, člani Triglava 1990.

Slika 3 prikazuje člane Triglava, ki so leta 1990 postali republiški prvaki. Stojijo z leve proti desni: trener Milovič, Škerjanec, Vujadinovič, R. Horvat, Omahen, Kern, R. Horvat, Mihajlovič, Kolar, Šušič, Milosavljevič, čepijo Kastigar, Jeras, Tadič in Poljanšek.

Kranjska košarka je v letu 1989 postala bogatejša za še eno košarkarsko ekipo – Kokra Lipje (glej poglavje Zgodovina košarkarskih klubov).

3.3 Kranjska košarka v 90. letih

3.3.1 Sezona 1990/91

Po uspehu v preteklem letu so člani Triglava zaigrali v 1. B-zvezni ligi. Trener je ostal Predrag Milovič. Triglavani so že v prvem krogu močno izgubili s Postojno. Na koncu je bila razlika neverjetnih 54 točk in Kranjčanom je hitro postalo jasno, kako zahtevno bo to tekmovanje. Na koncu so dosegli osem zmag in doživeli kar osemnajst porazov, kar je zadostovalo za končno dvanajsto mesto in izpad iz lige (Stanovnik, 1991a).

Sezona se je za kranjsko košarko zaključila s še dvema lovorikama. Tako so postali pionirji Triglava slovenski prvaki (glej Sliko 5). Za prvake so igrali: Jankovič, Stegnar, Flander, Damjanovič, Hrvat, Roželj, Šteblaj, Milič, Hafner, Drobnjak, Radikovič, Klep, trener ekipe pa je bil Tomo Kegljevič (Marinček, 1991a). Pionirke so osvojile drugo mesto. Za srebrne pionirke so nastopale: Bakrač, Josifovič, Kuralt, Čankovič, Kljun, Omejc, Jenko, Pavlica, Hulčer, Kovač, Novakovič, Magdazelič (Marinček, 1991b).

3.3.2 Sezona 1991/92

Po osamosvojitvi Slovenije je nastopilo enotno slovensko državno prvenstvo. V prvi moški ligi je tako nastopalo šestnajst ekip, razdeljenih v dve skupini, pri ženskah pa dvanajst ekip. Obe kranjski ekipi sta se dobro odrezali. Moški so pod vodstvom Igorja Dolenca osvojili odlično četrto mesto in si zagotovili nastopanje v evropski SBA-ligi («Super Basketball Asociation»). Ženske pa so osvojile končno šesto mesto, kar je bilo slabše od pričakovanj, a po besedah Antona Erlaha je bil uspeh kljub temu dober (Marinček, 1992a).

Lep uspeh za kranjsko košarko so dosegli tudi igralci Kokre Lipje, ki so se brez večjih težav z zmago v Celju uvrstili v prvo slovensko ligo. V prihajajoči sezoni je imel Kranj tako tri prvoligaške ekipe: Triglav, Kokra Lipje in ženska ekipa Kranj (Gasser, 1992).

Leta 1992 je košarkarski klub Radovljica prvič organiziral tekmovanje v košarki tri na tri (glej Prilogo 9). Do sedaj so organizirali le 24 ur košarke, tokrat so se odločili za nekaj novega. Na odprto prvenstvo se je tako prijavilo 33 ekip, največ z Gorenjske. Zmago so slavili igralci ekipe Harlem, ki so jo sestavljali igralci Triglava: Željko Bošnjak, Gregor Jeras, Dušan Mitič in Igor Dolenc ter tako postali slovenski prvaki (Zaplotnik, 1992).

3.3.3 Sezona 1992/93

Sezona se je za člansko ekipo začela zelo dramatično. Ekipo je zapustil trener Igor Dolenc. Na njegovo mesto je bil postavljen Branko Lojk. Ekipo je prav tako zapustil Darko Omahen, ki je najprej prenehal z igranjem, kasneje pa je prestopil h Kokri Lipje. Ekipa je prav tako ostala brez nadarjenega Horvata, ki je odšel k Olimpiji (Stanovnik, 1992b). Nekaj dni pred začetkom nastopanja v SBA-ligi je košarkar Triglava Marko Tušek prejel suspenz košarkarske zveze. Triglavani so se pritožili in tik pred zdajci so se stvari postavile na svoje mesto in Tušek je lahko zaigral. Prvo tekmo so Triglavani tako močno izgubili. Möllersdorf je bil boljši s 76 : 91 (Marinček, 1992b).

Člani so sezono v SBA-ligi zaključili na desetem mestu od dvanajstih ekip in začeli s pripravami na zaključek državnega prvenstva. Tudi tu se niso najbolje odrezali in na koncu so osvojili sedmo mesto izmed osmih ekip, ki so igrale končnico prvenstva (Žibrat, 1996).

Članice so prav tako doživele spremembe, saj jih je zapustil trener Anton Erlah. Na njegovo mesto je prišel Bojan Hladnik. Vse preveč nihanj v igri jim je prineslo končno šesto mesto. Več kot očitno je postalo, da Kranjčanke ne sodijo več med najboljše ženske ekipe v Sloveniji (R. Hlebec, osebna komunikacija, 10. 5. 2016).

Sloves kranjske košarke so znova držale mlajše kategorije. Kadeti Triglava so postali državni prvaki in tako napovedovali še lepo prihodnost za kranjsko košarko. Triglavani so po vrsti premagali najprej Zagorje s 94 : 70, nato Novo Mesto s 108 : 71 ter na koncu še ekipo Ježice z rezultatom 85 : 75. V najboljši peterki turnirja sta bila kar dva Kranjčana, in sicer Marko Milič in Gregor Hafner (Marinček, 1993a). Mladinke

so se prav tako uvrstile na zaključni turnir, kjer so zasedle zadnje, četrto mesto (Stanovnik, 1993).

3.3.4 Sezona 1993/94

Člani so sezono začeli z novo menjavo trenerja. Branka Lojka je tako zamenjal povratnik v Triglav Martin Gorenc, njegov pomočnik je postal Tomo Kegljevič. Zapustil jih je tudi Marko Tušek, ki je odšel k Smelt Olimpiji (Marinček, 1993b). Mladi in obetavni Triglavani so igrali odlično in na koncu zasedli peto mesto (Žibrat, 1996). Prav tako so osvojili drugo mesto na sklepnem delu pokala KZS. V polfinalu so presenetljivo premagali Rogaško, v finalu pa morali priznati premoč Postojni (Stanovnik, 1994d).

Članice so se ukvarjale z velikimi finančnimi težavami in tako so v novo sezono štartale samo z domačimi košarkaricami. Trenersko delo je prevzel Robert Poljanšek, ki je med drugim opozoril, da brez pomoči delovnih organizacij kranjska ženska košarka ne bo preživela (Marinček, 1993c). Kljub vsemu so si za cilj zadali uvrstitev v drugi krog prvenstva, ki pa jim ni uspela, in so na koncu zasedli osmo mesto (Žibrat, 1996). Ženska košarka je po tej sezoni v Kranju spet zamrla (R. Hlebec, osebna komunikacija, 10. 5. 2015).

Mladinci Triglava so vnovič nastopili na zaključnem turnirju, kjer so osvojili izjemno drugo mesto. V finalni tekmi so morali priznati premoč Smeltu Olimpiji, ki je bila boljša s 84 : 82. Najboljši strelec turnirja je postal Marko Milič (Stanovnik, 1994a). Ob koncu sezone je tudi Milič odšel v Ljubljano, ki je z Olimpijo podpisal triletno pogodbo (Stanovnik, 1994b).

Vnovič so navdušili igralci ulične košarke 3 na 3. Na odprtem prvenstvu Ljubljane so zmago v kategoriji od 16 do 20 let slavili štirje Kranjčani, ki so kasneje Slovenijo zastopali na evropskem prvenstvu v Berlinu. Za zmagovalce so nastopili: Iztok Prezelj, Janez Mali, Boštjan Račič in Klemen Čare (Golob, 1994).

3.3.5 Sezona 1994/95

Člani so novo sezono nadaljevali z istim trenerjem. Klub je spet zapustilo nekaj igralcev, po drugi strani je v člansko moštvo stopilo kar nekaj nadarjenih mlajših košarkarjev. Med drugim so v prvem moštvu nastopili mladi Jure Eržen, Dragiša Drobnejak, Gregor Hafner in Gregor Pompe (Stanovnik, 1994e). Triglav kadrovskih težav ni imel, so pa imeli težave z ustreznostjo dvorane (glej Poglavje 3.7). Navkljub težavam so sezono zaključili na zelo dobrem osmem mestu (R. Hlebec, osebna komunikacija, 10. 5. 2016).

Prvič v zgodovini košarkarskega kluba so mladinci stopili na najvišjo stopničko v državi. Na zaključnem turnirju, ki je vnovič potekal v športni dvorani na Planini, so premagali Smelt Olimpijo (Milič za Ljubljančane ni nastopil) s 75 : 61, nato po košu Gregorja Hafnerja v zadnji sekundi še Litostroj z 72 : 71. V tekmi za prvo mesto so premagali še ekipo Ježice z 92 : 80 in slavje se je lahko začelo (Stanovnik, 1995a).

Kranjski uspeh v letu 1995 sta dopolnili še dve šolski ekipi. Košarkarji Osnovne šole Matija Čopa so v finalu pionirskega državnega prvenstva osnovnih šol pred domačimi navijači v polfinalu najprej premagali Osnovno šolo Idrija in nato v finalu še Osnovno šolo Neznanih talcev Dravograd (Marinček, 1995b). Prvaki so postali tudi srednješolci Srednje ekonomske in upravno administrativne šole Kranj. Na zaključnem turnirju, ki je potekal v Kranju, so izmed osmih srednjih šol prikazali največ in v finalu premagali srednjo šolo iz Postojne z 80 : 50. Za domačine so nastopili tudi trije Triglavani: Dragiša Drobniak, Gregor Hafner in Uroš Troppan (Marinček, 1995a).

Da košarka v Kranju ni poznala meja, so leta 1995 dokazali še kranjski košarkarski paraplegiki. Na zaključnem turnirju štirih ekip so zaslužno zmagali in dokazali, da v Sloveniji niso imeli konkurence. V polfinalu so bili boljši od Celja s 70 : 40, v finalu pa še od Maribora s 57 : 39. Za nameček so imeli še najboljšega igralca in strelca turnirja. To je postal Marjan Trdina (Dolanc, 1995).

3.3.6 Sezona 1995/96

Poletni premor med sezonami velika večina igralcev izkoristi za ulično košarko. Eden izmed njih, in sicer že 9. po vrsti, se je v sezoni 1995/96 odvijal v Kranju. Na njem je nastopalo 84 štiričlanskih ekip. Kranj je tako vnovič pokazal, da je pravo košarkarsko mesto (glej Prilogo 10).

Medtem so člani Triglava v pripravah na novo sezono ponovno zamenjali trenerja. Martin Gorenc je ekipo zapustil zaradi boljše ponudbe drugoligaša – Didakte iz Radovljice. V svoji novi sredini je omenil, da je najbolj zadovoljen z delom uprave, kar mu je v Kranju primanjkovalo (Stanovnik, 1995c). Poleg trenerja je Triglav v pripravljalnem obdobju zapustilo kar pet košarkarjev. Nove boljše delodajalce so si poiskali Aleš Prevodnik, Mladjen Džino, Grega Jeras, Franci Šubic in Mihajil Vukič, medtem ko se je Gregor Lojk zadnji trenutek premislil in ostal. Poleg kadrovskih sprememb klub še vedno ni rešil spornega poda v dvorani, tako da praktično do zadnjega trenutka niso vedeli, kje bodo igrali tekme. Težave z dvorano in finančne težave so po ženskem klubu sedaj napadle še moškega (Stanovnik, 1995b).

Triglavani so sezono le lahko igrali v svoji dvorani na planini, a obetali so se jim težki časi. Trener Branko Lojk z mlado ekipo ni bil konkurenčen moštvom v prvi ligi in je frustracije zaradi slabih predstav ekipe ničkolikokrat znašal nad sodniki. Tako obnašanje se je ponavljalo toliko časa, dokler ni na tekmi s Postojno ob visokem porazu domačinov s 77 : 97 šel predaleč in po tekmi enega od sodnikov tudi udaril (Šubic, 1996). Košarkarska zveza mu je izrekla doživljenjsko prepoved vodenja tako, da je člane prevzel njegov pomočnik Tomo Kegljevič. Sezona se je bližala koncu in izpadu se je bilo nemogoče izogniti, saj so Kranjčani zbrali le dve zmagi. Triglav so sedaj čakali izredno težki časi, saj jih je po sezoni zapustil tudi Gregor Hafner. Še vedno niso imeli rešenih težav z dvorano (Stanovnik, 1996).

3.3.7 Sezona 1996/97 in 1997/98

Pred začetkom nove sezone je vodenje kranjske ekipe prevzel Franci Podlipnik, ki je pred tem deloval v Zagorju, bil pa je tudi trener kadetske reprezentance Slovenije. S

seboj je pripeljal tudi nekaj novih igralcev, med drugim tudi kadetskega reprezentanta Nika Šareta iz Kopra. Ob nerešenih težavah z dvorano so se košarkarji preselili na Osnovno šolo Franceta Prešerna (Antonič, 1996). Pred začetkom prvenstva so si zadali cilj uvrstitev med prve štiri v drugi ligi, kar bi jim omogočilo kvalifikacije za prvo ligo. Ob koncu sezone cilj ni bil izpolnjen, saj so Triglavani za 11 zmagami in prav toliko porazi zasedli šele deveto mesto (R. Hlebec, osebna komunikacija, 10. 5. 2016).

Slabo sezono so rešili kranjski kadeti, ki so na zaključnem turnirju dosegli zelo lepo tretje mesto. Zaključni turnir se je odvijal v Kranju in tako so domači igralci ob bučni podpori s tribun uspeli premagati Ilirijo in osvojiti bron. V najboljšo peterko turnirja je bil izbran tudi Triglavan Matej Švarc (Šubic, 1997).

Znova so slavili kranjski paraplegiki, ki so v novi dvorani na Zlatem polju ugnali vso konkurenco in se veselili svojega četrtega naslova prvakov zapored. Najboljši strelec turnirja je bil Kranjčan Janez Učakar (Dolanc, 1997).

Konec leta 1997 je bil za Kranjčane zelo dober. Dobili so novega predsednika, to je postal nekdanji igralec in trener Branko Fartek. V dvorani so namestili novo podlago, v Kranj se je iz Polzele vrnil tudi izkušeni Jurij Stavrov, ki je napovedoval boljše čase (Marinček, 1997). To se je tudi zgodilo. Z nekaj nadarjenimi mladimi igralci in z izkušenim Jurijem se je ekipa s šestnajstimi zaporednimi zmagami neposredno uvrstila v prvo ligo. Sedaj je bilo edino vprašanje, ali bo uprava nabrala dovolj sponzorjev, da bo ekipa ostala enaka (Stanovnik, 1998).

Srednja ekonomska in upravno administrativna šola Kranj je leta 1998 nastopila v finalu šolske košarkarske lige. Z nekaj smole so srečanje proti Srednji šoli Srečka Kosovela Sežana izgubili v zadnjih sekundah in se tako morali zadovoljiti z drugim mestom. Kljub vsemu je bil to še en čudovit uspeh kranjske košarke (Peruško, 1998).

3.3.8 Sezona 1998/99 in 1999/00

Kranjčani so v sezono štartali brez novih okrepitev, kar se je hitro izkazalo, da ni bila najboljša odločitev. Zahtevna prva liga jih je kaj kmalu potisnila v neprijeten položaj. Ob le šestih zmagah v prvem delu so se ob koncu znova borili za obstanek. Z ekipo Rogla Altras so se pomerili za zadnje prosto mesto v prvi ligi. Po dveh tekmah je bil izid v zmagah poravnan. Tekma v Kranju je tako odločala o prvoligašu. Triglavani so uspeli in Roglo odpravili z 80 : 68 in se tako veselili obstanka (Stanovnik, 1999a).

V sezono 1999/00 so šli Kranjčani spet z nekaj spremembami. Trener je ostal Podlipnik, odšli pa so Dragiša Drobnjak v Krko, Gregor Pompe je prenehal z igranjem, težave z zdravjem pa so imeli Aleš Prevodnik, Jure Eržen in Matej Švarc. V Kranj so prišli Željko Zagorac posodili so ga iz Olimpije, David Ugrekhledza, ki ga je posodil Slovan, Aleš Primc iz Ilirije in Veljko Petranovič iz Lumarja. (Stanovnik, 1999b).

Vse spremembe so se izkazale za uspešne, saj so Kranjčani uspešno nastopali v ligi in nemalokrat povzročali preglavice ekipam z vrha lestvice. Tako so premagali savinjske Hopse, skoraj so presenetili Laščane, za največjo zmago v zgodovini kluba

pa šteje zmaga nad evroligaško Olimpijo. Za Olimpijo so takrat igrale same velike zvezde košarke, kot so: Primož Brezec, Jure Zdovc, Marko Milič, Slavko Duščak, Šarunas Jasikevičius, Sani Bečirovič in Slavko Kotnik. Kljub zvezdnikom je Triglav v domači dvorani slavil s 100 : 98 ter se tako utrdil na šestem mestu lestvice, kjer je tudi zaključil sezono. S tem so si izborili kvalifikacije za pokal Radivoja Korača (Šubic, 2000).

Zelo lepa uvrstitev je uspela osnovnošolcem Osnovne šole Staneta Žgarja, ki je na pionirskem festivalu dosegla uvrstitev med petim in osmim mestom v kategoriji mlajših pionirjev (KZS – zaključni bilteni, 2000).

3.4 Kranjska košarka od leta 2000 do danes

3.4.1 Sezona 2000/01 in 2001/02

Sezone, ki so sledile niso, prinesle nobenih večjih rezultatov za moško člansko košarko. Dogajale so se le kadrovske spremembe. Mesto predsednika je tako zasedla Jožica Puhar. Igralci so večinoma odhajali, prišlo je tudi nekaj znanih košarkarskih imen, ki so v dresu Triglava preživeli leto ali dve. Leta 2000 je bila tako najbolj odmevna okrepitev Sašo Ožbolt, vrnil se je tudi Niko Šare. Klub so zapustili Jure Eržen, Blaž Ručigaj, Željko Zagorac in Veljko Petranovič. Triglavani so nastopili tudi v predkrogu pokala Radivoja Korača in doma izgubili z Atomeromumom iz Madžarske ter tako končali evropsko sezono (Stanovnik, 2000). V domačem prvenstvu so na koncu zasedli osmo mesto ter tako ostali v prvoligaški družini (KZS – zaključni bilteni 2001).

Rezultatski uspeh je uspel mlajšim članom do 20 let, ki so v dvorani na Planini osvojili srebrno medaljo. V polfinalu so Triglavani premagali ekipo iz Bežigrada z 89 : 66. V finalu so bili poraženi proti Unionu Olimpiji s 74 : 47. Najboljši strelec turnirja je postal Sašo Ožbolt z 52 točkami (Stanovnik, 2001b).

Košarkarji na invalidskih vozičkih iz ekipe DP Kranj Experta so se leta 2001 veselili že svojega osmega naslova državnih prvakov. V zaključku državnega prvenstva so bili najprej boljši od DP Maribor s 65 : 46 ter nato v finalu še od DP Novo mesto s 50 : 37. Marjan Trdina iz DP Kranj Experta je postal najboljši igralec turnirja. Poleg Marjana so v ekipi nastopili še: Janez Trdina, Marjan Peternel, Peter Robnik, Janez Učakar, Vinko Purger, Slavko Bračič, Boris Štern in Igor Zupančič (Stanovnik, 2001a).

Spodbudno za kranjsko košarko je bilo, da so vnovič začeli delovati z dekleti v kranjski občini. Pobudnika sta bila predstavnik kluba Andrej Zevnik in Dejan Bucalo, ki je prevzel trenersko delo. Tako se je kmalu napovedovala ženska članska košarka v Kranju (Todorovič, 2004).

Osnovna šola Staneta Žgarja je svoj uspeh z mlajšimi pionirji tokrat dopolnila s šestim mestom starejših pionirjev (KZS – zaključni bilten, 2001).

Sezona 2001/02 se je končala z eno samo lovoriko za kranjsko košarko. Znova so državni naslov slavili kranjski paraplegiki, ki so bili tokrat v finalu boljši od društva paraplegikov iz Ljubljane (Žlebir, 2002).

Članska ekipa je kot vsako leto doživela nekaj sprememb. Podlipnik je ostal na trenerskem stolčku. Pomočnik je postal nekdanji igravec in trener mlajših kategorij Dalibor Damjanovič. V igralskem kadru so Kranjčani znova lahko pozdravili Romana Horvata in Jureta Eržena. Svojo bogato kariero je zaključil Jurij Stavrov. Srž problema zadnjih let so bile finance in tako je bilo tudi tokrat, zato je Triglav vnovič stavil na mlade igralce (Stanovnik, 2002).

3.4.2 Sezona 2002/03 in 2003/04

Nenehne kadrovske spremembe so v tem letu odnesle Daria Krejiča, Romana Horvata, Aleša Primca, Dejana Joziča, Daliborja Dopudža, prinesle pa izredno obetavnega in nadarjenega Domna Lorbka, mladinskega reprezentanta Miha Fona ter 225 centimetrov visokega Iva Högerja, ki ga je posodila Union Olimpija. V ekipi so ostali Jure Eržen, Siniša Drobňjak, Gregor Jankovič, Marko Miličević, Matej Švarc ter nekaj mladincev (Šubic, 2002). Izredno mlada in nadarjena ekipa je veliko obetala, a na koncu rezultatsko odnesla precej manj od pričakovanj. Triglav je sezono zaključil na skromnem desetem mestu in tako le za las obstal v prvi ligi (Šubic, 2003).

Vse okrepitve so se poznale v mladinskih vrstah. Kranjski Triglav je vnovič organiziral zaključni turnir četverice za mladince, na katerem so nastopili tudi domači igralci. Pod vodstvom Daliborja Damjanoviča so Triglavani v napetem finalu izgubili z Union Olimpijo, in sicer s 73 : 74, ter tako osvojili drugo mesto (Marinček, 2003). Prav tako so bili drugi kadeti v Laškem. Varovanci Mitje Šteblaja so v finalu izgubili s Pivovarno Laško in domov prinesli srebro. Najboljši strelec turnirja je postal Kranjčan Dejan Jakara, ki je na treh tekmah dosegel 86 točk (D. Jakara, osebna komunikacija, 12. 4. 2016).

Za kranjsko klubsko košarko so bili spodbudni še naslednji podatki. Pionirji Triglava so osvojili odlično četrto mesto. Po dolgih letih so z dvema ekipama nastopila tudi kranjska dekleta. Vodil jih je Dejan Bucalo in z mlajšimi pionirkami osvojil šesto mesto ter šestnajsto mesto s starejšimi pionirkami. To je bil začetek nove uspešne zgodbe. Lepo uvrstitev so znova dosegli učenci Osnovne šole Staneta Žagarja, ki so bili deseti na pionirskem festivalu starejših pionirjev (KZS – zaključni bilten, 2003).

Sezona 2003/04 za člansko ekipo skorajda ni prinesla nobenih sprememb. Ekipa je večinoma ostala enaka, prav tako tudi trenerski dvojec. Na koncu je bil podoben tudi rezultat, saj so se po desetem mestu v pretekli sezoni člani tokrat zavihteli mesto višje in osvojili končno deveto mesto (KZS – zaključni bilten, 2004).

Mladinci so ponovili uspeh preteklega sezone in se znova veselili drugega mesta. V dvorani na Planini so v finalu izgubili proti Slovanu z 72 : 84 in tako še drugič zapored obstali pred zadnjo oviro. Dejstvo, da je bil Mensud Julevič prvi strelec, prvi skakalec in član idealne peterke turnirja, Kranjčanom ni kaj dosti pomagalo (Bogataj, 2004).

Uspešno leto za Kranj so s tretjim mestom kronali še dijaki Gimnazije Kranj. V tekmi za tretje mesto so bili boljši od celjske gimnazije in tako uspešno zaključili sezono (D. Jakara, osebna komunikacija, 12. 4. 2016).

Ženska košarka se je po dolgih letih čakanja znova uvrstila na zaključni turnir. To je uspelo pionirkam, ki so na koncu zasedle četrto mesto. Odlično delo zadnjih let se je obrestovalo in z novo sezono se je napovedovala tudi članska ekipa (glej Prilogo 11).

Ulična košarka je znova dobila kranjske zmagovalce. V članski konkurenci so si naslov prislužili Jure Eržen, Dario Krejič, Uroš Troppan, Slavko Ovčina in Iztok Rus, vsi nekdanji igralci Triglava (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

3.4.3 Sezona 2004/05 in 2005/06

Članska ekipa Triglava s samo domačimi igralci ni bila kos zahtevni prvi slovenski ligi. V tej sezoni so dosegli trinajsto mesto in izpadli v nižjo ligo. Franci Podlipnik je po sezoni prevzel mesto športnega direktorja, poleti pa tudi delo pomočnika slovenske reprezentance. Člansko ekipo je tako prevzel Dalibor Damjanovič (Stanovnik, 2005). Kljub vsem težavam v članskem moštvu so še vedno razveseljevali mlajši košarkarji. Dalibor Damjanovič je vodil tudi ekipo mlajših članov do 20 let in mladince. Z obema ekipama je nastopil na zaključnem turnirju. Mlajši člani so bili drugi, mladinci pa tretji. Še en zaključni turnir so igrali kranjski kadeti, pod vodstvom Gregorja Jerasa so osvojili končno četrto mesto (KZS – zaključni bilten, 2005)

Dijaki kranjske gimnazije so v tem letu znova nastopili na zaključnem turnirju srednješolcev. Pod vodstvom Gorana Valiča so se zavihteli na drugo mesto. V finalu so bili igralci Gimnazije Bežigrad prepričljivo boljši, a so bili Kranjčani kljub temu neizmerno veseli uspeha (D. Jakara, osebna komunikacija, 12. 4. 2016).

Po letu 1994 je v prvi slovenski ligi spet nastopila ženska ekipa Triglava. Ekipa je bila sestavljena iz mladink in kadetinj, tako da trenerju Dejanu Bucalu kaj več kot trinajsto mesto in izpad iz lige ni uspelo. Vendar so igralko dobile prepotrebne izkušnje, kar je zagotovo vplivalo na rezultate v prihodnosti (KZS – zaključni bilten, 2005).

Ekipa pod vodstvom Dalibora Damjanoviča je v sezoni 2005/06 odločno nastopila s tekmovanjem v drugi slovenski ligi. Trener in igralci so bili prepričani, da se bodo že naslednje leto vrnili v elitno družčino. Svoje ambicije so košarkarji hitro potrdili, saj so kot po tekočem traku premagovali nasprotnike. Na koncu so se s triindvajsetimi zmagami in le tremi porazi suvereno uvrstili v višje tekmovanje (KZS – zaključni bilten, 2006). Ekipo so sestavljali Jure Eržen, Dalibor Čevriz, Nejc Žura, Denis Kondič, Miloš Varagič, Aljaž Urbanc, Jaka Hladnik, Luka Hočevar, Dejan Jakara, Mensud Julevič, Boris Jeršin in Matija Vrlinšek (Stanovnik, 2006a).

Ženska košarka je po šestih letih delovanja že začela zbirati lovorike. Tako so se mlajše pionirke uvrstile na zaključni turnir in dosegle odlično tretje mesto (KZS – zaključni bilten, 2006). Še višje so stopile starejše pionirke, ki so se prvič v zgodovini veselile naslova državnih prvakinj (glej Prilogo 12).

3.4.4 Sezona 2006/07 in 2007/08

Po suvereni uvrstitvi v prvo ligo v pretekli sezoni so v Triglavu pričakovali več finančne podpore, vendar je niso dobili, zato so se soočili s številnimi odhodi. Na Poljsko je odšel trener Dalibor Damjanovič, ekipo je znova prevzel Franci Podlipnik. Odšli so še Jure Eržen, Aljaž Urbanc, Siniša Drobniak, Boris Jeršin, Mensud Julevič in Luka Hočevar. Ekipo je bila tako še mlajša in precej manj izkušena kot v preteklem letu (Stanovnik, 2006b). Triglavani so tako s samo sedmimi zmagami končali na dnu lestvice in izpadli v drugo ligo, iz katere se vse do danes niso več vrnili (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Veliko boljše kot moški košarkarji so se odrezale ženske. Tudi v sezoni 2006/07 so se veselile dveh uvrstitev na zaključne turnirje. Tako so bile kadetinke tretje, starejše pionirke pa so ponovile uspeh pretekle sezone in še enkrat stopile na najvišjo stopničko. Za vse uspehe je bil znova najzaslužnejši njihov trener Dejan Bucalo (KZS – zaključni bilten, 2007).

Dobro delo v ženskem delu kluba se je odražalo tudi na srednješolskih ekipah. Srednja ekonomska šola Kranj se je veselila dveh uvrstitev na zaključni turnir. Na državnem prvenstvu so dijakinje osvojile četrto mesto ter drugo mesto v šolski košarkarski ligi. Vodja ekipe je bil Tomo Kovačič (Bertoncelj, 2007).

Drugo mesto na pionirskem festivalu so osvojili še mlajši pionirji Osnovne šole Jakoba Aljaža (KZS – zaključni bilten, 2007).

Sezona 2007/08 je bila ena najbolj klavnih v klubski zgodovini. Člani so se komaj obdržali v slovenski 1. B-ligi. Mlajše kategorije so bile vse precej oddaljene od najboljših ekip. Vrh z najboljšimi so na kranjsko srečo obdržala dekleta. Pred sezono jih je zapustil Dejan Bucalo. Trener, ki je bil zaslužen za dvig ženske košarke v Kranju in tudi vse uspehe v zadnjih letih. Kljub temu so dekleta ohranila stik z najboljšimi. Članice so znova nastopile v prvi slovenski ligi in osvojile končno deveto mesto (KZS – zaključni bilten, 2008). Mladinke so bile na zaključnem turnirju v Kranju fenomenalne druge. Pod vodstvom Gregorja Jerasa so morale premoč priznati le Merkurju iz Celja. Dve Kranjčanki, Tjaša Gortnar in Teja Koprivšek, sta bili izbrani v najboljšo peterko turnirja (Stanovnik, 2008a). Prav tako odlične so bile kadetinke, ki so se veselile tretjega mesta (KZS – zaključni bilten, 2008).

Uspeh Kranja so znova dopolnile dijakinje ekonomske šole iz Kranja, ki so tako na državnem prvenstvu kot tudi šolski košarkarski ligi zasedle tretje mesto (Bertoncelj, 2008).

3.4.5 Sezona 2008/09 in 2009/10

Po eni najslabših sezon v klubski zgodovini so sledile spremembe. Odšel je Franci Podlipnik, ki se je znašel v novonastalem klubu Simon Jenko (glej poglavje Zgodovina košarkarskih klubov). Na njegovo mesto je prišel mlad in obetaven Aleksander Sekulič z nalogo, da bi vrnil Kranjčane na pota stare slave. Menjava se je zgodila tudi na predsedniškem stolčku, na katerega je sedel nekdanji igralec Triglava Darko Vidakovič. Za prvi cilj si je zadal sanacijo klubske blagajne, ki je dolgovala

nekaj čez sto tisoč evrov. Na novo so želeli obuditi tudi delo z mlajšimi selekcijami in šolskimi selekcijami (Stanovnik, 2008b). Želje se niso v celoti uresničile in Triglav je sezono končal na skupno devetnajstem mestu, šestem v 1. B-ligi (KZS – zaključni bilten, 2009).

Dejstvo, da je Kranj gostil tekmo zvezd oziroma dan slovenske košarke, je novemu predsedniku zagotovo pomagalo k večji prepoznavnosti in s tem večjim zanimanjem sponzorjev. Vidakovilč in kolegi so se izredno potrudili, da bi pripravili kar najbolj zanimiv košarkarski program, ki bi znova napolnil dvorano na Planini (Stanovnik 2008c).

Med najboljše se je uspelo vrniti moškim mlajšim selekcijam. Tako so bili mladinci z odličnima Blažem Mahkovicem in Jakom Blažičem na koncu šesti. Starejši pionirji pa peti (KZS – zaključni bilten, 2009).

Še boljšo sezono so znova imela dekleta. Uvrstitve na zaključne turnirje so jim uspele v vseh mlajših selekcijah. Članice so se uvrstile na četrto mesto, mladinke so bile druge, kadetinje in starejše pionirke so bile tretje (KZS – zaključni bilten, 2009). Vedno boljši rezultati pri ženskah in vedno slabši pri moških so napovedovali spremembe, ki so se med obema sezonama tudi zgodile. Ženski košarkarski klub je postal samostojen klub (glej Prilogo 13).

Nova sezona 2009/10 Kranju ni prinesla večjih uspehov na klubskem področju. Člani so z novim trenerskim dvojcem v sestavi z Mirom Majkičem in Gregorjem Oblakom zasedli deveto mesto v slovenski 1. B-ligi. Mlajše selekcije se niso uvrstile v borbe za najvišja mesta (KZS – zaključni bilten, 2010). Moški klub je bil tako nedaleč stran od propada, saj so bili brez pravega vodstva in organizacije. Klub so vodili le trije trenerji, in sicer Tomaž Fartek, Miro Majkič in Gregor Oblak, ki sami niso uspeli pokriti tudi dela na vseh osnovnih šolah. Kranjski Triglav je tako s svojimi krožki pokrival le še štiri osnovne šole. Vse ostale je prevzel novonastali klub Simon Jenko. Iz brezupnega položaja so jim pomagali prizadevni starši in takratni direktor Zavoda za šport Kranj Branko Fartek, ki je prevzel organizacijski del. Z vztrajnostjo in prostovoljnostjo nekaterih je klub vendarle obstal.

Tudi pri ženskem klubu so imeli manj uspešno sezono od preteklih. Trener članic in mladink je ostal Siniša Drobňak. Članice so bile četrte na državnem prvenstvu in druge v pokalu, mladinke pa druge na državnem prvenstvu. V vseh ostalih selekcijah jim ni uspel preboj med najboljše v državi (KZS – zaključni bilten, 2010).

Znova so se razveselile šolske ekipe. Dijakinje Gimnazije Kranj (glej Prilogo 14). so bile tako druge na državnem prvenstvu in druge v šolski košarkarski ligi (Bertoncelj, 2010). Zelo dobro so se odrezale tudi osnovnošolske ekipe. Starejši pionirji Osnovne šole Simona Jenka so tako dosegli šesto mesto, pionirke pa deveto. Lepega uspeha so se razveselili tudi med mlajšimi pionirji, kjer je Osnovna šola Simona Jenka med dečki osvojila celo tretje mesto, mlajše pionirke Osnovne šole Stražišče pa osmo (KZS – zaključni bilten, 2010).

3.4.6 Sezona 2010/11 in 2011/12

Na čelo članske ekipe se je vrnil Franci Podlipnik in kaj kmalu zasedel tudi predsedniški stolček. Sezona 2010/11 bo šla kaj hitro v pozabo v klubski zgodovini, saj jo je moški klub znova končal brez vidnejšega uspeha. Člani so bili na robu izpada še iz 1. B-lige, kadeti so osvojili šesto mesto, mlajši pionirji pa osmo mesto. Vse ostale ekipe prvenstva niso končale med najboljšimi petnajstimi ekipami (KZS – zaključni bilten, 2011).

Po odhodu Siniše Drobnjaka je vodenje članske in mladinske vrste prevzel njegov dosedanji pomočnik Goran Popovič. A tudi Goranu ni uspelo dvigniti ženske košarke nekoliko višje. Članice so tako osvojile peto mesto, mladinke šesto, kadetinje in pionirke pa deveto mesto. Še najboljšo uvrstitev so tako dosegle najmlajše pionirke Košarkarskega kluba Stražišče, ki so osvojile peto mesto (KZS – zaključni bilten, 2011). Kranjski ženski klub je ob koncu leta organiziral slovenski ženski dan košarke in s tem napovedal še boljše čase (glej Prilogo 15).

Vsem težavam v klubski košarki navkljub so dobre rezultate znova dosegle osnovnošolske ekipe. Na pionirskem festivalu za starejše pionirje so bili učenci Osnovne šole Simona Jenka šesti, njihovi najmlajši pionirji pa celo prvi. Lep rezultat so dosegle tudi najmlajše pionirke Osnovne šole Stražišče, ki so osvojile četrto mesto (KZS – zaključni bilten, 2011).

V sezoni 2011/12 so se za kranjsko košarko zgodile izredno pomembne stvari. Klub je po več letih brez glavnega pokrovitelja tega končno dobil. Pogodbo so sklenili z Elektro Gorenjsko prodajo, s katero so sklenili, da bodo sodelovali tudi pri upravljanju kluba. Prav tako so združili članski ekipi Triglava in Stražišča. Po vrnitvi Podlipnika se je Triglav lahko pohvalil s 400 aktivnimi nadebudnimi košarkarji, ki so napovedovali svetlo klubsko prihodnost (Stanovnik, 2011).

Na koncu so člani osvojili peto mesto v 1. B-ligi, starejši pionirji osmo in mlajši pionirji četrto mesto. Zelo uspešni so bili tudi v kadetski in mladinski ekipi, ki sta se po nekaj letih uvrstili v prvo ligo (KZS – zaključni bilten, 2012).

Delo članske ženske ekipe je prevzel Tomo Orešnik, pomagal mu je Goran Popovič. V tej zasedbi je tudi ženski klub naredil velik korak naprej, saj so kar štiri njihove ekipe končale prvenstvo med najboljšimi. Članice so osvojile drugo mesto na državnem prvenstvu kot tudi v pokalnem tekmovanju. Mladinke so bile tretje, prav tako kadetinje, najmlajše pionirke so bile druge (Stanovnik, 2012).

Kranjski paraplegiki so nadaljevali svojo uspešno zgodbo. Desetletje so že med najboljšimi v Sloveniji, v tej sezoni so nekateri izmed njih nastopili tudi za izbrano vrsto Slovenije. Vodil jih je Kranjčan Peter Jakše (glej Prilogo 16).

3.4.7 Sezona 2012/13 in 2013/14

Triglavani so v novo sezono štartali v enaki zasedbi. Ostali so vsi trenerji in prav tako igralci. Dobro delo zadnjih let se je že začelo obrestovati. Člani so bili četrty v drugi ligi, mladinci devety, kadety enajsty. Kar je bil zelo lep rezultat, če upoštevamo, da obeh selekcij nekaj let sploh ni bilo v prvi ligi. Po dolgih osmih letih je moški klub znova osvojil kolajno. To je uspelo ekipi starejših pionirjev (glej prilogo 17), ki so pod vodstvom Gregorja Oblaka osvojili tretje mesto na državnem prvenstvu in prav tako tretje mesto v pokalnem tekmovanju. Na državnem prvenstvu je bil Gaber Ožegovič tudi v najboljši peterki turnirja (Stanovnik, 2013a).

Uspešno igranje v prvi ligi so nadaljevale tudi ženske. Varovanke Toma Orešnika so znova nastopile v velikem finalu in znova priznale premoč Celjankam. Kranjski strateg je v začetku leta 2013 postal tudi selektor ženske članske reprezentance, znotraj katere je bil v preteklosti pomočnik. Na tej poziciji je ostal dve leti (Cotič, 2013).

Odlične četrtke so bile tudi mladinke. Kadetinje so se uvrstile na zaključni turnir, ki se je odvijal v Kranju. Po gladki polfinalni zmagi so morale varovanke Gašperja Sluge prav tako kot članice premoč priznati celjskim košarkaricam (Šubic, 2013). Še nekoliko bolje je šlo mlajšim pionirkam, ki so osvojile zlato medaljo (glej Priloge 18 in 19). Trener Siniša Banovič se je lahko pohvalil tudi z dvema igralkama v najboljši peterki turnirja. To sta bili Sara Feratovič in Nika Gortnar (Stanovnik, 2013d).

Ulična košarka je znova dobila kranjske prvake. To so postali Telemach Škorci v zasedbi: Jure Eržen, Mensud Julevič, Jaka Hladnik, Uroš Troppan in Dario Krejič. Z državnim naslovom so se uvrstili tudi na turnir v Lozani, kjer so prav tako zmagali. S tem so se uvrstili na svetovno prvenstvo v Istanbulu, kjer so izpadli v polfinalu (Stanovnik, 2013c). Državne prvakinje so postale tudi igralka Triglava v postavi Maša Piršič, Bojana Đurič, Bojana Adamovič, Urška Žibert in Živa Zdolšek (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Osnovna šola Simona Jenka se je v preteklosti redno uvrščala na zaključne turnirje in tako je bilo tudi to leto. Igralci Mira Majkiča so postali zmagovalci pionirskega festivala v kategoriji starejših pionirjev (Stanovnik, 2013b).

Moška košarka v sezoni 2013/14 spet ni doživela korenitih sprememb. Člane je še naprej vodil Franci Podlipnik, pomagal mu je Mitja Šteblaj. Še vedno so nastopali v drugi slovenski ligi in na koncu zasedli skupno enaindvajseto mesto. Mladinci so dosegli deveto mesto, kadety pa šesto. Obe ekipi je vodil Mitja Šteblaj (KZS – zaključni bilten, 2014).

Kljub rezultatsko ne najboljši sezoni je kranjska košarka dočakala nov zaključni turnir. Mlajši pionirji Košarkarskega kluba Stražišče so se pod vodstvom Jureta Fajfarja uvrstili na zaključni turnir. Gostila ga je dvorana na Planini in Stražiščani so dosegli lepo tretje mesto, čeprav za finale ni manjkalo veliko. Ekipa Krke jih je v polfinalu premagala le za dve točki 52 : 54. V tekmi za tretje mesto pa so premagali AKK Branik z 74 : 70 (KZS – zaključni bilten, 2014).

Z enako trenersko zasedbo so startali tudi pri ženskem klubu. V člansko ekipo so prišle Eva Rupnik, Sara Meden, Eva Bošnjak in Maruša Seničar. Odšle so Katja Špacapan ter Bojana Adamovič in Vesna Sever, ki sta odšli v Škofjo Loko kot posojeni igralki. Klub se je z novo sezono prijavil tudi v mednarodno regionalno ligo, saj je želel svojim igralkam nuditi čim več kakovostnih tekem (Stanovnik, 2013c). Na koncu so izmed dvanajstih ekip osvojile zelo lepo peto mesto (ZKK Triglav, 2016), na državnem prvenstvu ponovno drugo mesto. Korak naprej so naredile v pokalnem tekmovanju, ko so v polfinalu najprej izločile favorizirano ekipo Celja s 55 : 54. Nato pa v finalu premagale še domžalsko ekipo s 47 : 65 in se prvič v zgodovini veselile pokalne lovorike (KZS – tekmovanja, 2016). Mladinke in kadetinje so osvojile drugo mesto, pionirke tretje, najmlajše pionirke pa zopet prvo mesto (KZS – zaključni bilten, 2014).

Škorci so bili tudi v sezoni 2013/14 državni prvaki. Igrali so v enaki zasedbi, in sicer Jure Eržen, Mensud Julevič, Dario Krejič, Uroš Tropan in Boris Jeršin. V tem letu so se jim ponovno pridružile tudi igralkе Triglava, ki so prav tako postale državne prvakinje v igri 3 na 3. Ekipa Gotiva je bila tokrat v postavi Živa Zdolšek, Bojana Đurič, Maša Piršič, Ana Ljubenovič, Urška Žibert in Sandra Jetovič (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

3.4.8 Sezona 2014/15 in 2015/16

Zadnji dve sezoni je člansko ekipo Triglava prevzel Tomo Orešnik, pomočnik je ostal Mitja Šteblaj. Pod taktirko Toma Orešnika so člani v sezoni 2014/15 dosegli peto mesto v drugi ligi, letos pa četrto. Mladinci so bili prav tako lansko leto peti, letos so tekmovanje končali na sedmem mestu. Kadeti so lansko leto presenetili marsikoga in v četrtfinalu presenetljivo izločili Krko ter nato še Elektro v polfinalu. V finalu jim je zmanjkalo moči in igralci Heliosa so bili prepričljivo boljši. Za Helios je igral tudi Kranjčan Gaber Ožegovič, Triglavan Žiga Žepič je turnir končal v najboljši peterki (glej Prilogo 20). Letošnjo sezono so končali na osmem mestu. Kranjski pionirji so bili lani sedmi, letos odlični tretji, ko so v tekmi za tretje mesto premagali Koš Koper. Lepo uvrstitev v letošnji sezoni so dosegli tudi najmlajši pionirji, ki so se uvrstili na zaključni turnir in ga končali na četrtem mestu (KZS, 2016).

Žensko ekipo je prevzel dosedanji pomočnik Gašper Sluga. V sezoni 2014/15 je s članicami še vedno nastopal v mednarodni regionalni ligi in izpadel v četrtfinalu (ZKK, 2016). Na državnem prvenstvu in pokalu so v obeh sezonah članice dosegle drugo mesto. Vsakič so klonile proti ekipi Athlete Celje. Mladinke, ki jih je v obeh sezonah prav tako treniral Gašper, so lani dosegle drugo mesto, v finalu so izgubile s Celjem. Letos so klonile že v polfinalu proti Krki in nato v tekmi za tretje mesto premagale Grosuplje. Kadetinje je v sezoni 2014/15 prav tako vodil Gašper Sluga in jih popeljal do drugega mesta. V polfinalu so premagale Maribor B, a v finalu izgubile z Grosupljem. V letošnji sezoni je ekipo prevzel dosedanji pomočnik Grega Verčič in ekipo popeljal do naslova državnih prvakinj. V polfinalu so premagale močne Celjanke in nato v finalu še ekipo Ježice. Pionirsko ekipo je v obeh sezonah treniral Miro Majkič. V sezoni 2014/15 so osvojile drugo mesto, v polfinalu so premagale Maribor in v finalu izgubile s Konjicami. V letošnji sezoni so prav tako kot kadetinje tudi pionirke postale državne prvakinje. V polfinalu so bile boljše od Celja ter v finalu

od Konjic (KZS, 2016). Na zaključni turnir so se v sezoni 2014/15 uvrstile tudi najmlajše pionirke in osvojile končno tretje mesto. Vodil jih je Siniša Banovič (ZKK, 2016).

Rezultati nikoli ne lažejo in zato lahko trdimo, da se v Kranju znova zelo dobro dela z mladimi košarkarji in košarkaricami. Samo v zadnjih dveh sezonah so igralci in igralke Triglava osvojili trinajst medalj, od tega dve zlati in osem srebrnih. Veseli dejstvo, da je večina teh kolajn v vrstah mlajših kategorij, kar pomeni, da se za prihodnost kranjske košarke ni potrebno bati.

3.5 Najbolj znani kranjski košarkarji

Veliko je košarkarjev, ki prihajajo iz Kranja ali pa so se na svoji poti ustavili v Kranju in nekaj časa preživeli pod okriljem kranjskih trenerjev ter tako napredovali in dobili prepotrebne izkušnje za višji nivo košarke. Vse to kaže, da se je v Kranju nekoč odlično delalo z mladimi, saj so veliki klubi z veseljem za leto ali dve posodili in zaupali košarkarja kranjskim trenerjem, da ga izpopolnijo in da si nabere prepotrebni izkušenj na najvišjem rangu tekmovanja v Sloveniji. Danes članska zasedba kranjskega Triglava nastopa v drugi slovenski ligi in temu primeren je upad kvalitetnih posojenih igralcev. A vseeno se je v dolgoletni kranjski zgodovini nabralo ogromno znanih košarkarjev, ki so se kalili v Kranju. Prvi med znanimi nekranjskimi košarkarji, ki so nastopali v Kranju, je bil Marko Tušek.

3.5.1 Znani igralci, ki so igrali v Triglavu, a niso Kranjčani

Marko Tušek: Marko se je rodil 17. 7. 1975 v Trbovljah. Tako je svoje prve košarkarske korake naredil v Hrastniku. Igral je za vse selekcije omenjenega kluba, dokler ni v sezoni 1992/1993 prestopil v kranjski Triglav (Wikipedija, 2016). Kranjčani so bili v 1991/1992 četrti na državnem prvenstvu in si tako priborili pravico nastopanja v mednarodni SBA («Super Basketball Association»), ekipo je vodil Igor Dolenc. Za mladega perspektivnega košarkarja je bila to izvrstna izkušnja. V sezoni 1993/94 je prestopil k ljubljanski Olimpiji (Stanovnik, 1992).

Veljko Petranovič: Hrvaški košarkar in nekdanji reprezentant Jugoslavije, s katero je leta 1986 osvojil bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu v Španiji, je za kranjski Triglav nastopal v sezoni 1999/2000 (Wikipedija, 2016). V kranjski Triglav je prišel kot velika okrepitev iz ZM Lumarja, potem ko so Dragiša Drobnjak, Gregor Pompe in Niko Šare zapustili ekipo, Aleš Prevodnik in Jure Eržen sta imela zdravstvene težave (Stanovnik, 1999b).

Željko Zagorac: Rojen je bil 9. 3. 1981 v Gospiču na Hrvaškem (Kuči, 2015). V Slovenijo je prišel v mladinske vrste Olimpije leta 1998. Kmalu za tem je dobil tudi slovensko državljanstvo in kasneje zbral tudi 9 nastopov za slovensko člansko izbrano vrsto (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Sašo Ožbolt: 35-letni Primorec se je rodil v Dubrovniku (Kuči, 2015). Svojo košarkarsko pot je začel v Portorožu, iz katerega je v sezoni 2000/2001 prestopil h kranjskemu Triglavu, za katerega je na državnem prvenstvu dosegel 456 točk in bil

tako 11. strelec lige (Košarkarska zveza Slovenije – zaključni bilten, 2000). Prav tako je z mladimi člani do 20. leta osvojil srebrno medaljo na državnem prvenstvu. Zaključni turnir je potekal v Kranju, Sašo Ožboilt je bil najboljši strelec z 52 točkami (Stanovnik, 2001b). Sašo je za slovensko izbrano vrsto zaigral na 24 uradnih tekmah, kar ga uvršča na 35. mesto. Prav tako je na 34. mestu na večni lestvici strelcev s 105 koši na uradnih tekmah (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Domen Lorbek: V Kranju rojeni Domen je k Triglavu prestopil v sezoni 2002 in tukaj začel svojo profesionalno košarkarsko pot. V Kranju je ostal vse do leta 2004, ko je prestopil k domžalskemu Heliosu (Kuči, 2015). Pri Triglavu se je tako prvič preizkusil v prvi slovenski ligi in njegove kvalitete so bile hitro opažene. V obeh letih igranja je sodil med najboljše izvajalce prostih metov, v sezoni 2003/2004 je bil drugi med strelci za 3 točke, ko je v povprečju zadel 1,96 trojk na tekmo (Košarkarska zveza Slovenije – zaključni bilten, 23. 6. 2004). V obeh letih igranja za Triglavane je bil tudi dvakrat drugi z mladinci. Leta 2003 so morali premoč priznati Olimpiji (Marinček, 2003), leta 2004 pa Slovanu (Bogataj, 2004). Domen je tudi 20. na večni listi strelcev za slovensko člansko reprezentanco z 292 točkami in 19. po uradnih nastopih za izbrano vrsto z 39 nastopi (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Mirza Begič: Še eden izmed znanih košarkarjev, ki se je na svoji poti kot posojeni igralec Olimpije kalil pri kranjskem Triglavu. To je bilo v sezoni 2003/2004, v kateri je Mirza dosegel 7 točk in 5 skokov v 17 minutah na tekmo (Kuči, 2015). Kasneje je igral tudi za slovensko člansko reprezentanco, za katero je do sedaj zbral 22 nastopov, kar ga uvršča na 38. mesto. Prav tako je v vseh teh nastopih zbral 155 točk, kar ga daje na 26. mesto na večni lestvici strelcev (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Emir Predžič: 6. 9. 1987 se je v Bosni in Hercegovini rodil nekdanji slovenski košarkarski reprezentant. Leta 2004 je s pomočjo nekdanjega kranjskega košarkarja Jurija Stavrova prišel v Slovenijo in zaigral za kranjski Triglav (Đurovič, 2014). Nato je prestopil k Slovanu in leta 2006 s slovensko mlado reprezentanco do 20 let osvojil bronasto medaljo na evropskem prvenstvu v Turčiji. Kasneje je želel nastopati za rodno Bosno, a uradnega vabila iz njihove zveze nikoli ni prejel. Leta 2007 je prejel ponudbo turškega Fenerbahčeja, ki je takrat igral v Evroligi, in se tako preselil v Turčijo. V slovenski reprezentanci se nikoli ni počutil domače, vedno je čutil, da bi moral igrati za svojo reprezentanco. A ker ponudbe ni bilo, se je leta 2008 na povabilo turškega selektorja Bogdana Tanjeviča odločil za njihovo reprezentanco. S tem je bil za slovensko izbrano vrsto izgubljen (Kuči, 2015).

Jaka Blažič: Jaka se je rodil 30. 6. 1990 na Jesenicah. Odraščal je na Bledu in tako bi kaj kmalu pristal tudi v hokeju, a prevladala je košarka. Iz matičnega kluba Radovljica se je leta 2007 preselil v kranjski Triglav (Kuči, 2015). Z mladinci Triglava so v sezoni 2008/2009 zasedli odlično 6. mesto (KZS – tekmovanja in projekti, 2016). Jaka je imel skupaj z Blažem Mahkovicem eno vodilnih vlog. V Triglavu je ostal vse do sezone 2009, ko je sledila selitev k ljubljanskemu Slovanu (Kuči, 2015). Jaka je do danes zbral tudi že 24 nastopov za člansko reprezentanco Slovenije in skupno dosegel 161 točk, kar ga uvršča na 25. mesto na večni lestvici. Zaradi njegove mladosti se lahko nadejamo, da bo po tej lestvici še napredoval (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

3.5.2 Znani igralci, Kranjčani

Ogromno pa je tudi znanih košarkarjev, ki dejansko prihajajo iz Kranja in jim je bil matični Triglav samo odlična odskočna deska v širši košarkarski svet.

Roman Horvat: V Ljubljani rojeni Roman je v otroštvu preizkusil veliko stvari. Za košarko ga je navdušil starejši brat, a kljub temu je želel prenehati, pa ga je takratni trener Martin Gorenc na srečo prepričal, naj nadaljuje (Kuči, 2015). Tako se je ljubezen do košarke samo stopnjevala in kmalu so sledili prvi uspehi. Bil je prav tako pionirski in kadetski prvak republike v ekipi skupaj z Gregorjem Fučko (Košnjek, 1987). Leta 1989 je bil nato še srebrn z mladinci (Humer, 1989a). Roman je bil takrat tudi edini Slovenec v jugoslovanski reprezentanci. Po uspehu s Triglavom, ko so se uvrstili v drugo zvezno ligo Jugoslavije, je bil povabljen v Olimpijo, a ponudbo je zavrnil in ostal v Kranju (Kuči, 2015). Leta 1991 je vnovično ponudbo sprejel in prestopil k Olimpiji, s katero je bil leta 1994 pokalni prvak Evrope in eden najzaslužnejših za ta uspeh ter leta 1997 tretji v Evroligi skupaj z Miličem (Žibrat, 1996). Po Olimpiji je zaigral za ogromno klubov po Evropi in se tudi velikokrat vrnil v domači Triglav (Kuči, 2015). Na koncu je vrsto let igral za Šenčur, kjer je danes vodja mlajših selekcij (Šenčur, 2016). V šestih letih igranja za reprezentanco je tudi na 19. mestu liste strelcev s 332 točkami in 18. po številu nastopov, saj jih je zbral 45 (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Gregor Fučka: Gregor se je rodil v Kranju 7. 8. 1971 in je vse do leta 1989 nastopal za kranjski Triglav, s katerim je zabeležil tudi nekaj lepih rezultatov. Tako so bili pionirji republiški prvaki leta 1986 (Humer, 1986a). Naslednje leto so svoj uspeh ponovili med kadeti, obakrat je bil član ekip seveda tudi Gregor Fučka (Košnjek, 1987). V sezoni 1989/90 je prestopil k ljubljanski Olimpiji, ki jo je zapustil že sredi sezone in na povabilo Bogdana Tanjeviča odšel k italijanskemu Stefanelu. Kmalu za tem je dobil tudi italijansko državljanstvo in leta 1991 je zaigral za mladinsko reprezentanco. Leta 1996 je prestopil k bolonjskemu Fortitudu. Za člansko italijansko reprezentanco je nastopil na evropskih prvenstvih 1995, 1997, 1999 in 2001, na svetovnem prvenstvu 1998 ter olimpijskih igrah leta 2000. Tako je osvojil srebrno medaljo leta 1997 in zlato medaljo leta 1999, na prvenstvu leta 1999 pa je bil Fučka izbran tudi za najkoristnejšega igralca prvenstva. V svoji klubski karieri je kasneje prestopil še k španski Barceloni, s katero je postal evropski klubski prvak leta 2003 (Wikipedija, 2016).

Slika 4. Kadetska ekipa Triglava leta 1987 (D. Kastigar, osebni arhiv, 2016).

Slika 4 prikazuje kadete leta 1987. Stojijo z leve proti desni: Zlatko Jolič, Franci Šubic, Roman Horvat, Aco Mihajlovič, Gregor Černe, Gregor Fučka in trener Martin Gorenc, spodaj z leve proti desni: Klemen Ferjančič, Boris Prevodnik, Zoran Mihajlovič, Drago Kastigar in Gregor Jeras.

Marko Milič: 7. 5. 1977 se je v Kranju rodil eden najboljših slovenskih košarkarjev. Zanimalo ga je ogromno športov, tako je bil srednješolski prvak Slovenije v suvanju krogle, a na koncu je vendarle zmagala košarka (Pavlovič, 2000). Trdo delo in talent sta se kmalu obrestovala, saj je z ekipo Triglava postal pionirski prvak leta 1991, v ekipi Triglava je bil tudi Dragiša Drobnjak (Stanovnik, 1991b). Tri leta kasneje je skupaj z Gregorjem Hafnerjem (oba sta bila tudi v najboljši peterki turnirja) postal še prvak Slovenije s kadeti (Marinček, 1993) ter nato še leta 1994, ko so bili Triglavani drugi med mladinci, Marko Milič pa je bil najboljši strellec turnirja s 110 točkami (Stanovnik, 1994a). Leta 1994 se je preselil k ljubljanski Olimpiji in bil eden najzaslužnejših za velik uspeh v Rimu leta 1997, ko je Olimpija osvojila tretje mesto v Evroligi (Pavlovič, 2000). Po tem uspehu se je kot prvi Slovenec preselil v profesionalno ligo NBA, kjer je vztrajal dve leti, nato se je zaradi neigranja vrnil k Olimpiji. Kmalu je prišla ponudba Madridskega Reala in Marko se je preselil v Španijo (Pavlovič, 2000). Od tu ga je pot vodila v mnogo evropskih klubov, na koncu svoje igralske kariere pa še v Iran in Kuwait (Wikipedija, 2016). Za slovensko izbrano vrsto je nastopal petnajst let (Kuči, 2015), v vseh teh letih pa zbral 59 nastopov, kar ga uvršča na 10. mesto večne lestvice in je 6. na večni lestvici strelcev s 605 točkami. Poleg tega je bil tudi član mlajših košarkarskih reprezentanc (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Slika 5. Pionirska ekipa Triglava 1991 (R. Špiček, osebni arhiv 2016).

Slika 5 prikazuje pionirsko ekipo Triglava, na kateri sta najbolj znana košarkarja Marko Milič (spodaj prvi z desne) ter Gregor Hafner (spodaj drugi z desne).

Gregor Hafner: V Kranju rojeni Gregor je svoj čas veljal za enega najperspektivnejših mladih košarkarjev. To je s kranjskim Triglavom tudi hitro dokazal, ko so osvojili pionirski naslov 1991, kadetski naslov 1993, mladinsko drugo mesto leta 1994 in mladinsko prvo mesto leta 1995 (Stanovnik, 1995a). Bil je tudi član mlajših reprezentanc Slovenije. Gregor se je kasneje tako kot večina perspektivnih mladih košarkarjev preselil k ljubljanski Olimpiji. Od tam ga je pot zanesla širom Evrope. Za slovensko izbrano vrsto je zbral 7 nastopov in 24 točk. Po končanju svoje igralske kariere se je vrgel v trenerske vode, kjer se je najprej preizkusil v domžalskem Heliosu in bil hkrati tudi pomočnik Radu Trifunoviču pri članski B-representanci Slovenije (Kuči, 2015). Danes je trener pri drugoligašu Slovanu (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Dragiša Drobňjak: Drobňjak je tako kot Hafner in Milič član uspešne triglavanske generacije, ki je v Kranj prinesla tri zlate in eno srebrno medaljo (Stanovnik, 1995a). S šestnajstimi leti je prvič zaigral za člansko zasedbo Triglava. V Triglavu je ostal do leta 1999, nato se je preselil v Novo mesto h Krki, kjer je ostal štiri sezone. Potem je zamenjal precejšnje število klubov tako doma kot v tujini (Kuči, 2015). Danes je spet član Krke. Pohvali se lahko s šestimi naslovi državnega prvaka in dvema naslovoma pokalnega prvaka (Wikipedija, 2016). Igral je tudi za mlajše reprezentance Slovenije. Za člansko izbrano vrsto je zaigral na štirih tekmah, na katerih je skupaj zbral 6 točk (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

3.5.3 Kranjčani v Slovenski reprezentanci

Da kranjska košarkarska šola sodi med najboljše, več kot zgovorno govori podatek, da je 21 njenih košarkarjev sodelovalo vsaj na eni reprezentančni akciji, torej so v eni izmed selekcij U14, U16, U18, U20 ali članski selekciji spadali med najboljše v državi. Kranjčani, ki so svojčas veljali za perspektivne oziroma mlajši izmed njih še danes sodijo tja, so:

Iztok Zupan (M. Čadež, osebni arhiv, 2016),
Miloš Lipovac (M. Čadež, osebni arhiv, 2016),
Jurij Stavrov (Zaplotnik, 1989),
Igor Faletič (Zaplotnik, 1989),
Marko Remic (Zaplotnik, 1989),
Robi Horvat (Humer, 1990a),
Roman Horvat,
Marko Milič,
Gregor Hafner,
Dragiša Drobnjak,
Blaž Mahkovic,
Matej Švarc,
Mensud Julevič,
Dejan Jakara,
Klemen Cvek,
Primož Čebulj,
Luka Mežan,
Nejc Martinčič,
Jan Dornik,
Gaber Ožegovič in
Žiga Žepič (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Poleg vseh teh reprezentantov so kranjsko košarko zaznamovali tudi drugi, ki se po naših podatkih niso prebili v izbrane vrste Slovenije kaj šele nekdanje Jugoslavije. Nekateri so bolj, spet drugi manj vplivali na kranjsko košarko in bili skupaj zaslužni za čudovite uspehe.

3.6 Najbolj znane kranjske košarkarice

Tako kot v vsakem športu je tudi v košarki ženski del precej zapostavljen. Zato so podatki o ženskih košarkašicah, ki prihajajo iz Kranja, temu primerno skromni. Kljub temu smo uspeli pridobiti kar nekaj imen, ki so od daljnega leta 1976 do danes zastopala kranjsko košarko v različnih reprezentancah.

3.6.1 Košarkarice Kranja v slovenskih reprezentancah

Prve izmed Kranjskih košarkaric, ki jim je uspel preboj med reprezentantke Slovenije, so bile:

Simona Čufer (Humer, 1987c),
Goranka Žnidar,
Elizabeta Troha,
Alenka Podrekar (Humer, 1987f),
Diva Brkič,
Vesna Grbajs (Košnjek, 1989b),
Doroteja Verlak (Humer, 1981),
Olga Baligač (Humer, 1982a),
Iva Lokas in
Barbara Kozina (Humer, 1989d).

Ker je ženska košarka v Kranju nato spet nekoliko zamrla, je bil temu primeren tudi upad reprezentantk. Kljub temu so v izbranih vrstah Kranj še zastopale:

Tina Magdalenič,
Daliborka Kovač,
Špela Eržen,
Žana Jereb,
Ana Ljubenovič,
Bojana Durič,
Bojana Adamovič,
Lea Cahunek,
Maša Piršič,
Tjaša Gortnar,
Urška Žibert,
Vesna Sever,
Manca Jelenc,
Maja Jakobčič,
Nina Jesenšek,
Eva Prevodnik,
Ana Šarič in
Lara Kozina Bubnič (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

3.6.2 Košarkarice reprezentanc, ki niso iz Kranja

V vseh letih, kar deluje ženski klub v Kranju, je bilo tudi lepo število reprezentantk, ki so zaradi odličnih pogojev dela in dobrih trenerjev prišle v kranjski klub in tu ostale vsaj eno sezono, če ne več. Te igralke so:

Živa Zdolšek,
Polona Zalar,
Neva Kalan,
Tina Jakovina,
Eva Rupnik,
Polona Oberc,
Sara Oblak in
Tadeja Horvat (KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

3.7 Razvoj kranjske športne infrastrukture

Športna infrastruktura ima odločilno vlogo pri udejstvovanju s športom na območju občine, regije in države. Tako športni objekti in športne površine predstavljajo osnovo za vsa udejstvovanja v športu, naj gre za športno rekreacijo, šport otrok in mladine, študentski šport, kakovosten šport, vrhunski šport in seveda šport invalidov.

Z razvojem športa se razvijajo tudi potrebe po vedno novih, večjih in kakovostnejših športnih objektih. Stare objekte je tako treba ali zamenjati ali pa vsaj obnoviti, da ustrezajo novim standardom in zahtevam (Bratuš, 2005).

3.7.1 Športna infrastruktura v občini Kranj

V Kranju imamo tako za košarko primerni dve veliki športni dvorani, eno veliko telovadnico, petnajst srednjih telovadnic, deset malih telovadnic in kar enaindvajset nepokritih košarkarskih igrišč, ki so bolj ali manj slabo vzdrževana (Bratuš, 2005).

Tabela 2

Zaprti in odprti športni objekti, namenjeni košarki v občini Kranj (Bratuš, 2005)

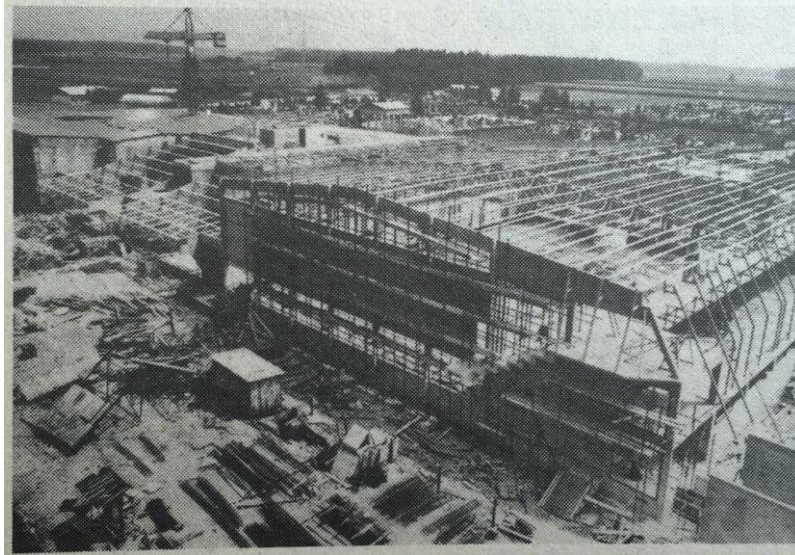
Zaporedna številka	Športni objekt Leto izgradnje; posodobitve	Lastnik – upravitelj
1.	Telovadnica SPSS Kranj – SEŠ Kranj 1979	RS – Srednja ekonomska šola Kranj, Srednja poklicna in strokovna šola Kranj
2.	Športna igrišča TČC Kranj 1996	RS – Srednja elektro in strojna šola Kranj
3.	Športna dvorana Zlato polje 1996	RS – Srednja elektro in strojna šola Kranj
4.	Športno igrišče SEŠ Kranj 1974	RS, MO Kranj – Srednja ekonomska šola Kranj
5.	Telovadnica Gimnazije Kranj 1897	RS – Gimnazija Kranj
6.	Športno igrišče STŠ Kranj 1982	RS – Srednja trgovska šola Kranj
7.	Športno igrišče SBS Kranj 1979; 2006	RS – Srednja biotehniška šola Kranj
8.	Telovadnica OŠ Predoslje Kranj 1974	MO Kranj – OŠ Predoslje Kranj
9.	Športno igrišče OŠ Predoslje Kranj 1974	MO Kranj – OŠ Predoslje Kranj
10.	Telovadnica OŠ Besnica 1973	MO Kranj – OŠ Stražišče Kranj
11.	Rokometno igrišče OŠ Besnica 1973	MO Kranj – OŠ Stražišče Kranj
12.	Telovadnica OŠ Stražišče Kranj 1959	MO Kranj - OŠ Stražišče Kranj
13.	Športno igrišče OŠ Stražišče Kranj 1966	MO Kranj – OŠ Stražišče Kranj
14.	Telovadnica OŠ Staneta Žagarja 1961	MO Kranj – OŠ Staneta Žagarja
15.	Športno igrišče OŠ Staneta Žagarja 1982	MO Kranj – OŠ Staneta Žagarja
16.	Telovadnica OŠ Jakoba Aljaža 1979	MO Kranj – OŠ Jakoba Aljaža
17.	Športno igrišče OŠ Jakoba Aljaža 1979	MO Kranj - OŠ Jakoba Aljaža
18.	Telovadnica OŠ Helene Puhar 1973	MO Kranj – OŠ Helene Puhar
19.	Telovadnica PŠ Trstenik 1997	MO Kranj – OŠ Simona Jenka
20.	Telovadnica OŠ Orehek Kranj 1997	MO Kranj – OŠ Orehek Kranj
21.	Športno igrišče OŠ Orehek Kranj 1997	MO Kranj – OŠ Orehek Kranj
22.	Športna dvorana Planina	MO Kranj – Zavod za šport Kranj

	1979; 1997	
23.	Športni park Struževo 1988	MO Kranj – Zavod za šport Kranj, ŠD Struževo
24.	Športno igrišče KS Bratov Smuk 1988; 1998	MO Kranj – Balinarski klub Bratov Smuk, Zavod za šport Kranj
25.	Športna igrišča na Planini 1 1970	MO Kranj – KS Planina
26.	Športna igrišča na Planini 2 1979	MO Kranj – KS Planina
27.	Športna dvorišča v KS Orehek – Drulovka 1988	MO Kranj – KS Orehek Drulovka
28.	Športna igrišča KS Čirče 2005	MO Kranj – KS Čirče
29.	Prošport center 1953; 003	Prošport, razvoj in promocija športa in prostega časa
30.	Prošport center – športno igrišče 1985	Prošport, razvoj in promocija športa in prostega časa
31.	Športni park Tivoli 1947; 1996	Inštitut za tuberkulozo Golnik – ŠD Storžič
32.	Športni center Kranj – športno igrišče 1963; 2005; 2009	MO Kranj – Zavod za šport Kranj
33.	Gimnazija Franceta Prešerna – Kranj 2008	MO Kranj – Gimnazija Franceta Prešerna
34.	Vojašnica Kranj 1971	RS – Vojašnica Kranj

Tabela 2 prikazuje vse površine, ki so namenjene za igranje košarke v občini Kranj. Zraven so tudi letnice izgradnje ter lastniki in upravitelji površin. Opazimo lahko, da je bila glavna površina zgrajena med letoma 1970 in 1990, adaptiranih je bilo zelo malo. Po tem lahko sklepamo, da bo večina objektov kmalu potrebna sanacije, kar zna biti precejšen strošek za Mestno občino Kranj, ki je lastnica večine teh površin.

3.7.2 Največja pridobitev za kranjsko košarko

Največja športna pridobitev za Kranj se je zgodila daljnega leta 1979, ko so kranjski športniki postali bogatejši za večnamensko športno dvorano. Triglavani so v njej brez zapletov nastopali do leta 1993, takrat so dobili poziv tekmovalne komisije Slovenije, da dvorana ni več primerna. Takratni direktor kluba Rudi Hlebec se je uspel dogovoriti z zvezo in ta jim je še eno leto pustila nastopati v isti dvorani. Leta 1994 se je vsa zgodba ponovila. Neustrezen pod, nedelujoč semafor in preveč vrisanih črt na igralni površini so bili trije glavni razlogi, da je Triglav znova dobil poziv zveze pred izključitvijo. Ker del ni bilo mogoče opraviti do predpisanega roka, je zveza vseeno popustila, Triglavani pa so vnovič nastopili v A-ligi in leta 1995 iz nje izpadli (Stanovnik, 1994c). Saniranje strehe in menjavo parketa so tako dočakali leta 1997. S tem so spet dobili odlične pogoje in kmalu so se lahko nadejali vrnitve med najboljše (Rakuš, 1997).

Slika 6. Gradnja športne dvorane (Perdan, 1979b).

Slika 6 prikazuje gradnjo Osnovne šole Jakoba Aljaža (takrat OŠ Bratstva in enotnosti Kranj), zraven katere so istočasno gradili tudi večnamensko športno dvorano.

Prav tako je posodobitev doživel kranjski športni park. Pod vodstvom Esada Babačiča in z nekaterimi znanimi ambasadorji med drugim tudi z Markom Miličem so obnovili košarkarska igrišča ter Kranju tako ponudili nove in boljše pogoje za rekreativno udejstvovanje. Ob slavnostni otvoritvi so priredili tudi tekmo zvezd, ki je privabila ogromno število gledalcev ter tako odlično poskrbela za promocijo košarke (Stanovnik, 2009).

3.8 Zgodovina košarkarskih klubov v Mestni občini Kranj

Kranjska košarka ima bogato zgodovino, zato ni čudno, da je v vsej njeni zgodovini v občini Kranj obstajalo oziroma še danes obstaja več različnih klubov. Poleg vodilnega Triglava so tu še nekdanji Kokra Lipje, Košarkarski klub Naklo, Kranjski orli, Košarkarski klub Stražišče in Košarkarski klub Šenčur. Košarkarski klub Šenčur omenjamo zato, ker je Šenčur lastna občina šele od leta 1994, poleg tega sta občini narazen le nekaj kilometrov (Šenčur, 2016).

Vsi ti klubi (danes še trije) odločilno vplivajo na razvoj košarke v Kranju. Nekoč so bili vsi košarkarji združeni pod enim klubom, danes so razdrobljeni. To zagotovo vpliva na samo selekcijo posameznega kluba, saj se starši velikokrat odločijo za klub, ki jim je najbližje, kljub temu da ima danes že vsako gospodinjstvo vsaj en avto. Tako se razdrobijo tudi kvalitetni igralci in s tem v povezavi kakovost in tekmovalnost treninga. Vsi se dobro zavedamo, da igralci za svoj napredek potrebujejo stalno motivacijo in tekmovalnost. Nekoč so se igralci borili med seboj za mesto v ekipi in na ta način drug drugega spodbujali k temu, da so se bolj trudili in še več trenirali. S tem je bil njihov potencial v veliki večini večkrat dodobra izkoriščen. Dandanes večina nadarjenih igralcev nima v sebi tega elana po napredovanju in dokazovanju. Dovolj

jim je, da so med najboljšimi v selekciji in mesto v ekipi imajo tako zagotovljeno. S tem pa izgublja kranjska košarka in posledično slovenska košarka.

3.8.1 Kronološki pregled nastanka ostalih klubov

3.8.1.1 Košarkarski klub Šenčur

Košarkarski klub Šenčur je bil ustanovljen 19. 12. 1969 v okviru Športnega društva Svoboda, kjer so ustanovili prvo košarkarsko sekcijo. Vodja je tako postal Matej Bernard, prvi trener pa prof. Jože Udir. Ekipo so sestavljali Matej Bernard, Joža Kordež, Milan Demšar, Joža Markun, Darko Weingerl, Marko Umnik, Boris Brezar, Milan Gašperič, Miro Peternel, Joža Druškovič in Franc Ropret. Svojo prvo tekmo so odigrali 10. 1. 1970 proti ekipi JLA in izgubili z rezultatom 45 : 52. Kmalu so igrali tudi s Triglavani in prvo tekmo izgubili z rezultatom 86 : 36. Začetni porazi jih niso zamajali, ampak še bolj utrdili, saj je na treninge začelo prihajati vedno več igralcev. Že meseca maja leta 1970 jih je zapustil dotedanji trener, njegovo vlogo je prevzel neizkušeni Joža Lampe. Nastopila so krizna leta za košarkarsko sekcijo Šenčur. Ko je mesto predsednika prevzel Darko Weingerl, mesto prvega trenerja pa Martin Gorenc, so se stvari počasi začele izboljševati (Rakar, 2005).

Šenčurjani so nato nastopali v nižjih občinskih ligah vse do leta 2000, ko so se prebili v zadnjo slovensko ligo. Tu pa se niso ustavili. V sezoni 2007/2008 so se z zmago v 2. slovenski ligi uvrstili v 1. B-ligo (zdajšnjo drugo ligo) ter takoj naslednje leto v prvo slovensko ligo. V prvi sezoni so doživeli grenko izkušnjo, ko v tridesetih tekmah niso zmagali niti enkrat in vnovič izpadli v drugo ligo (KZS – Zaključni Bilten, 2009). Kmalu so se vrnili v prvo slovensko ligo in tam tudi obstali. Letos so še posebej uspešni, saj so prišli v četrtfinale državnega prvenstva ((KZS – tekmovanja in projekti, 2016).

Slika 7. Ekipa Šenčurja 2009 (Dokl, 2009).

Slika 4 prikazuje ekipo Šenčurja, ki se je prvič v zgodovini uvrstila v prvo slovensko košarkarsko ligo. Čeprav so bili po rednem delu šele 5., so zaradi odpovedi prvih 4 ekip priložnost dobili Šenčurjani (Šubic, 2009). Zanimivo z vidika Triglava, saj v ekipi Šenčurja nastopa 11 Kranjčanov oziroma igralcev in trenerjev, katerim je Triglav matični klub. Omenjeni so odebeljeni. Stojijo z leve proti desni: **Gregor Jeras**, Bogdan Perdan, **Uroš Troppan**, Anže Tomič, Blaž Črešnar, **Roman Horvat**, **Klemen Cvek** in **Dario Kerič**, Aleš Puhar. Sedijo z leve proti desni: **Aleš Prevodnik**, Žiga Ivačič, **Žiga Valič**, **Martin Gorenc**, **Luka Gorenc**, **Marko Smolovič** in **Dejan Jakara**.

3.8.1.2 Košarkarski klub Naklo

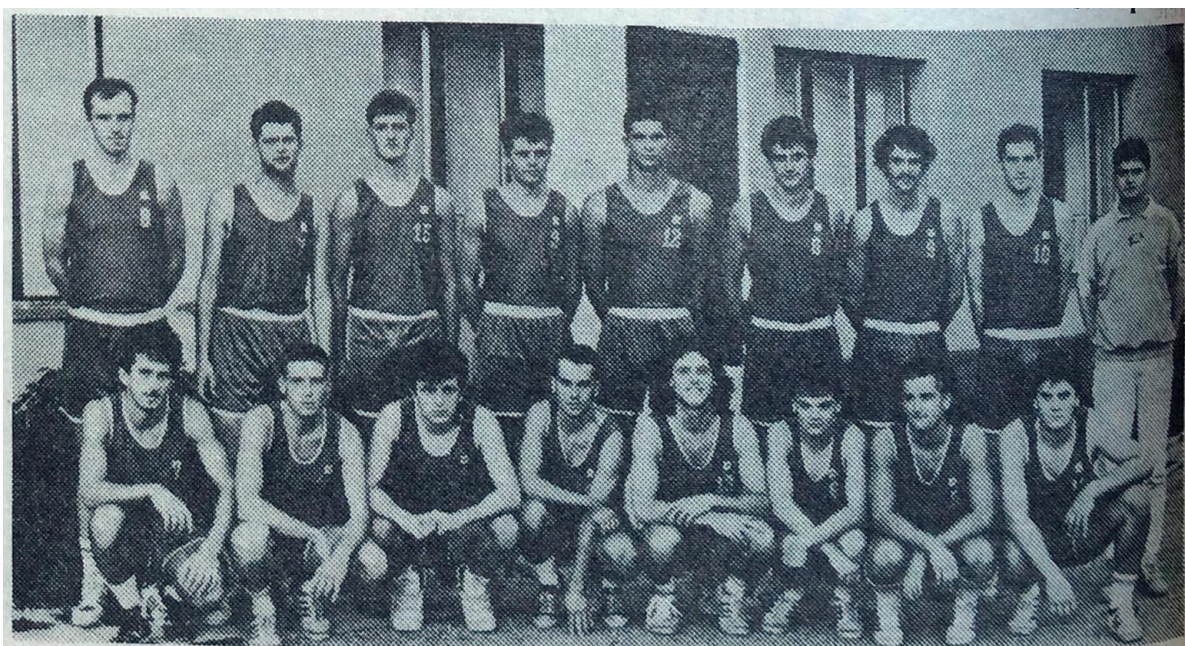
Košarkarski klub Naklo, pravilneje sekcija za košarko pri TVD Partizanu Naklo, današnje Športno društvo Naklo, je bil ustanovljen leta 1973. Pobudniki oziroma ustanovitelji so bili Bojan Rozman, Jože Mohorič, Boris Boštar in Ivan Pipan. Zaradi lovorik, ki jih je Jugoslavija v takratnem času osvojila (svetovni prvaki leta 1970, evropski prvaki leta 1973 in 1975) in ureditve asfalta na igrišču, ki je bilo prvotno namenjeno rokometu, je kar nekaj mladih fantov začelo igrati košarko v Naklem. Leta 1974 so prvič nastopili na tekmovanju Košarkarske podzveze za Gorenjsko. Prvi tekmovalci, ki so nastopali za Naklo, so bili: Jože Mohorič (kapetan), Sašo Gantar, Stane Slapar, Bojan Rozman, Boris Boštar, Brane Uranič, Marko Ažman, Janez Marinšek in Marjan Marinšek. Kasneje so se jim pridružili še: Ivo Konc, Jože Kogovšek, Marjan Stegnar, Andrej Pagon, Tone Zelnik, Nejko Črnilec in Sašo Voglar. Leta 1976 se je poleg članske ekipe oblikovala tudi mladinska. Domače tekme so se odigrale na košarkarskem igrišču za Domom Janeza Filipiča v Naklem vse do leta 2004, ko so dobili v uporabo nov športni park pri OŠ Naklo. Zimski treningi so se odvijali v telovadnici podružnične šole OŠ Naklo, kjer potekajo še zdaj, le da so šolo dogradili in uredili prostore telovadnice. V Naklem so tudi organizirali »24 ur košarke«, kasneje še nekaj krajših, 12-urnih prireditev (Jošt C., Jošt D. in Mohorič, 2006).

Selekcija je v vseh letih svojega obstoja nastopala z ekipo v gorenjski članski ligi, krajše obdobje tudi v mladinski ligi, Trim ligi Kranja oziroma v Zimski ligi Kranja, v zadnjem obdobju pa v Trim ligi Tržiča. Konec sedemdesetih in v začetku osemdesetih let so nastopali tudi v pokalnem tekmovanju Gorenjske, ki je takrat predstavljal kvalifikacije za pokalno tekmovanje Slovenije in v nadaljevanju tudi nekdanje Jugoslavije. Leta 1981 so si s finalom pokala Gorenjske priborili uvrstitev v osmino finala pokala Slovenije, kjer jim žreb ni bil naklonjen, saj so za nasprotno ekipo dobili Slovan, ki je bil takrat druga najmočnejša ekipa v Sloveniji. Rezultat je bil temu primeren 50 : 145. V letih od 1996 do 2005 so zaradi zadostnega števila članov nastopali celo z dvema članskima ekipama. Ustanovljena je bila tudi košarkarska šola na OŠ Naklo, ki je bila najprej pod vodstvom sekcije, zdaj jo vodi Samo Klemenc (Jošt idr., 2006).

3.8.1.3 Košarkarski klub Kokra Lipje

Kokra Lipje je bila ustanovljena 6. 10. 1989. Do tedaj rekreativni košarkarji so se ob pomoči nekaj športnih delavcev odločili, da ustanovijo nov klub. Pri izbiri imena je predsednik Marjan Gantar povprašal kulturologa Matevža Omana, ki jim je svetoval

Lipa. Lipa je simbol slovenstva, je mlado drevo in ker je Lipje krajevno ime lipovega gozda v Stražišču, je nastal klub Kokra Lipje. Za prvega trenerja so imenovali Francija Podlipnika. Ekipo je bila sestavljena predvsem iz igralcev, ki so že imeli kar nekaj tekmovalnih izkušenj in nekaj mladih rekreacijskih igralcev. Ekipo so sestavljali: Jurij Stavrov, Marko Remič, Božo Urh, Igor Faletič, Izток Zgaga, Simon Rudež, Robi Ovin, Zdenko Šestič, Zdravko Bavdek, Zoran Mihajlovič, Aco in Klemen Ferjančič, Marko Begič, Mirko Vranič, Igor Cej, Uroš Drenovec, Edvard Ščetina, Matjaž Gantar in Goran Vujovič. Cilji ekipe so bili tako uvrstitev najprej v drugo ligo, potem pa še prvo (Zaplotnik, 1989).

Slika 8. Kokra Lipje (Perdan, 1989).

Slika 5 prikazuje košarkarje kluba Kokra Lipje, ki so veliki večini bivši člani Triglava. Skrajno desno v beli opravi vidimo trenerja Francija Podlipnika, ki deluje v kranjski košarki že več kot 30 let.

KK Kokra Lipje se je kmalu uvrstil v drugo slovensko ligo ter v sezoni 1992/1993 nastopil v rdeči skupini prve slovenske lige. Po tem letu je klub razpadel, igralci pa so se preselili bodisi v Triglav ali Didakto iz Radovljice (Gasser, 1992).

Tabela 3.

Lestvica SKL – rdeča skupina v sezoni 1992/93 – moški

1. Savinjska Polzela, SP	14	13	1	1234:1048	27
2. Unilabor – Mar. Ježica, LJ	14	8	6	1186:1128	23
3. Idrija, Idrija	14	8	6	1186:1128	22
4. Kokra Lipje	14	7	7	1083:1035	21
5. Smelt Olimpija ml., LJ	14	6	8	1041:1071	20
6. Podbočje, Podbočje	14	6	8	1056:1151	20
7. ESO Elektra, Šoštanj	14	5	9	1041:1146	19
8. Impos, Celje	14	2	12	1015:1186	16

Tabela 3 prikazuje razpored po rednem delu, kjer je Kokra Lipje zasedla četrto mesto in se ni uvrstila v nadaljnje tekmovanje, saj so se v četrtfinalu priključile še ekipe iz

SBA-lige: Smelt Olimpija, Helios, Triglav in Postojna (R. Hlebec, osebna komunikacija, 10. 5. 2016).

3.8.1.4 Košarkarski klub Stražišče

Košarkarski klub Stražišče je bil ustanovljen leta 1994 z namenom, da košarko približajo otrokom iz malce bolj oddaljenih vasi, kot so Orehek, Besnica, Bitnje in Drulovka. Z načrtnim delo so najprej pričeli na osnovnih šolah Stražišče in Orehek. Zanimanje je raslo iz leta v leto in tako so se leta 1999 lahko pohvalili s petinosemdesetimi člani, ki so zavzeto trenirali in nastopali v vseh selekcijah slovenske košarkarske zveze. Danes imajo preko dvesto članov, ki prav tako nastopajo v vseh selekcijah. Pohvalijo se lahko tudi s košarkarsko šolo za najmlajše in dvema selekcijama ženskih ekip. Članski del pa je združen s košarkarji Triglava. Predsednik kluba je Matjaž Ogrinc, njegov namestnik pa Franci Podlipnik (Basket-Stražišče, 2016).

Največji klubski uspeh so dosegli v sezoni 2013/2014, ko so najmlajši pionirji zasedli tretje mesto na državnem prvenstvu. Ekipo je vodil Jure Fajfar, med igralci je imel odločilno vlogo sin Jurija Stavrova, Andrej Stavrov. Drugi velik uspeh so dosegli leta 2008, ko se je članska ekipa uvrstila v drugo slovensko ligo (KZS – zaključni bilten, 2008).

3.8.1.5 Košarkarski klub Simon Jenko

Košarkarski klub Simon Jenko je bil ustanovljen v drugi polovici leta 2009 (Točnega datuma nimamo, saj se oba navedena predsednika Teos Perne in Franci Kuralt ne odzivata na naše klice in pisma.) na pobudo in kasneje tudi realizacijo staršev otrok. Vse skupaj ne bi bilo izvedljivo, če ne bi imela ravnateljica Osnovne šole Simona Jenka, gospa Nevenka Škrli, toliko posluha za košarko in jim dovolila uporabe šolske telovadnice. Ekipa KK Simon Jenko je na začetku startala z dvema ekipama na slovenskem državnem prvenstvu. Želja je bila, da bi v klub vključili čim več mladih in bi tako kmalu začeli nastopati z vsemi selekcijami. Otrok je bilo res veliko, zato so se košarkarski navdušenci na hitro odločili in ustanovili še Košarkarski klub Kranjski orli. V svoje vrste so zvalili Francija Podlipnika in še nekaj mladih perspektivnih trenerjev (Cvjetičanin, 2010).

Kluba sta se kasneje združila in kmalu so nastopali z vsemi mlajšimi selekcijami. V svoje vrste so zvalili odličnega trenerja Dejana Bucala in bili tako povsem enakovredni na slovenskem državnem prvenstvu. A želje so prerasle zmožnosti in klub se je kmalu znašel v rdečih številkah. Tako so imeli zapadle obveznosti do trenerjev, dvoran in Košarkarske zveze Slovenije. Sredi sezone 2012/2013 so se združili s Košarkarskim klubom Šenčur in zgodba se je nadaljevala še do naslednje sezone (M. Loc, osebna komunikacija, 9. 4. 2016).

3.9 Kranjska košarka od leta 1949 do danes

3.9.1 Največji uspehi kranjske košarke

- 1964: Člani republiški podprvaki (neuspešne kvalifikacije za zvezno ligo).
- 1965: Članice republiške prvakinja (pomanjkanje sredstev).
- 1969: Člani republiški podprvaki v republiški ligi (neuspešne kvalifikacije za zvezno ligo).
- 1973: Člani drugi v republiški ligi (neuspešne kvalifikacije za zvezno ligo).
- 1976: Člani republiški prvaki (nastop v zvezni ligi, 11. mesto).
- 1979: Kadetinja republiške prvakinja, 7. na državnem prvenstvu.
- 1981: Mladinci republiški prvaki, mladinke podprvakinja, kadetinja republiške prvakinja in 3. v državi.
- 1984: Članice republiške prvakinja.
- 1985: Člani reprezentance Gorenjske pionirski republiški prvaki.
- 1986: Člani reprezentance Gorenjske pionirski republiški podprvaki.
- 1987: Kadeti republiški prvaki, 3. na državnem prvenstvu, kadetinja republiške prvakinja, 4. na državnem prvenstvu, pionirke republiške prvakinja, članice pokalne podprvakinja.
- 1989: Mladinci republiški podprvaki, mladinke republiške podprvakinja, 5. – 8. mesto na državnem prvenstvu, mlajše pionirke Osnovne šole Bratstva in enotnosti republiške prvakinja.
- 1990: Člani republiški prvaki, članice 3.
- 1991: Člani 4. (nastop v SBA-ligi), pionirji republiški prvaki, pionirke 2.
- 1992: Harlem prvaki igre 3 na 3.
- 1993: Mladinke 4., kadeti prvaki.
- 1994: Člani 2. v pokalu, mladinci 2., v igri 3 na 3 prvaki.
- 1995: Mladinci 1., Osnovna šola Matije Čopa 1., Srednja ekonomska in upravno administrativna šola 1., paraplegiki 1.
- 1997: Kadeti 1., paraplegiki 1., Srednja ekonomska in upravno administrativna šola 2.
- 1998: Člani 1. v drugi ligi, Srednja ekonomska in upravno administrativna šola 2.
- 2001: Mlajši člani do 20 let 2., paraplegiki 1., starejši pionirji Osnovne šole Stražišče 6.
- 2002: Paraplegiki 1.
- 2003: Mladinci 2., kadeti 2.
- 2004: Mladinci 2., starejše pionirke 4., dijaki Gimnazije Kranj 3.
- 2005: Mlajši člani do 20 let 2., mladinci 3., kadeti 4., dijaki Gimnazije Kranj 2.
- 2006: Člani 1. v drugi ligi, starejše pionirke 1., mlajše pionirke 3.
- 2007: Kadetinja 3., starejše pionirke 1., mlajši pionirji Osnovne šole Jakoba Aljaža 2., dijakinja srednje ekonomske in upravno adiminstritivne šole Kranj 2.
- 2008: Mladinke 2., kadetinja 3., dijakinja srednje ekonomske in upravno adiminstritivne šole Kranj 2 x 3. na državnem prvenstvu in v šolski košarkarski ligi.
- 2009: Mladinci 6., starejši pionirji 5., članice 4., mladinke 2., kadetinja 3., mlajše pionirke 3., dijakinja srednje ekonomske in upravno adiminstritivne šole Kranj 2., starejši pionirji Osnovne šole Jakoba Aljaža 6.
- 2010: Članice 4., 2. v pokalu, mladinke 2., dijakinja Gimnazije Kranj 3., mlajši pionirji Osnovne šole Simona Jenka 3.
- 2011: Kadeti 6., mlajši pionirji 8., članice 5., mladinke 6., mlajše pionirke KK

- Stražišče 5., mlajši pionirji Osnovne šole Simona Jenka 1., mlajše pionirke Osnovne šole Stražišče 4.
- 2012: Najmlajši pionirji 4., članice 2. na državnem prvenstvu in pokalu, mladinke 3., kadetinke 3., mlajše pionirke 2., dijakinje Gimnazije Kranj 4.
- 2013: Starejši pionirji 3. na državnem prvenstvu in pokalu, članice 2. na državnem prvenstvu in pokalu, mladinke 4., kadetinke 2., pionirke 1., Škorci 1. v igri 3 na 3, starejši pionirji Osnovne šole Simona Jenka 1.
- 2014: Mlajši pionirji KK Stražišče 3., članice 2. in 1. v pokalu, mladinke 2., kadetinke 2., starejše pionirke 3., mlajše pionirke 1., Škorci in Gotiva 1. v igri 3 na 3.
- 2015: Mladinci 5., kadeti 2., članice 2. na državnem prvenstvu in pokalu, mladinke 2., kadetinke 2., starejše pionirke 2., mlajše pionirke 3., starejše pionirke Osnovne šole Stražišče 4.–5.
- 2016: Člani 4. v drugi ligi, starejši pionirji 3., mlajši pionirji 4., članice 2. na državnem prvenstvu in pokalu, mladinke 3., kadetinke 1., starejše pionirke 1.

3.9.2 Razlogi, zakaj člani Triglava niso več tako uspešni, kot so bili nekoč

Najbolj pogosto vprašanje, ki si ga zastavlja vsak košarkarski navdušenec v Kranju, je zakaj njihov klub ni več tako uspešen. Razlogov za to je seveda več, prav tako pa tudi rešitev.

Zagotovo so največji razlog za nazadovanje neke športne organizacije finance. Vsi predobro poznamo rek »denar je sveta vladar« in to še kako drži tudi v športu. S financami je povezano ogromno stvari, ki lahko vplivajo na kvaliteto treningov in posledično klubske rezultate. Ob pomanjkanju financ je vsak klub primoran sprejemati določene ukrepe. Prvi ukrepi se navadno dotaknejo prav honorarjev igralcev in trenerjev. Včasih to ni bil tak problem, ker je bilo klubov občutno manj, igralci so prejeli le simbolične zneske. Danes je klubov zelo veliko in igralcu se ni potrebno daleč voziti za boljše pogoje dela in seveda višje plačilo. Enako velja za trenerje.

Prav odhodi igralcev so največja klubska težava. Danes tako odhajajo mladi nadarjeni igralci, ki imajo šele 15, 16 let. V zadnjem obdobju so tako odšli Gaber Ožegovič v Helios, Jan Dornik v Olimpijo in Nejc Martinčič v Šenčur. Poleg omenjene trojice v drugih klubih igrajo še vedno mladi Luka Grum, ki igra za člansko ekipo Šenčurja, prav tako zelo mladi Dominik Vršnik, ki igra za Ločane, ter 31-letni Mensud Julevič, ki igra za Lastovko. Nikakor ne smemo pozabiti izkušenejših igralcev, ki svoje bogate kariere raje zaključujejo v drugih klubih. Tako Jure Eržen igra za Šenčur in Dragiša Drobniak za Krko. Nedolgo nazaj so tudi Dario Krejič, Uroš Troppan in Roman Horvat svoje bogate kariere zaključili v drugih klubih. Klub je s tem oškodovan za dobrega igralca v članski kategoriji in morebitnega lepega rezultata v mlajših selekcijah. Prav rezultati so tisti, ki v klub privabijo donatorje, gledalce in še več mladih košarkarjev.

Klubska odgovornost je torej, da poizkuša zadržati vse te igralce v svojih vrstah in z njimi dosegati lepe rezultate. Obenem mora poskrbeti, da starejši igralci svoje kariere zaključijo v matičnem klubu in s tem pomagajo mladim in nadarjenim pri njihovem napredku. Ponuditi jim mora vrhunske trenerje, ki jih za njihovo delo primerno plača, in odlične pogoje za delo. Prav tako je nujno potrebno, da se članska ekipa uvrsti v

prvo slovensko ligo, saj bodo s tem lažje zadržali igralce, ker jim bodo lahko ponudili kvalitetne tekme in napredovanje v članski vrsti. Igralci bodo s tem postali več vredni in ob morebitnem odhodu v tuj klub bo imel Triglav z odškodnino vsaj delno povrnjena leta truda, vloženega v izboljšavo igralca. Da se vse to zgodi, mora klub najprej poravnati vse zaostale obveznosti in pridobiti zanesljive in dobre donatorje. Podpis pogodbe z družbo ECE je zagotovo korak v pravo smer.

Drugi velik problem kluba je kvaliteta šolskih trenerjev. Košarkarski klub Triglav ima v svoji regiji devet osnovnih šol. Od tega je ena šola s prilagojenim programom, druga pripada Košarkarskemu klubu Stražišče, torej Triglav opravlja s sedmimi košarkarskimi šolami. Največji problem teh šol so trenerji brez potrebne izobrazbe in brez prepotrebni izkušenj za opravljanje tovrstnega dela. Že dolgo velja, da mora trener šolskih ekip privabiti čim več igralcev in jih na treningih zadržati vse leto. Nikakor ni več v ospredju, da se tudi na šolskih treningih dela načrtno in sistematično. S tem izgublja ravno klub, saj morebitni potencialno nadarjeni košarkarji niso deležni najboljšega pristopa, primerne za njihov celostni razvoj. Na ta način se veliko nadarjenih igralcev izgubi že v šolskih ekipah, saj bodisi zamenjajo športno panogo ali pa s svojim znanjem stagnirajo in ne razvijejo vsega svojega potenciala.

Klub bi moral v tem primeru v prvi vrsti poskrbeti vsaj za osnovno izobrazbo svojih trenerjev. Vsak trener naj bi bil torej vsaj trener mladih, kar pa doseže že s preprostim obiskom treh seminarjev Košarkarske zveze Slovenije. V nadaljevanju bi moral klub tem trenerjem podati smernice in ravni znanja, ki naj bi ga dosegale različne starostne skupine. Omogočiti bi jim moral mesečne sestanke, kjer bi trenerji med seboj diskutirali in si pomagali pri različnih težavah, na katere bi naleteli med treningi. Prav tako bi moral vodja mladinskega pogona vsaj enkrat na mesec obiskati vsakega trenerja na treningu. Na treningu bi preveril beleženje in analiziranje njegovih treningov. Obenem bi ga opazovati med njegovim delom ter mu na koncu podal konstruktivno mnenje. Samo na ta način klub lahko zagotovi dobro delo in nadzor šolskim trenerjem, kar je ključno za njihove selekcije. Obenem bi z omenjenim načinom zagotovili optimalen napredek tudi šolskemu trenerju.

Naslednji velik problem košarkarskega kluba je selekcioniranje igralcev. V času mojega igranja je imel Košarkarski klub Triglav dvakrat na leto tako imenovane sprejemne treninge. Na trening je lahko prišel vsak, ki se je želel pridružiti posamezni selekciji. Treningi so potekali pod budnim očesom klubskih trenerjev, ki so na koncu odločili, kdo se klubu lahko pridruži, kdo pa mora še ostati v šolskih ekipah in se truditi za svoj napredek.

V vseh osmih letih, kar sem bil sam trener v klubu, temu ni bilo tako. Na trening je lahko prišel kdor koli je želel oziroma kdor koli je bil vsak mesec pripravljen plačati članarino. S takim načinom se je izgubila kvaliteta klubskih treningov. Nadarjeni igralci so zaradi velikega števila klubov že tako razdrobljeni po regiji, potem so na treningu prisotni še igralci, ki niso dorasli njihovem nivoju. Nadarjenemu igralcu na ta način pade motivacija, saj se mu na treningih ni treba naprezati. Obenem pade tudi konkurenčnost med igralci in tako njihov potencial spet ni razvit, kot bi moral biti.

Za odpravo te težave bi moral klub v prvi vrsti poskrbeti za težavo s šolskimi trenerji, saj bi tako vsem igralcem, ki ne bi bili sprejeti v klubske selekcije, omogočil dobre

šolske treninge in s tem zagotovil njihov napredek in morda kasnejšo priključitev klubskim ekipam. V drugi vrsti bi moral vodja mladinskega pogona opravljati nadzore na šolskih treningih ter tako sam pridobiti bazo igralcev, ki bodo kasneje povabljeni na sprejemni trening v košarkarski klub. S tem bi se dvignila tudi delavnost in zagnanost šolskih igralcev, tako da bi lahko kar najbolje napredovali. Na koncu mora klub organizirati sprejemne treninge, na katere bi povabil kakšnega članskega igralca za demonstratorja ter vse klubske in šolske trenerje za nadzor. Ob koncu bi seveda izbrali omejeno število igralcev, ki se lahko priključijo klubskim selekcijam.

Poudariti je potrebno, da je klub dolžan zagotoviti tudi dve ali celo tri selekcije posameznega letnika, če je za to zadostno število igralcev. V preteklosti se je namreč dogajalo, da klub zaradi financ in pomanjkanja trenerjev ni zagotovil dveh selekcij. Tako je bilo kar naenkrat 15–20 nezadovoljnih igralcev in njihovih staršev, saj košarkarji niso imeli nobenih tekem, kjer bi lahko dokazovali svoje pridobljeno znanje. Tako tak igralec preneha s treningi ali pa odide v drug klub. Zadnji tak primer se je zgodil leta 2009, ko je imel Triglav preko 25 igralcev posamezne ekipe. Starši otrok, ki niso igrali, so na koncu s pomočjo Osnovne šole Simona Jenka ustanovili svoj klub.

Naslednji v vrsti problemov, ki vplivajo na kvaliteto selekcij in s tem člansko ekipo, so pogoji dela. V vsaki izmed selekcij je približno 20 košarkarjev. Klub ima v dvorani za trening največkrat namenjeno eno tretjino, na kateri sta dva koša. Trener mora sedaj delo organizirati tako, da vsak izmed igralcev naredi kar največ ponovitev določenega elementa, saj le tako lahko odpravi svoje napake in s tem izboljša svoje znanje. Vsi, ki smo bili kadarkoli košarkarski trenerji, se dobro zavedamo, da pri velikem številu vaj tega ni moč zagotoviti, še težje je zagotoviti nadzor in odpravljati napake vsem košarkarjem. Pomočnika nimajo vse selekcije zaradi prevelikega finančnega zaloga.

Poleg premajhnega števila košev se trenerji velikokrat srečujejo tudi s pomanjkanjem ostalih rekvizitov. Kadar sta istočasno v dvorani dve selekciji je hitro premalo žog, stožcev, klobučkov, ki so osnova vsakega treninga. Ravno tako pa klubu primanjkuje ostalih rekvizitov, ki so danes dostopni in nepogrešljivi. Kot so na primer očala, ki zastirajo pogled na žogo, različni pripomočki za izboljševanje občutka za žogo in s tem izpopolnjevanje vodenja žoge, stojala za oviranje meta na koš, elastični trakovi za krepitev primikalk in odmikalk noge, ki so ključne pri gibanju v obrambi, talne lestve za izpopolnjevanje koordinacije in še mnogo drugih pripomočkov, ki bi lahko izboljšali trening in motivacijo predvsem mladih košarkarjev.

Triglav za odpravo teh težav spet potrebuje dodatna finančna sredstva. Kljub vsemu te stvari niso pretirano drage, obenem predstavljajo enkratni znesek, saj ko jih enkrat kupiš, jih lahko uporabljaš vrsto let, preden so preveč uničene.

Kljub obilici pomanjkljivih dejavnikov z veseljem ugotavljamo, da se stvari v zadnjih letih spet gibljejo v pravo smer. To se kaže tako po številu članov kot tudi s kar nekaj uvrstitvami na zaključne turnirje z mlajšimi selekcijami. Veliko prostora za napredek ima klub pri šolskih trenerjih in pogojih dela ter selekcioniranju igralcev za klubske ekipe. A s pravim zanosom, zagnanostjo, medsebojnim sodelovanjem, pomočjo in trdim delom jim bo tudi to v prihodnje uspelo. To nam je potrdil tudi sedanji predsednik kluba Drago Corn, s katerim smo opravili krajši razgovor (glej Prilogo 21).

4 SKLEP

Povod za pisanje diplomskega dela s tem naslovom je velikanska povezanost s kranjsko košarko, in sicer najprej kot igralec in kasneje še kot trener. Ob spoznanju, da le-ta nima dostojnega dela, ki bi na enem mestu zbralo njene največje igralce in dosežke, sem se odločil, da bo to glavni namen diplomskega dela. Na podlagi pregledanih dokumentarnih in ostalih gradiv ter opravljenih številnih razgovorov z nekdanjimi in sedanjimi akterji kranjske košarke in seveda z lastnimi izkušnjami je omenjen problem tako predstavljen, luknja na tem področju pa vsaj malo zakrpana.

V Kranju so se leta 1949 prvi ukvarjali s košarko dijaki Tekstilnega tehnikuma pod vodstvom Mira Pintarja in Štefana Ošine. Leto kasneje je bilo ustanovljeno Telesno vzgojno društvo Partizan, ki je že imelo prvo košarkarsko sekcijo, iz katere je leta 1954 nastal Košarkarski klub Triglav Kranj. Leta 1955 je klub ustanovil svojo prvo pionirsko košarkarsko šolo, ki jo je vodil Dušan Rebolj. Leta 1959 so se s košarko pričele ukvarjati tudi ženske. Triglav je vse od daljnega leta 1954 in do danes ostal vodilni klub v regiji, ki je tako poskrbel za mnoge vrhunske košarkarje in še več odličnih rezultatov.

Kranjska klubska košarka je tako poskrbela za 11 prvih in 7 drugih mest v republiškem tekmovanju, torej do leta 1991. Po osamosvojitvi je temu dodala še 46 uvrstitev med najboljše tri v državi v vseh selekcijah. Med njimi kar 9 prvih in 24 drugih mest. Vsemu temu ne smemo pozabiti prišteti še 13 medalj, ki jih je kranjska košarka osvojila na šolski ravni, in kar nekaj naslovov v ulični košarki. Z lahkoto torej trdimo, da igra kranjska košarka zelo vidno vlogo v slovenskem košarkarskem prostoru.

Vseh teh rezultatov seveda ne bi bilo brez igralcev, ki so zaznamovali Kranj, Slovenijo, nekateri pa tudi svet. Kranjsko košarkarsko šolo so med drugim tako obiskovali Gregor Fučka, Marko Milič, Roman Horvat, Dragiša Drobnjak, Domen Lorbek, Mirza Begič, Veljko Petranovič, Gregor Hafner, Elizabeta Troha, Goranka Žnidar, Alenka Podrekar, Vesna Gerbajs, Olga Baligač, Tina Magdalenič, Špela Eržen in drugi. Vsi ti igralci so pustili neizbrisen pečat v kranjski košarki ter slovenskih izbranih vrstah.

Kranj je svoje prvo asfaltno igrišče dobil leta 1957, ki pa je bilo v uporabi le 3 leta, saj so tam kasneje postavili razstavišče. Leta 1960 so košarkarji svoje mesto dobili v športnem parku, kjer so dolga leta trenirali in gostili svoje tekme. V primeru slabega vremena so tekme igrali na Osnovni šoli Franceta Prešerna. Tako je bilo vse do leta 1979, ko je Kranj postal bogatejši za večnamensko športno dvorano na Planini. Največje sanacije je bila dvorana deležna leta 1997, ko so popravili streho in plastični pod zamenjali s parketom, tako da še danes služi košarkarjem za treninge in tekme.

V Kranju in bližnji okolici je od leta 1950 pa do danes delovalo oziroma še vedno deluje kar nekaj klubov. Leta 1969 je bil ustanovljen Košarkarski klub Šenčur, leta 1979 Košarkarski klub Naklo, 1989 Kokra Lipje, 1994 Stražišče in 2009 Košarkarski klub Simona Jenka. Z izjemo Šenčurja in Stražišča klubi danes ne opravljajo več svoje dejavnosti, tako da ostaja vodilni kranjski Triglav. Prav tako Triglav tesno

sodeluje s košarkarskim klubom Stražišče, s katerim skupaj skrbita za razvoj kar 791 košarkarjev.

Največje razlike, ki so moški košarkarski klub odpeljale stran od prve članske lige in obilice lepih rezultatov z mlajšimi selekcijami, so v največji meri povezane s financami. Klub bo moral prav tako veliko bolje delati in nadzorovati šolske trenerje, ki so odgovorni za ogromno število košarkarjev. Veliko rezerve imajo pri selekcioniranju igralcev in pogojih dela.

Ker o temi do sedaj še ni bilo zbrane nobene literature, nam je diplomsko delo predstavljalo kar nekaj težav. Največja med njimi je bila prav gotovo, kako zbrati vso potrebno literaturo. Košarkarska zveza je ves svoj arhiv prepustila Arhivu Republike Slovenije. Tako je vseh 630 škatel dokaj slabo pregledanih in urejenih, kar nam je predstavljalo največji problem. Drugi v vrsti problemov je bil neodzivnost oziroma nepripravljenost na sodelovanje nekaterih nekdanjih akterjev kranjske košarke. Opravljenih je bilo ogromno telefonskih klicev in poslanih mnogo elektronskih sporočil, ki so na žalost ostali neodgovorjeni. Vse težave nam je uspelo rešiti s pomočjo Gorenjskega Glasu, ki nam je omogočil vpogled v svoj arhiv, kjer so stalno poročali o uspehih in novostih, ki so se dogajale v kranjski košarki. Z njihovim poročanjem nam je uspelo odgovoriti na marsikatero vprašanje in v celoto zaokrožiti vso kranjsko košarko in njene največje uspehe.

Vsem nadaljnjim raziskovalcem teme tako priporočamo, da si še enkrat temeljito pregledajo arhiv košarkarske zveze, saj nam je uspelo pregledati le dobrih 60 izmed več kot 100 škatel, ki se nanašajo na omenjeno temo. Več kot dobrodošli bi bili še kakšni sogovorniki, ki so igrali pomembno vlogo v nastanku kranjske košarkarske zgodovine, prav tako zanimivo bi bilo opraviti pogovor tudi s kakšnim izmed znanih kranjskih košarkarjev, saj se nam z Markom Miličem ni uspelo uskladiti in dobiti za pogovor.

5 VIRI

- 25-letnica košarke v Kranju. (1976). Radovljica: Knjigovoznica tiskarna.
- Ambrožič, D. (1979). Zmaga nad francoskim prvoligašem. Gorenjski glas, 32(74), 11.
- Antonič, N. (1996). Podlipnik trener Triglava. Gorenjski glas, 49(63), 33.
- Basket. Krka. (2016). Pridobljeno 6. 5. 2016 iz <http://www.basket.krka.si/si/klub/zgodovina/>.
- Basket – Stražišče. (2016). Pridobljeno 10. 5. 2016 iz <http://www.basket-strazisce.com>.
- Bertoncelj, M. (2007). Dijakinje ekonomske podprvakinje ŠKL. Kranjčanka, 9(5), 55.
- Bertoncelj, M. (2008). Ekonomistke dvakrat tretje. Kranjčanka, 10(5), 53.
- Bertoncelj, M. (2010). Kranjske gimnazijke v dveh finalih. Kranjčanka, 12(4), 36.
- Bogataj, B. (2004). Zmaga Slovanu, Triglavu srebro. Gorenjski glas, 57(19), 8.
- Bratuš, S. (2005). Športna infrastruktura v Mestni občini Kranj. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.
- Cotič, L. (2013). Orešnik ostaja na čelu košarkaric. Pridobljeno 10. 5. 2016 iz http://www.sport-tv.si/d185788/Kosarka/Reprezentance/Oresnik_ostaja_na_celu_kosarkaric.html.
- Cvjetičanin, M. (2010). Nova kranjska košarkarska zgodba. Gorenjski glas, 63(3), 10.
- Čadež, M. (1978). Uspeh kranjskih selekcij. Gorenjski glas, 31(27), 14.
- Čadež, M. (1979). Sava slovenski prvak. Gorenjski glas, 32(24), 9.
- Čadež, M. (1981). Košarkarji Triglava zborovali. Gorenjski glas, 34(24), 12.
- Dolanc, M. (1995). Kranjski paraplegiki prvaki. Gorenjski glas, 48(40), 23.
- Dolanc, M. (1997). Kranj državni prvaki. Gorenjski glas, 50(38), 45.
- Dokl, T. (2009). V prvi ligi Tudi Šenčurjani. Gorenjski glas, 62(53), 6.
- Đurovič, I. (2014). Predžiča NBA. Slovenske novice. Pridobljeno 27. 4. 2016 iz <http://m.slovenskenovice.si/sport/drugi-sporti/preldzica-nba-ne-zanima-0>.
- Gasser, A. (1992). KK Kokra Lipje v soboto v novo sezono. Gorenjski glas, 45(73), 19.
- Golob, I. (1994). Slovenski streetbasket bodo zastopali Kranjčani. Gorenjski glas, 47(72), 21.
- Humer, D. (1976). Prvi točki. Gorenjski glas, 29(89), 11.
- Humer, D. (1977a). Kako premostiti košarkarski lokalizem. Gorenjski glas, 30(40), 11.
- Humer, D. (1977b). Košarkarjem Triglava ni uspelo. Gorenjski glas, 30(76), 11.
- Humer, D. (1979). Kadetinje Save odlične na državnem prvenstvu. Gorenjski glas, 32(41), 14.
- Humer, D. (1981a). Andrej Urlep: Cilj - Obstanek v ligi. Gorenjski glas, 34(80), 9.
- Humer, D. (1981b). Košarkarski vikend v Kranju. Gorenjski glas, 34(87), 8.
- Humer, D. (1981c). Družabne igre najmlajših. Gorenjski glas, 34(93), 2.
- Humer, D. (1982a). Košarkarice Save tretje. Gorenjski glas, 35(7), 16.
- Humer, D. (1982b). Košarkarji Triglava brez trenerja. Gorenjski glas, 35(54), 12.
- Humer, D. (1984). Savčanke ponovno v drugi zvezni ligi. Gorenjski glas, 37(30), 8.
- Humer, D. (1985). Pionirska košarkarska reprezentanca Gorenjske republiški prvak. Gorenjski glas, 38(29), 10.
- Humer, D. (1986a). Košarka. Gorenjski glas, 39(29), 6.
- Humer, D. (1986b). Začetek pri pionirjih. Gorenjski glas, 39(88), 10.
- Humer, D. (1987a). Kadeti Triglava tretji, Sava četrta. Gorenjski glas, 40(9), 8.
- Humer, D. (1987b). Tudi tretje mesto je uspeh. Gorenjski glas, 40(47), 14.

- Humer, D. (1987c). Skrb za mlade igralko. Gorenjski glas, 40(49), 12.
- Humer, D. (1987d). V Belorusiji spoznal nov način treninga. Gorenjski glas, 40(65), 8.
- Humer, D. (1987e). Kvalitetna moška košarkarska republiška liga. Gorenjski glas, 40(75), 8.
- Humer, D. (1987f). Sava Commerce starta na prvo mesto. Gorenjski glas, 40(77), 14.
- Humer, D. (1988a). V Kranju močen pripravljalni turnir. Gorenjski glas, 41(75), 12.
- Humer, D. (1988b). Po petih porazih Zmaga Savčank. Gorenjski glas, 41(92), 10.
- Humer, D. (1989a). Prvak Smelt Olimpija, drugi Triglav. Gorenjski glas, 42(28), 10.
- Humer, D. (1989b). Neizkušenosť botrovala izpadu iz lige. Gorenjski glas, 42(32), 18.
- Humer, D. (1989c). Mladinke Kranja presenetile. Gorenjski glas, 42(37), 10.
- Humer, D. (1989d). V boj za prvo mesto. Gorenjski glas, 42(77), 14.
- Humer, D. (1990a). Smelt Olimpija : All Stars 102:108 (46:58). Gorenjski glas, 43(72), 18.
- Humer, D. (1990b). Cilj: republiške prvakinje. Gorenjski glas, 43(75), 10.
- Jošt, D., Jošt, C. in Mohorič, J. (2006). Šport v Naklem nekoč in danes. Naklo: Naklo ŠD, 2006.
- KK Šenčur. (2016). Pridobljeno 6. 5. 2016 iz <http://www.kksencur.si/vodstvo>.
- Kolenc, N. (2013). Popotovanje – Razmišljanje o košarki in življenju. Maribor: Subkulturni azil, zavod za umetniško produkcijo in založništvo, 2013.
- Košarkarska zveza Slovenije. (2016). Pridobljeno 10. 5. 2016 iz <http://www.kzs.si/tekmovanja-in-projekti/liga-nova-kbm/rezultati>.
- Košarkarska zveza Slovenije. (2016). Bilteni posameznih sezon. Pridobljeno 10. 5. 2016 iz <http://www.kzs.si/organizacija/bilteni/>.
- Košarkarska zveza Slovenije. (2016). Pridobljeno 27. 4. 2016 iz <http://www.kzs.si/tekmovanja-in-projekti/reprezentance/clani/2016/>.
- Košarkarska zveza Slovenije. (2016). Pridobljeno 10. 5. 2016 iz <http://www.kzs.si/tekmovanja-in-projekti/3x3/zgodovina/vsi-prvaki/clani/>.
- Košarkarska zveza Slovenije. (2016). Pridobljeno 20. 5. 2016 iz <http://www.kzs.si/tekmovanja/pokal-clanic/sezona-201314/>.
- Košnjek, J. (1987). Kranjčani so kadetski košarkarski prvaki. Gorenjski glas, 40(2), 8.
- Košnjek, J. (1989a). Mlajše pionirke slovenske prvakinje. Gorenjski glas, 42(43), 10.
- Košnjek, J. (1989b). Kranj gostil najboljše kadetinke in pionirke. Gorenjski glas, 42(51), 10.
- Kuči, A. (2015). Enciklopedija košarkarskih reprezentantov (1991–2014) in o zgodovini košarke. Slovenske Konjice: NOBIS Gorjup in Šauperl, d. o. o.
- Marinček, J. (1991a). Pionirji Triglava prvaki. Gorenjski glas, 44(78), 24.
- Marinček, J. (1991b). Pionirke Kranja druge. Gorenjski glas, 44(83), 14.
- Marinček, J. (1992a). Kranjčankam ne gre. Gorenjski glas, 45(29), 22.
- Marinček, J. (1992b). Visok poraz v prvem nastopu. Gorenjski glas, 45(72), 10.
- Marinček, J. (1993a). Volksbank Triglav državni prvak. Gorenjski glas, 46(25), 19.
- Marinček, J. (1993b). V petek in soboto turnir Karavanke 93. Gorenjski glas, 46(63), 19.
- Marinček, J. (1993c). Košarkarice Kranja računajo na drugi krog. Gorenjski glas, 46(76), 19.
- Marinček, J. (1995a). Kranjčani srednješolski prvaki. Gorenjski glas, 48(27), 34.
- Marinček, J. (1995b). OŠ Matije Čopa je prvak. Gorenjski glas, 48(29), 22.
- Marinček, J. (1997). Triglav na novi podlagi. Gorenjski glas, 50(73), 28.
- Marinček, J. (2003). Mladinci Triglava drugi. Gorenjski glas, 56(24), 11.

- Pavčnik, M. (2013). Vinko Jelovac: Hrvat ali Slovenec? Istran! Pridobljeno 12. 4. 2016 iz <http://siol.net/sportal/kosarka/vinko-jelovac-hrvat-ali-slovenec-istran-374226>.
- Pavlin, T. (1995). Oris športne aktivnosti na Slovenskem med drugo svetovno vojno. Šport, 43(4), 33–36.
- Pavlovič, M. (2000). Mejniki slovenske košarke. Ljubljana: Pisanica, Založba in knjigarna, d. o. o., in Boris Pavlovič, k. d.
- Pavlovič, M. (2013). Vedno na vrhu in med prvimi. Ljubljana: samozaložba.
- Perdan, F. (1979b). Gradnja osnovne šole. Gorenjski glas, 32(63) 1.
- Perdan, F. (1989). Lipje meri v drugo in prvo ligo. Gorenjski glas, 42(78), 10.
- Peruško, Z. (1998). Vroča košarkarska dneva v hali Tivoli. Kranjčan, 17(13), 14–15.
- Rakar, M. (2005). Naša športna leta. Šenčur: Športno društvo Šenčur.
- Rakuš, M. (1997). Obnovljena športna dvorana. Kranjčan, 16(6), 5.
- Simovič, S., Pavlovič, P., Grgič, Z. in Pantelič, K. (2010). The first basketball competitions in the Kingdom in Jugoslavija. Physical education and sport, 8(2), 149–161
- Splchal, J. (1976). Prvaki – Kranjčani. Delo, 17(159), 11.
- Stanovnik, V. (1990a). Košarkarji Triglava v finalu. Gorenjski glas, 43(28), 14.
- Stanovnik, V. (1990b). Odločila sta dobro delo in srce. Gorenjski glas, 43(29), 9.
- Stanovnik, V. (1990c). Zmaga trdega dela in razumevanja. Gorenjski glas, 43(31), 1.
- Stanovnik, V. (1991a). Ligaški izidi. Gorenjski glas, 44(25), 23.
- Stanovnik, V. (1991b). V zeleni skupini tudi Triglav. Gorenjski glas, 44(78), 24.
- Stanovnik, V. (1992). »Kraja« Tuška je prinesla negotovost v ekipo. Gorenjski glas, 45(68), 11.
- Stanovnik, V. (1993). Mlade Kranjčanke četrte. Gorenjski glas, 46(93), 24.
- Stanovnik, V. (1994a). Mladinci Triglava drugi. Gorenjski glas, 47(34), 19.
- Stanovnik, V. (1994b). Milič pri Olimpiji. Gorenjski glas, 47(36), 27.
- Stanovnik, V. (1994c). Tri more košarkarjev Triglava. Gorenjski glas, 47(40), 23.
- Stanovnik, V. (1994d). Triglavani drugi v Postojni. Gorenjski glas, 47(70), 20.
- Stanovnik, V. (1994e). Triglavani ostajajo presenečenje sezone. Gorenjski glas, 47(100), 21.
- Stanovnik, V. (1995a). V Kranju se še kar naprej rojevajo »zvezde«. Gorenjski glas, 48(38), 23.
- Stanovnik, V. (1995b). Zapleti z dvorano se nadaljujejo. Gorenjski glas, 48(66), 26.
- Stanovnik, V. (1995c). Z novim klubom novi načrti. Gorenjski glas, 48(73), 23.
- Stanovnik, V. (1996). Podlipnik novi trener Triglava. Gorenjski glas, 49(46), 22.
- Stanovnik, V. (1998). Neporaženi kar šestnajst tekem. Gorenjski glas, 51(27), 28.
- Stanovnik, V. (1999a). Zmaga in prva liga sta ostali v Kranju. Gorenjski glas, 52(33), 22.
- Stanovnik, V. (1999b). Petranovič bo »magnet« kranjske ekipe. Gorenjski glas, 52(68), 24.
- Stanovnik, V. (2000). Loka Kava in Triglav za obstanek. Gorenjski glas, 53(77), 22.
- Stanovnik, V. (2001a). Kranjčani državni prvaki. Gorenjski glas, 54(38), 21.
- Stanovnik, V. (2001b). Znova bodo stavili na mlade. Gorenjski glas, 54(45), 14.
- Stanovnik, V. (2002). Kranjčani in Ločani za obstanek. Gorenjski glas, 54(82), 12.
- Stanovnik, V. (2005). Uspeha smo si vsi zares želeli. Kranjčanka, 7(10), 54.
- Stanovnik, V. (2006a). Vrnitev ni bila lahka. Kranjčanka, 8(4), 68.
- Stanovnik, V. (2006b). Jure Eržen znova na Podnu. Gorenjski glas, 59(82), 7.
- Stanovnik, V. (2008a). Triglavankam naslov podprvakinj. Gorenjski Glas, 61(22), 9.
- Stanovnik, V. (2008b). Spet bi radi polnili dvorano. Gorenjski glas, 61(82), 10.

- Stanovnik, V. (2008c). Kranj bo košarkarsko mesto. Gorenjski glas, 61(103), 7.
- Stanovnik, V. (2009). Veselje ob novih igriščih. Gorenjski glas, 62(67), 6.
- Stanovnik, V. (2011). Okrepitev kranjskih košarkarjev. Gorenjski glas, 64(86), 7.
- Stanovnik, V. (2012). Uživajo ob igranju košarke. Kranjski glas, 3, str. 4.
- Stanovnik, V. (2013a). Kranjski košarkarski upi zablesteli. Gorenjski glas, 66(17), 7.
- Stanovnik, V. (2013b). Najboljši kranjski košarkarji. Gorenjski glas, 66(30), 7.
- Stanovnik, V. (2013c). Telemach škorci izpadli v polfinalu. Gorenjski glas, 66(80), 11.
- Stanovnik, V. (2013d). Mlade Kranjčanke so prvakinje. Gorenjski glas, 66(96), 8.
- Šefic, L. (2016). Zgodovina slovenske košarke. Pridobljeno 12. 4. 2016 iz http://sportdogaja.si/zgodovina/zgodovina_slovenske_kosarke_-_luka_sefic.
- Šenčur. (2016). Šenčur. Pridobljeno 10. 5. 2016 iz <http://www.sencur.si/predstavitev/zgodovina>.
- Šubic, M. (1979). Triglav pred težko nalogo. Gorenjski glas, 33(5), 12.
- Šubic, S. (1996). Lojk po tekmi udaril sodnika. Gorenjski glas, 49(1), 23.
- Šubic, S. (1997). Mariborski Ovni prvaki, Triglav tretji. Gorenjski glas, 50(20), 22.
- Šubic, S. (2000). Triglav v soboto prvič premagal Olimpijo. Gorenjski glas, 53(19), 20.
- Šubic, S. (2002). Triglav okrepil visoki Čeh. Gorenjski glas, 55(75), 14.
- Šubic, S. (2003). Triglav deseti. Gorenjski glas, 56(34), 15.
- Šubic, S. (2009). V prvi ligi Tudi Šenčurjani. Gorenjski glas, 62(53), 6.
- Šubic, S. (2013). Kadetinja Triglava državne podprvakinje. Gorenjski glas, 66(28), 8.
- Todorovič, B. (2004). Ženska košarka spet v Kranju, Gorenjski glas, 57(56), 16.
- Wikipedia. (2016). Pridobljeno 27. 4. 2016, iz https://en.wikipedia.org/wiki/Marko_Tušek.
- Wikipedia. (2016). Pridobljeno 27. 4. 2016, iz https://hr.wikipedia.org/wiki/Veljko_Petranović.
- Wikipedia. (2016). Pridobljeno 27. 4. 2016, iz https://sl.wikipedia.org/wiki/Gregor_Fučka.
- Wikipedia. (2016). Pridobljeno 6. 5. 2016, iz https://en.wikipedia.org/wiki/Marko_Milič.
- Wikipedia. (2016). Pridobljeno 6. 5. 2016, iz https://en.wikipedia.org/wiki/Dragiša_Drobnjak.
- Wikipedia. (2016). Pridobljeno 8. 7. 2016, iz <https://en.wikipedia.org/wiki/FIBA>.
- Zaplotnik, C. (1985). Drugi del slabši od prvega. Gorenjski glas, 38(30), 9.
- Zaplotnik, C. (1989). Lipje meri v drugo in prvo ligo. Gorenjski glas, 42(78), 10.
- Zaplotnik, C. (1992). V dramatičnem finalu Harlem premagal Kokro Lipje. Gorenjski glas, 45(48), 12.
- ZKK Triglav. (2016). Pridobljeno 20. 5. 2016, iz <http://www.zkktriglav.com/index.php/zgodovina>.
- Žibrat, M. (1996). Košarka od začetka do danes. Ljubljana: samozaložba.
- Žlebir, D. (1981). Družabne igre najmlajših. Gorenjski glas, 34(93), 2.
- Žlebir, D. (2002). Gorenjski paraplegiki državni prvaki. Gorenjski glas, 55(38), 12.

6 PRILOGE

Priloga 1: Odprto pismo KK Triglav, namenjeno javnosti (objavljeno v Gorenjskem glasu 25. 1. 1977).

Odprto pismo KK Triglav

Igralci članske ekipe KK Triglav Kranj obveščamo športno javnost Kranja o nemogočih razmerah, ki nastajajo v matičnem društvu ŠD Triglav Kranj.

Z uvrstitvijo v II. ZKL smo dobili obljubljeni moralno in finančno pomoč od predsednika občinskega izvršnega sveta Kranj, predsednika ŠD Triglav in Telesnokulturne skupnosti. Od obljub za nemoteno dejavnost je bilo storjenega zelo malo. Omogočili so nam nemoteno treniranje in igranje v telovadnici OŠ France Prešeren in TKS Kranj nam je odobril 45.000 ND dodatnih finančnih sredstev za uvrstitev v II. zvezno košarkarsko ligo.

V letu 1976 je KK Triglav prejel 100.000 ND od delovne organizacije IBI in 127.000 ND od ŠD Triglav (od planiranih 160.000 ND) za redno dejavnost devetih ekip, ki so nastopale v različnih ligah. Še isto leto se je članska ekipa uvrstila v rang zveznega tekmovanja, kar zahteva dodatna finančna sredstva. V nastalem položaju nam je matično društvo obrnilo hrbet, ker nam ni odobrilo dodatnih finančnih sredstev za tekmovanje v II. zvezni košarkarski ligi. S finančnimi sredstvi, ki smo jih prihranili v preteklem letu in s pomočjo TKS Kranj smo odigrali prvi del v II. zvezni ligi. Sedaj pa je klubska blagajna prazna in nastala je kritična situacija. Za prvenstveno tekmo JUG : TRIGLAV, ki smo jo igrali v Dubrovniku v torek, 18. 1. 1977, smo igralci zbrali 5000 ND, funkcionarji našega kluba so nam posodili 9000 ND; tako smo lahko potovali na omenjeno tekmo.

Igralci članskega moštva KK Triglav postavljamo vprašanja zgoraj omenjenim forumom in športni javnosti mesta Kranja ter pričakujemo njihove odgovore:

1. Kje so finančna sredstva iz rezervnega sklada ŠD Triglav, v katerega so morali prispevati klubi 10 % od svoje dotacije?
2. Že leta 1966 se je ženska ekipa KK Triglav uvrstila v I. zvezno ligo, vendar v njej ni nastopala. To je pomenilo tudi konec ženske košarke v Kranju! Ali je tudi moška ekipa zaradi pomanjkanja finančnih sredstev pred enako usodo?

V Kranju, 15. 1. 1977

Športni pozdrav!

Podpisi igralcev članskega moštva: Urlep Andrej, Nagy Karol, Omahen Darko, Štrekelj Janez, Lipovac Miloš, Skubic Branko, Mavrič Zmago, Štefe Jože, Hribernik Dušan, Fartek Brane, Košir Boris, trenerja Rus Marjan, Klavora Iztok

Pripis uredništva:

Zaradi nastalega položaja v KK Triglav so se le-ti v petek zbrali na izrednem občnem zboru, kjer so pretresli položaj. Na njem so sprejeli tudi novi statut društva, ki ga bodo dali v potrditev na skupščino občine Kranj. Ali to pomeni, da se bodo košarkarji Triglava odcepili od matičnega društva ŠD Triglav?

Priloga 2: Prijateljsko srečanje štirih košarkarskih klubov na vozičkih (objavljeno v Gorenjskem glasu, 25. 5. 1981).

Košarka na invalidskih vozičkih

Društvo paraplegikov Gorenjske je v soboto 16. maja pripravilo košarkarsko srečanje štirih slovenskih ligaških ekip in sicer: Krke iz Novega mesta, Ljubljane iz Ljubljane, Pohorja iz Maribora in Triglava iz Kranja. Srečanje je bilo posvečeno dnevu mladosti, potekalo pa je pod pokroviteljstvom ISKRE – tovarne elektromotorjev in gospodinjskih aparatov Železniki v novi športni dvorani Poden v Škofji Loki.

Zbranim je najprej spregovoril predsednik Društva paraplegikov Gorenjske regije Albin Rožman, ki je med drugim dejal:

»Mislim, da ni treba posebej poudarjati kako koristen je šport, posebno, če se z njim ukvarjajo ljudje, ki so zaradi svoje invalidnosti stalno vezani na invalidski voziček. Znanstveno je dokazano in v praksi potrjeno, da je športna rekreacija eden od bistvenih elementov pri kompletnem procesu rehabilitacije invalidov. Invalid, ki se bavi s športom, potroši znatno manj družbenih sredstev za zdravila in zdravljenje. Poleg tega je invalid športnik sposobnejši delovati v raznih smereh družbenega življenja.«

Košarkarje je v imenu pokrovitelja pozdravil tudi Mirko Polajnar, zaželel jim je

športno in borbena igro ter odprl tekmovanje.

Otvoritveno tekmo sta odigrali moštvi Pohorja in Triglava v kateri so bili domačini boljši. Skozi vso tekmo so vodili in jo zaključili z rezultatom 53:27. Pri Triglavu sta se posebej izkazala Trdina in Peternej.

V drugem srečanju sta svoje moči pomerili ekipi Krke in Ljubljane. Ljubljana je bila favorit, kar je tudi dokazala z gladko dobljeno tekmo z rezultatom 52:33. Pri Ljubljani sta zelo dobro igrala Dubrovsky in Ljubotona, pri Krki pa Žgajnar in Golubič.

V tretji tekmi sta za tretje mesto igrali poraženi ekipi, v kateri je bila uspešnejša Krka.

Četrta tekma za prvo mesto je potekala v znamenju dobre in borbene košarke. Začetek je pripadal Ljubljančanom in nato tudi cela tekma. Bili so boljši nasprotnik in na koncu zasluženoma osvojili pokal za prvo mesto.

DP Gorenjske je odlično organiziralo to prijateljsko srečanje slovenskih košarkarjev na invalidskih vozičkih, ki je vedno posnemanja.

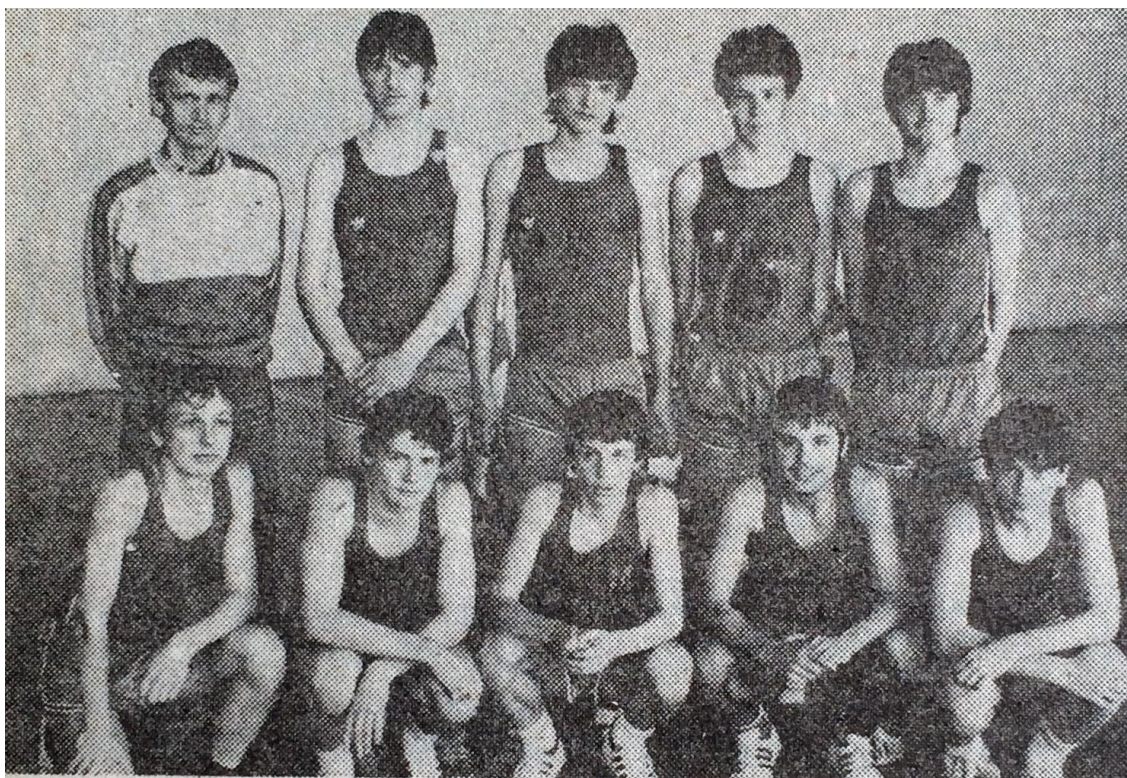
Jože Globokar

Priloga 3: Člansko moštvo Sava Kranj. Republiške prvakinja za sezono 1983/84 (slika v Gorenjskem glasu 17. 4 .1984, Perdan, 1984).

Priloga 4: Pionirska reprezentanca Gorenjske, ki je leta 1985 postala republiška prvakinja.

Priloga 5: Slika kadetskih republiških prvakov ter bronastih na državnem prvenstvu v Čakovcu, ekipa Triglava 1987 (Gorenjski glas, 9. 1. 1987, Perdan, 1987).

Priloga 6: Kadetske pionirske prvakinje ter četirte na državnem prvenstvu v Beogradu, ekipa Save Commerce 1987 (Gorenjski glas, 3. 2. 1987, Perdan1987).

Priloga 7: Članska ekipa Sava Commerce, ki je v sezoni 1988/98 nastopala v novoustanovljeni 1. B-zvezni ligi Jugoslavije (Gorenjski glas, 14. 8. 1988, Perdan, 1988). Stojijo od leve proti desni: trener Anton Erlah, Barbara Kozina, Simona Čufar, Dika Hodžaj, Sabina Rakovec, Darja Gartner, Marjana Kump, pomočnik Franci Podlipnik, čepijo z leve proti desni Mojca Horvat, Janja Merlak, Marija Ljucovič, Mirjana Šošarič, Alenka Podrekar, Andreja Rakovec. Manjkajo pa Elizabeta Troha, Polona Mohorič, Goranka Žnidar, Tjaša Urankar in Janja Bedenik.

Priloga 8: Mladinska ekipa Triglava 1989 republiški podprvaki. Stojijo z leve proti desni: Zlatko Jolič, Uroš Škrjanec, Boštjan Šmid, Aco Mihajlovič, Roman Horvat, Franci Šubic, trener Martin Gorenc, pomočnik Boštjan Žumer, čepijo z leve proti desni Grega Jeras, Miha Kravanja, Matej Kalar, Janez Mali, Klemen Ferjančič in Drago Kastigar (Gorenjski glas 11. 4. 1989, Perdan, 1989).

Odprto slovensko prvenstvo košarkarskih trojk

V DRAMATIČNEM FINALU HARLEM PREMAGAL KOKRO LIPJE

Na prvenstvu je igralo 33 ekip iz vse Slovenije, razen s Primorskega.

Radovljica, 20. junija - Slovenski prvak v igri trojk je ekipa Harlema, za katero so igrali košarkarji kranjskega Triglava: Željko Bošnjak, Grega Jeras, Dušan Mitič in Igor Dolenc.

Košarkarski klub Radovljica, ki je doslej že več let zapored organiziral tekmovanje "24 ur košarke", se je letos odločil, da poskusi z novostjo - z odprtim slovenskim prvenstvom v igri trojk. Na razpis se je prijavilo 33 ekip iz vse Slovenije, med katerimi jih je bilo največ z Gorenjskega, nobene pa s Primorskega. Vse ekipe so se v soboto tudi zbrale na igrišču TVD Partizana, kjer so se medsebojno po posebnih pravilih igranja pomerile za naslov prvega državnega prvaka. Za vsako (štiričlansko) ekipo so lahko naenkrat igrali le trije, igrali so na en koš, v posamezni tekmi je zmagala tista ekipa, ki je prva dosegla 21 točk, koši, ki sicer v košarki štejejo za dve točki, so šteli za eno, trojke so bile "vredne" dve točki, po doseženem košu je z igro s strani nadaljevala ekipa, ki je dosegla koš...

Da je bil turnir trojk za Radovljico velik in zanimiv košarkarski dogodek, dokazuje tudi to, da se je ob igrišču čez dan zvrstilo več kot petsto gledalcev, ki so lahko uživali ob dobri igri. Kako tudi ne bi?! Za posamezne ekipe so nastopali

tudi nekateri znani slovenski igralci: Bojan Brodnik iz Heliosa, Dušan Mitič, Željko Bošnjak, Peter Ceranja in Slavko Tadič iz kranjskega Triglava, Romeo Ličan iz Slovana, Boris Tomic iz Elektre, Borut Zinrajhl iz Maribora, največja "atrakcija" spomladanskega prestopnega roka Grega Jelnicar, ki je iz Unicoma Ljubljana odšel k Optimizmu v Postojno - in še bi lahko naštevali.

Poglejmo, katere ekipe so se uvrstile med osem najboljših in kakšen je bil nadaljnji razplet! **Četrfinale** - Slovan (Ljubljana) : Bulovci (Radovljica) 21:15, Kokra Lipje (Kranj) : Bambubar (Radovljica) 21:15, Harlem (Kranj) : Marmor Ratnik (Ljubljana) 21:7, Bistro L (Velenje) : Oldtimer (Radovljica) 21:9; **polfinale** - Kokra Lipje : Slovan 21:17, Harlem : Bistro L 21:11; **finale** - Harlem : Kokra Lipje 21:20, za 3. in 4. mesto - Slovan : Bistro L 21:13. Glavni pokrovitelj je bil UNI STAR, računalniški inženiring Ljubljana.

Med prvenstvom trojk je bilo tudi več privlačnih tekmovanj - v metanju trojk, v zabijanju in v tem, kako gre metanje prostih metov od rok znanim Slovincem oz. Gorenjcem. V zabijanju se je pomerilo šest igralcev, komisija pa je zmago prisodila Samu Tonejcu iz Lesc, sicer članu KK Jesenice. V metanju trojk je tekmovalo 33 igralcev, zmagal pa je domačin Zdravko Mitrič, ki je v finalu od desetih metov zadel petkrat, enkrat več kot njegov tekmelec Klemen Rozman. Rozman je v enem od prejšnjih dvobojev dosegel kar sedem trojk, kar je bil tudi rekord prvenstva. In kako so se pri (petih) prostih metih izkazali znani Gorenjci? Alpska smučarka Nataša Bokal je v dvoboju z leškim padalcem Romanom Pogačarjem zmagala z 1:0, enak je bil tudi rezultat med padalko Miro Grčić in predsednikom radovljiškega izvršnega sveta Jožetom Resmanom. V finalu je Grčićeva zadela dvakrat, Bokalova pa kar štirikrat.

Predsednik radovljiškega košarkarskega kluba Vasilij Koman: "Upamo, da bo odprto prvenstvo košarkarskih trojk postalo tradicionalno in da ga bo Košarkarska zveza Slovenije uvrstila v koledar prireditev. Letošnje prvenstvo ni bilo v najprimernejšem času, saj bi bila udeležba verjetno še številnejša in kakovostnejša, če reprezentance ne bi bile v tem času na mednarodnih tekmovanjih."

Finale je bil, kot se za prvo državno prvenstvo v igri trojk spodobi - dramatičen, razburljiv in napet do zadnjega sodnikovega žvižga. Kokra Lipje, okrepljena z dvema igralcema Triglava, je povedla že z 8:3, vendar je Harlemu uspelo do polovice tekme rezultat izenačiti na 10:10. V nadaljevanju sta se ekipe menjavali v vodstvu, Kokra Lipje pa je ob koncu spet povedla z dvema točkama prednosti - 19:17. Slavko Tadič je tedaj z metom za dve točki skušal odločiti tekmo, vendar je zgrešil. Kokra je vodila tudi 20:19 in čeprav ji je za zmago manjkala samo še točka, ji ni uspelo. Sodnik je po namerni osebni napaki dosodil dva prosta meta. Bošnjak je oba zadel in dvomov o zmagovalcu ni bilo več. Ekipa Harlema je za zmago prejela štiri pare alpskih smuč, Kokra Lipje "vikend paket" za štiri osebe, Rogaški Slatini, Slovan štiri pare tekaških smuč, Bistro L štiri večerje pri Lectarju, vse pa še posebne skulpture, delo Boni Čeha. ● C. Zaplotnik

Priloga 10: Močan turnir v ulični košarki, ki se je odvijal v Kranju (Gorenjski glas, 8. 8. 1995, Stanovnik, 1995).

V soboto je v Kranju gostoval devéti slovenski Adidasov streetball turnir

STREETBALL JE ŠPORT IN ZABAVA

Kar 84 štiričlanskih ekip fantov in deklet vseh starosti je znova potrdilo geslo streetbala, to pa je, da je žoga najboljša droga - V najmlajši kategoriji fantov do 15 let so si zmago priborili škofjeloški "Jeleni"

Kranj, 5. avgusta - Naj najprej zapišem, kaj streetball sploh je. Ne za množico tistih, ki ste si ogledali sobotni turnir v Kranju, pač pa za tiste, ki se morda bojite, kaj spet počne te neugnana mladina. Streetball je preprosto - ulična košarka. Je izziv tistim, ki daeve na igriščih ob solah in med bloki nabijajo košarko, da se v igri na en koš pomerijo z novimi tekmeči. Ulična košarka je namreč igra treh igralcev na en koš. Pri tem je najpomembnejše pravilo fair play, zato na igrišču ni sodnika. Pravičnost je zakon in princip ulične košarke.

Adidas streetball je prireditev, ki jo je pred štirimi leti ustvarilo podjetje športne opreme adidas in je v Evropi, pa tudi drugje po svetu, hitro postala popularna. Na osnovi lanskoletnih izkušenj je podjetje AFP iz Dobove, kot generalni zastopnik in distributer športne opreme adidas za Slovenijo in Hrvaško, letos v Sloveniji pripravilo kar enajst kvalifikacijskih turnirjev in veliki finale, ki bo 3. septembra v Ljubljani. Doslej je bilo že osem turnirjev po vseh koncih Slovenije, zadnji pa je bil minulo soboto v Kranju.

Da je streetball v Sloveniji že popularen, in da ga poznamo tudi na Gorenjskem, so bile dokaz prijave ekip, saj so do srede na Športni zvezi v Kranju za udeležbo na turnirju dobili prijave kar 84 ekip. "Zanimanje za turnir je bilo res veliko, med ekipami je bilo nekaj več kot polovico prijav iz Gorenjske, prihajale pa so tudi iz drugih koncev v Slovenije," je povedal Milan Čadež, strokovni delavec na kranjski Športni zvezi, ki je bila pripravljena pomagati organizatorjem Adidas streetballa Slovenija 95.

Tako se je sobotna zabava na Glavnem trgu v Kranju začela v soboto že sredi dopoldneva. Številni navijači ali zgolj "firbci" pa so že zgodaj popoldne prisegali, da je bil žur podoben ali celo boljši od Kranjske noči. To pa seveda ni čudno, saj si je streetball v zadnjih štirih letih povsod po svetu in tudi pri nas pridobil sloves dobre zabave, na kateri se igra tudi košarka. Ideja streetballa je namreč zbrati ljudi, ki imajo skupni interes - igrati košarko in se pri tem zabavati, prav tako pa je pomembno, da se mladim prikaže zdrav način življenja, in da se pomaga tistim, ki so pomoči potrebni. Sredstva iz sklada Streetball so vsako leto namenjena za humanitarno dejavnost - letos socialnemu forumu za zasvojenost in omame. Zato turnirji potekajo v smislu zdravega načina življenja, brez alkohola, nikotina in droge pod geslom: "Najboljša droga je žoga!"

Tekmovalni rezultati pri streetballu sicer niso najpomembnejši, vendar pa je dejstvo, da se vse ekipe borijo za čimboljšo uvrstitev in ne nazadnje, tudi za čimlepše nagrade. Finalista posameznega turnirja v vsaki skupini, to je v

skupini od 12 - 15 let, od 16. do 20 let in nad 21 let za moške ter v enotni ženski skupini, pa si poleg lepih Adidasovih nagrad zaslužita še igranje na finalnem turnirju. Zmagovalna ekipa v kategoriji fantov od 16 do 20 let in zmagovalna ženska ekipa finalnega turnirja v Ljubljani pa bosta letos nastopili še na svetovnem prvenstvu v Barceloni.

Tako so se seveda tudi v Kranju vsi potegovali za zmago in lepe nagrade. V najmlajši kategoriji, med moškimi od 12 do 15 let, je zmaga zaslužen odšla z ekipo škofjeloških Jelenov, ki so v finalu z 12:5 premagali ekipo genocid, že prej pa v polfinalu Bad Boyse in še prej Jugose. "Vsi štirje igramo v kadestki ekipi Loka kave v Škofji Loki, takšnega tekmovanja pa smo se udeležili prvič. Izkušnje s streetballom še nismo imeli, čeprav se sicer v prostem času radi dobivamo na igrišču. Za udeležbo na tekmovanju smo se odločili na hitro in zelo nam je všeč. Danes smo odigrali šest tekem, za nas pa je bila najtežja tekma v četrtfinalu, ko smo dobili najtežje nasprotnike, Triglavane. Tako se zgodi, da v finale pride tudi ekipa, ki po kvaliteti ni najboljša in to se nam zdi edino, kar pri turnirju ni najboljše. Sicer pa smo se za turnir prijavi iz več vzrokov: da smo se zabavali, da smo zmagali in si priborili nastop v finalu ter ne nazadnje tudi zato, da smo dobili lepe nagrade," so po končanem tekmovanju povedali Miha Hafner, Brane Savič, Klemen Remic in Tine Škrbec, člani ekipe Jelenov.

V kategoriji fantov od 16 do 20 let so bili v Kranju najboljši domžalski Hrčki, ki so v finalu s 5:13 premagali Sibirce iz Ljubljane, v kategoriji moških nad 21 let pa je zmagala ekipa Mean Machine iz Kopra, ki je v finalu ugnala Mad Boyse II.

V kategoriji žensk pa je šla zmaga v Litijo z ekipo Veterank, druga pa je bila ekipa Veseli ventilčki. "Smo bivše košarkarice, ki smo dvajset let igrale v prvi košarkarski ligi za ekipo Litije. Letos v Litiji proslavljamo 30-letnico ženske košarke in v ta namen smo v aprilu pripravile memorial v spomin umrlega trenerja. Sedaj pa smo se odločile, da gremo na streetball turnir in prijavi smo se za nastop v Kranju. Vse tri tekme smo zmagale in se tako uvrstile na finalni turnir v Ljubljani. Tam nimamo veliko možnosti za zmago, saj poznamo nasprotnice in mislim, da smo prestare, saj imamo tri že kar čez 40 let. Vendar pa nam je ideja streetbala super, saj je mlade treba zaposlit. Če se

Prihodnji konec tedna, 19. avgusta, bo deseti slovenski kvalifikacijski turnir v Dobovi (prijave sprejema AFP po telefonu 0608 67 051), prvo soboto v septembra pa bo še turnir v Ljubljani (prijave sprejema SZ Ljubljana po telefonu 061 316 843). Že takoj v nedeljo, 3. septembra, bo finale na Trgu republike v Ljubljani.

ukvarjajo s športom pozabijo na druge stvari. Vendar pa sem malce razočarana, saj ekipe igrajo precej na moč in je zato igra kar groba. Vsak hoče zmagati," je povedala kapetanka zmagovalne ženske ekipe Veterank Milena Urbič. Poleg nje so za Veteranke nastopile še: Mojca Končar, Jolanda Zidar in Tatjana Milinkovič.

Sicer pa se je v Kranju na kar sedmih postavljenih igriščih v soboto pomerilo 24 ekip v najmlajši kategoriji do 15 let in prav toliko v kategoriji od 16 do 20 let, največ ekip, 32, je bilo v kategoriji moških nad 21 let, najmanj, le 4, pa v ženski kategoriji. • V. Stanovnik

Priloga 11: Ženska košarka v Kranju bo kmalu začela z nastopi v vseh selekcijah (Gorenjski glas, 16. 7. 2004, Todorovič, 2004).

Ženska košarka spet v Kranju

Če bo šlo vse po sreči, bomo jeseni v Kranju znova imeli žensko ekipo. Več bo znanega sredi avgusta, ko naj bi se začele priprave na prvo člansko sezono v 2. državni ligi.

Kranj - Že nekaj let se v kranjskem Triglavu, ki je doslej imel le moške ekipe, trudijo, da bi v njihovih vrstah imeli tudi dobre košarkarice. Tako so pred šestimi leti v klubu prvič imeli kadetsko ekipo, kasneje še mladinsko, a večjih uspehov nista dosegali. So pa zato resneje začeli delati z mlajšimi dekleti, tako da bodo letos na parket Dvorane na Planini končno stopile tudi članice.

Predstavnik kluba **Andrej Zevnik** je potrdil, da je Triglav pri Košarkarski zvezi Slovenije prijavil člansko ekipo, ki jo bo po vsej verjetnosti treniral **Dejan Bucalo**, trener z večletnimi

izkušnjami, ki v zadnjem času sodeluje tudi v reprezentanci, njegove pionirke pa so letos igrale na zaključnem turnirju državnega prvenstva. Bucalo je trenutno na pripravah z reprezentanco in še ne želi govoriti o članski ekipi. Izvedeli pa smo, da že išče igralko za člansko ekipo. Njeno jedro bo sestavljeno iz dosedanje kadetske in mladinske ekipe, med njimi bo tudi 15-letna reprezentantka **Lea Cahunek**, nekaj igralk bo verjetno še iz prve Triglavove ženske ekipe. Neuradno smo tudi izvedeli, da naj bi se Bucalo dogovarjal z nekaterimi ljubljanskimi klubi, da bi posodili tiste svoje

igralko, ki v domačih klubih ne dobijo dovolj priložnosti. Prav tako naj bi se dogovarjal z nekaterimi nekdanjimi igralkami uspešnega kranjskega kluba **Sava Commerce**, ki je zaradi finančnih težav v začetku 90. let prejšnjega stoletja propadel. Več bo znanega, ko se bo **Dejan Bucalo** v začetku avgusta vrnil z Evropskega prvenstva za kadetinje.

Druga članska liga je letos prvič organizirana tako, da v njej nastopajo samo članske ekipe. Lani je bila liga sestavljena iz mladinskih in članskih ekip brez možnosti napredovanja, letos pa bodo klubi imeli možnost

napredovanja v 1. ligo. Zevnik pravi, da zaradi neizkušenosti igralk še ne razmišljajo o tem, želijo pa si, da bi mlade, perspektivne igralko igrale dobre in močne tekme. Starejše igralko so v ekipo povabili prav zaradi njihovih izkušenj in znanja, s katerim bi pomagale mladim na igrišču, vendar pa Zevnik poudarja, da ne bodo imele prednosti pred mladimi. Imena igralk, ki bodo sestavljale novo člansko ekipo, bodo znana v drugi polovici avgusta, pravi Zevnik in dodaja, da bi radi naredili ekipo, kakršna je v Kranju že bila.

Barbara Todorovič

Priloga 12: Prvi naslov za starejše pionirke Kranja (Kranjčanka, 2006, Todorovič, 2006).

Kranjčanke so državne prvakinje

Mesec januar je bil zelo uspešen za košarkarice Triglava Vadoli, starejše pionirke so namreč osvojile prvi naslov državnih prvakinj.

Tridnevni zaključni turnir državnega prvenstva v košarki za starejše pionirke letnika 91 in mlajše je bil v začetku januarja v Slovenskih Konjicah. Poleg zadnja leta najuspešnejših ekip ljubljanske Ježice, Šentjur Šmarja in domačih Konjic Special Ribič so se nanj uvrstile tudi mlade Kranjčanke. Košarkarice Triglava Vadoli so prvi del prvenstva končale

na drugem mestu v skupini Zahod z le dvema porazoma proti ekipi Ježice in se uvrstile v nadaljevanje tekmovanja, kjer so se pomerile še z najboljšimi ekipami v skupini Vzhod. V nadaljevanju prvenstva so igralko vedno bolje in se na koncu kot tretja ekipa uvrstile na zaključni turnir, kjer so s 56:48 premagale Konjičanke, Ježico z 62:54 in Šentjur Šmarje

z 62:50. **Bojana Adamovič**, **Bojana Đurić**, **Tjaša Gortnar**, **Anja Jerkovič**, **Anja Jerman**, **Ula Kos**, **Petra Kostevc**, **Ružica Kušlakovič**, **Lidija Markovič**, **Sladana Markovič**, **Katarina Mohorič**, **Taja Nograšek**, **Sandra Šarić** in **Urša Žibert** so se tako zasluženo veselile naslova prvakinj.

Polovica jih bo naslov branila tudi v naslednji sezoni, ki se začne konec marca, ostale bodo zaigrale za kadetinje. Trener **Dejan Bucalo** vseeno optimistično napoveduje: "Če bomo pridno delali in če bo še malo športne sreče, lahko spet pridemo na zaključni turnir. Ne bo pa lahko." En mesec bo osvojenem naslovu ugotavlja, da so igralko v igri in mišljenju precej napredovale, dobile so nov zagon in motiv za igro, sam pa je tudi še pod vplivom zgodovinskega naslova. "Ne znam opisati z besedami. Ves trud je poplačan s tem uspehom. Vse, v kar sem verjel, se je izkazalo za pravo pot," še pravi Bucalo, ki meni, da so za uspeh zaslužni tudi starši košarkaric in sponzor, ki jih podpira že od začetka.

Barbara Todorovič

Pripravljene za samostojnost

Ženski del kranjskega košarkarskega kluba Triglav se je pred začetkom nove sezone osamosvojil, po lanskem tretjem mestu v državnem članskem prvenstvu pa si dekleta v prihodnjih sezonah želijo še više.

VILMA STANOVNIK

Kranj - "Po lanski sezoni smo se odločili, da je čas, da se ženski del kranjskega košarkarskega kluba Triglav poda na novo pot. Samostojno želimo uresničiti naše ideje in želje, naš cilj pa je v klub pripeljati čim večje število mladih igralk iz naše regije ter jim omogočiti najboljši možen košarkarski razvoj. S trdim in organiziranim delom želimo postati najbolj prepoznaven ženski košarkarski klub v Sloveniji," je ob simboličnem rojstvu Ženskega košarkarskega kluba Triglav Kranj minulo nedeljo na prvem občnem zboru poudaril predsednik **Jernej Gortnar**. Osamosvojitve deklet so podprli tudi pri moškem delu, predsednik Košarkarskega kluba Triglav **Darko Vidakovič** pa je poudaril, da bosta kluba še naprej sodelovala med seboj.

Cilji deklet v novi sezoni so pogumni, kot je povedal glavni trener članic in mladink **Siniša Drobňjak** pa hočejo biti klub, ki bo prepoznaven po domačih igralkah. Da so uspehi možni tudi z večina domačimi igralkami, so kranjska dekleta dokazala že v minuli sezoni,

Kranjske košarkarice se bodo v novi sezoni v vseh selekcijah borile za mesto med najboljšimi v Sloveniji.

saj so članice v državnem prvenstvu osvojile tretje mesto, mladinke so bile druge, kadetkinje tretje, starejše pionir-

ke devete in mlajše pionirke tretje. Klub ima tudi res vrhunske igralko, saj je v minuli sezoni kranjski ženski

košarkarski kolektiv za različne državne reprezentance prispeval kar sedem deklet.

"Po lani res uspešni sezoni si sedaj želimo narediti še korak naprej. Trudili se bomo, da se bodo vse selekcije deklet uvrstile na ključne turnirje, kar pomeni med štiri najboljše v Sloveniji, in se s tem imele možnost boriti tudi za naslove državnih prvakinj. Poleg tega bomo organizirali tudi nekaj odmevnejših prireditvev," pravi trener Siniša Drobňjak.

Prva članska tekma državnega prvenstva v novi sezoni košarkarice Triglava čaka prihodnjo soboto, ko se bodo v domači dvorani pomerile z ekipo HIT-a Kranjske Gore. Že jutri pa tekme 1. kroga začnejo košarkarji. Ekipo Šenčurja CP KR bo v športni dvorani v Šenčurju gostila ekipa Parkljev, TCG Mercator gostuje pri Geoplinu Slovanu, ekipa Heliosa pa je tekmo odigrala vnaprej in premagala Zlatorog z 89 : 70.

Prologa 15: Dan košarke za ženske v Kranju. (Gorenjski glas, 2011, Stanovnik, 2011).

Košarkarice poskrbele za spektakel

V dvorani na Planini se je predstavilo več kot sto slovenskih košarkaric vseh generacij.

VILMA STANOVNIK

Kranj - Dan slovenske ženske košarke, ki so ga v dvorani na Planini minulo nedeljo pripravili Ženski košarkarski klub Triglav, Košarkarska zveza Slovenije in Združenje ženskih klubov Slovenije, sicer ni postregel s tako atraktivnimi boji kot pred tednom dni moški v Stožicah, vseeno pa so tako košarkarice kot številni gledalci poskrbeli za lep spektakel.

Prireditve se je začela z obračuni mladih in dosegla vrhunec ob tekmi najboljših slovenskih košarkaric, ko sta zbrane najprej pozdravila predsednik KZS **Roman Volčič** in kranjski župan **Mohor Bogataj**, vse skupaj pa je ogrel repar **Zlatko**. Košarkarice so bile zbrane v ekipah **Levega** in **Desnega brega**, na koncu pa so se bolj spretne izkazale igralko v ekipi **Desnega brega**, ki jih je vodil trener **Teo Hojč** in zmagale 69

Večina najboljših slovenskih košarkaric se je v nedeljo predstavila v Kranju, naše mladinske reprezentantke pa bodo letos prvič v zgodovini nastopile tudi na svetovnem prvenstvu. / Foto: Gorazd Kavčič

: 72. Med dvobojem so si gledalci lahko ogledali tudi tekmovalce v metanju trojke, kjer se je najbolj izkazala članica domačega Triglava **Katja Špacapan**, najbolj spretna na poligonu je bila **Teja Ob-**

lak (HIT Kranjska Gora), v dvojni moči pa sta bili najboljše **Bojana Adamovič** in **Urša Žibert** (Triglav Kranj). "Namen prireditve je bil popularizirati žensko košarko in mislim, da nam je to

uspelo. Za naš klub je pomembno, da dekleta in starši vidijo, da se trudimo in da se šport širi, da se med mladimi govori o tem," je povedala športna direktorica ŽKK Triglav **Špela Eržen**.

Priloga 16: Kranjski paraplegiki v slovenski reprezentanci (Kranjčanka – Ločanka, 2012, Cvjetičanin, 2012).

Košarkarji na vozičkih so nepremagljivi

Društvo paraplegikov Gorenjske ima pod svojim okriljem športno ekipo, ki je že deset let najboljša v Sloveniji.

Miroslav Braco Cvjetičanin

Košarkarji na vozičkih so pri nas skorajda nepremagljivi, zato se že veselijo evropskega prvenstva skupine, ki bo junija v Laškem. Na evropskem prvenstvu bo sodelovalo deset držav, ki bodo razdeljene v skupini A in B. Slovenija bo igrala v skupini B skupaj s Francijo, Avstrijo, Ukrajino ter Bosno in Hercegovino. V slovenski reprezentanci, katere selektor je Peter Jakše, bosta zagotovo igrala dva iz kranjske ekipe, in sicer Janez Učakar in Jure Gašpar. Peter Jakše, legendarni kranjski učitelj telesne vzgoje, prvo leto upokojenec, je bil trener košarkarjev na vozičkih že od leta 1969 pa vse do 1994. Potem je sledil odmot vse do lanskega leta, ko

se je tudi na prigovarjanje Marjana Trdine spet pridružil ekipi. Marjan Trdina je eden najboljših košarkarjev na vozičkih vseh časov v Sloveniji. Udeleževal se je evropskih, svetovnih prvenstev kot tudi paraolimpijskih iger. Vrsto let je bil tudi profesionalac v italijanski ligi, ki sodi med najmočnejše na svetu.

Kranjski košarkarji na vozičkih igrajo že petintrideset let, od tega v sklopu društva paraplegikov že triindvajset let. Trenirajo dvakrat na teden, ob koncih tednov pa so vsekozi na tekmah. Kot pravi Peter Jakše, gre za resno ekipo dvanastih članov, ki bo z njegovo pomočjo in pomočjo izkušenega Marjana Trdine prav gotovo še naprej krojila slovenski vrh košarkarjev na vozičkih.

Peter Jakše, trener košarkarjev na vozičkih: Vzdušje na treningih je vseskozi prešerno in delovno.

Priloga 17: Po osmih letih znova kolajna za moški klub (Gorenjski glas, 2013, Stanovnik, 2013).

Ekipo starejših pionirjev U14 (prva vrsta od leve proti desni): Bono Begič, Tim Nograšek, Martin Verbič, Bine Komac, Matevž Hudovernik, Jan Tomazin, (druga vrsta): trener Gregor Oblak, Jan Dornik, Matevž Medičevc, Žiga Žepič, Gaber Ožegović, Mitja Mitič in Mai Pazlar

Priloga 18: Kadetske podprvakinje (Gorenjski glas, 2013, Šubic, 2013).

Priloga 19: Pionirske prvakinje (Gorenjski glas, Stanovnik, 2013).

Priloga 20: Kadetski podprvaki 2014/15 (osebni arhiv Mitje Šteblaja).

Priloga 21: Intervju s predsednikom Triglava Dragom Cornom.

Vaša videnje košarke v Kranju nekoč in danes, kje so glavne razlike?

Košarka v Kranju danes deli usodo z vsemi ostalimi športi. Sofinanciranje programov s strani Mestne občine Kranj s svojim programom in vadinin sta glavna finančna stebra, ki omogoča delovanje klubov. Tudi za KK Triglav to pomeni podporo z zagotavljanjem prostorskih možnosti ter pomoč pri financiranju trenerskega in strokovnega dela. Dodatna sponzorska sredstva omogočajo tekmovanje v drugi ligi. Nezadostna sredstva oz. šibka sponzorska aktivnost podjetij v tem trenutku ne omogoča tekmovalnega preboja v prvo ligo, čeprav delo trenerjev in strokovnega štaba še vedno zagotavlja stalno vzgojo igralcev, ki nadaljujejo svojo športno pot v prvi ligi in občasno tam zrastejo tudi v igralce, ki so člani slovenskih košarkarskih reprezentanc. Podobno stanje in vlogo je imel KK Triglav kot nosilec kranjske košarke tudi v preteklosti in kot tak je dal celo vrsto igralcev, ki so odigrali pomembno vlogo ne samo v slovenski, ampak tudi evropski košarki.

Kaj storite kot klub, da bi bili mladi več na košarkarskih igriščih?

Dobro delo v vseh selekcijah ter tesno sodelovanje z vsemi, ki pomagajo pri zagotavljanju pogojev za vadbo odseva v množičnosti vseh selekcij, kar je tudi največja vrednost in vrednota našega kluba. Množičnost in rezultati, ki jih dosegajo trenerji v vseh selekcijah, so tisto, na kar smo še posebno ponosni ter kar je in ostaja osrednji cilj našega delovanja.

Kako se klub spopada s (pre)zgodnjimi odhodi igralcev in s starejšimi igralci, ki kariere zaključujejo v drugih klubih?

Klubska vizija je vzgajati mlade košarkarje, ki bodo primerni za člansko košarko v slovenski ligi. Vemo, da zaradi igranja članske ekipe v drugi slovenski ligi nismo ravno najboljši magnet za mlade, ki tako velikokrat prezgodaj odidejo. Sami spoštujemo njihove odločitve in jih pri tem ne želimo ovirati. Zavedamo se, da se bo to spremenilo z nastopanjem članske ekipe v prvi ligi. Vendar o tem zaenkrat ne razmišljamo, saj smo mnenja, da za nas v tem trenutku prva liga predstavlja več slabega kot dobrega. Najprej želimo zgraditi dobre temelje na mlajših selekcijah in ko bo čas primeren vse skupaj nadgraditi tudi s člansko ekipo. Takrat se bomo zavzemali tudi za to, da starejši izkušeni igralci kariere končajo pri nas in s tem izdatno pomagajo pri vzgajanju novega rodu kranjskih košarkarjev.

Kdo nadzira delo trenerjev v klubu in kako se to delo nadzira?

Klub ima po reorganizaciji športnega direktorja, ki skupaj z glavnim trenerjem Tomom Orešnikom in njegovim pomočnikom Mitjem Šteblajem bedijo nad delom po selekcijah. Skupaj z ostalimi trenerji ta športni oz. strokovni del kluba predstavlja trdno okostje kluba. Skupaj z Izvršnim odborom kluba skrbi za selekcioniranje igralcev kot tudi za popularizacijo in množičnost košarke v Kranju.

Kakšni se vam zdijo pogoji za delo?

Košarkarski klub Triglav ima 6 klubskih selekcij U11, U13, U15, U17, U19 in člansko ekipo ter košarkarske krožke na 10 osnovnih šolah. V vseh teh ekipah klub združuje 40 programov in 521 vadečih, če temu dodamo še 270 košarkarjev Košarkarskega kluba Stražišče, s katerim trdno sodelujemo, je to skoraj 800 otrok, ki vsakodnevno prihajajo na treninge. To pomeni ogromno organizacije, usklajevanja in trdega dela vseh trenerjev, ki skrbijo za maksimalni napredek košarkarjev. Naše prostorske kapacitete so skorajda polne. Zavedamo se, da tudi pogoji za delo niso vedno idealni, a jih v okviru naših finančnih in organizacijskih zmožnosti rešujemo po najboljših močeh. Klubske selekcije tako gostujejo v dvorani kranjske vojašnice, šolske ekipe pa ostajajo v šolskih telovadnicah.

Vemo, da je imel klub v preteklosti ogromno neporavnanih obveznosti, kako je s tem danes?

Klub je saniral svoje finančno stanje in zadnja leta z racionalno rabo razpoložljivih sredstev skrbi, da se osnovno poslanstvo kluba nemoteno uresničuje. Finančno stanje kluba je danes dobro, tekoče poslovanje je brez neporavnanih obveznosti, vsi morebitni viški, ki pa nikoli niso prav veliki, se načelno vračajo v delovanje športnega pogona.

Imate pokrite vse kranjske osnovne šole? Ste razmišljali, da bi košarko predstavljali tudi vrtcem?

Kdaj in na kakšen način vključevati otroke in mladino v košarko oz. jih spoznavati z za nekatere najlepšo kolektivno igro, je vprašanje stroke na eni in razpoložljivih resursov na drugi strani. KK Triglav skupaj s povezanimi klubi po naši oceni zelo dobro vrši rekrutiranje novih košarkarjev pri najmlajših kategorijah. Seveda se

zavedamo, da imamo tudi na tem področju še nekaj rezerv in možnosti. Koliko in kako jih bomo uresničevali, je kot rečeno odvisno predvsem od možnosti.

Kako vidite vizijo in cilje kluba v prihodnosti?

Strategija kluba je, da še naprej raste kot klub, ki bo v regiji skrbel za čim bolj množično vključevanje mladine in košarkarskih potencialov v vadbo košarke in jim v klubih z zagotavljanjem ustreznih pogojev, strokovnim znanjem in izkušnjami omogočal, da razvijejo svoje talente v kar največji možni meri. Naša vizija je, da dosegamo najvišja mesta v vseh ligah in se v bližnji prihodnosti s člansko ekipo vrnemo tudi v najvišjo državno ligo. S tem bi še dvignili popularnost košarke na Gorenjskem in obenem domačim igralcem omogočila, da v svojem klubu uresničijo tudi bolj ambiciozne športne cilje.